

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียน
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานพุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ :ผู้แต่ง.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. นครปฐม: คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ใจเด็ด หวานชะเอม. (2550). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาไทย เจตคติและความสามารถในการแต่งกลอนสุภาพกับความสามารถ
ในการแต่งโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยภร แสงกระจ่าง. (2551). ค่ายนักเขียนรุ่นเยาว์. วารสารวิชาการ, 11(3), 7-10.
- ชาญชัย อาจิณสมอาจารย์. (2548). การฝึกอบรมและพัฒนาบุคคล. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริม
กรุงเทพฯ.
- ชาติรี สำราญ. (2544). คนสอนคน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : เลียงเชียง.
- ชุติมา ไชคมาเสริมกุล. (2552). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการสร้างสื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานสำหรับครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ชูจิตต์ เหล่าเจริญสุข. (2548) การพัฒนาหลักสูตร. สืบค้นเมษายน 25, 2548, จาก
<http://yalor.yru.ac.th/chujitt/1ImportantOfCourse.htm>.
- _____. (2548) คู่มือการสร้างและใช้เกมประกอบการอบรม (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาสน์.
- ชูชัย สมितिไกร. (2548). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี สุวรรณโชติ. (2544). หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: ไทยอักษร.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2552). ทักษะการเขียนภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ดวงใจ ศุภสารัมภ์. (2547). คู่มือการจัดฝึกอบรม. สืบค้น ธันวาคม 16, 2547, จาก
<http://www.tu.ac.th/org/ofrefector/person/train/handbook/process.html>.

- ดุสิต อารยกุล. (2548). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ของ
สถานศึกษาสำหรับผู้บริหาร. สุพรรณบุรี: สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3.
- ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข. (2544). รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพ
ของการศึกษาในโรงเรียนปฏิรูปการศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2545). การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ. กรุงเทพฯ:
ธารอักษร.
- ทองพันธ์ นาสมบัติ. (2546). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน
อาชีพและเทคโนโลยี (งานประดิษฐ์) เรื่อง การสานกระติบข้าวจากต้นกก :
กรณีศึกษาโรงเรียนสำราญ – ประภาศรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัชชัย วีระเดชสุนทรชัย. (2548). การประเมินหลักสูตรการฝึกทหารใหม่เบื้องต้นทั่วไป.
สำหรับทหารทุกเหล่าของกองทัพบก (8 สัปดาห์) พุทธศักราช 2548.
กรณีศึกษากองพันจู่โจม กรมรบพิเศษที่ 3 จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2549). การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซต.
- นนทวัฒน์ สุขผล. (2547). เทคนิคการฝึกอบรมมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: เลิร์นนิ่งเซ็นเตอร์.
- นฤดี ผิวงาม. (2545). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเรื่องวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บรรพต สุวรรณประเสริฐ. (2544) การพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
(พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่ : โน้ตเลตเซ็นเตอร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุศรินทร์ แน่พิมาย. (2545). เสริมทักษะภาษาไทย ป.6. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- ปราณี สุรสิทธิ์ (2549). การเขียนเชิงสร้างสรรค์ วารสารศาสตร์. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- ปราโมทย์ จันท์เรือง. (2545). หลักการและแนวทางการพัฒนาหลักสูตร. ลพบุรี: คณะ
ครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ผะอบ โปษะกฤษณะ, คุณหญิง. (2544). ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7).
กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.

- พรรณงาม เสาะแสวง. (2545). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้ประเมินคุณภาพภายใน
สถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรศักดิ์ อุรัจฉัยรัตน์. (2551). ค่ายนักเขียนรุ่นเยาว์. วารสารวิชาการ, 11(3), 7-10.
- พระมหาประโยชน์ ตะพงษ์. (2549). การประเมินโครงการฝึกอบรมศีลธรรมค่ายคุณธรรม
จริยธรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พระมหาสมชาย เผียะผาบ. (2549). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง ศาสนพิธีสำหรับ
เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พระมหาสิริชัย เสรีไตรรัตน์. (2549). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมศีลธรรมค่ายคุณธรรม
จริยธรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
อำเภอเสนา ให้ จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเทพสตรี.
- พระใส สืบญา. (2550). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การเจริญสติเพื่อพัฒนาคุณธรรม
จริยธรรมสำหรับนักศึกษาครุศาสตรมหาบัณฑิตหลักสูตร 5 ปี มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเทพสตรี.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์
(พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิ์จรรยา. (2547). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
เข้าสู่ออฟเคิร์มส์.
- _____. (2549). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เข้าสู่ออฟ
เคิร์มส์.
- ไพลิน รุ่งรัตน์. (2551). อ่านหนังสือเล่มนี้เถอะที่รัก (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : คมบาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและเทคนิคการฝึกอบรม.
เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการพัฒนาหลักสูตรและเทคนิคฝึกอบรม. ลพบุรี:
ผู้แต่ง.
- ยุดา รักไทย, และเบญจมาศ อ่ำพันธุ์. (2544). คนฉลาดเขียน. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- รุจิร ภูสาระ. (2546). การพัฒนาหลักสูตรตามแนวการปฏิรูปการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: บั๊กพ้อยท์.

- วรรณ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัลย์พร ศุภภะ. (2550). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ชุดฝึก
การเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
อนุบาลลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เทพสตรี.
- วัฒนาศิริ สังข์ขุม. (2545) เสริมทักษะภาษาไทย ป.5. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- วันดี จุพานิชย์. (2551). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการท่องเที่ยวเมืองแก่งคอย
จังหวัดสระบุรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เทพสตรี.
- วันทนา วันเนาวิ. (2548). การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม. พระนครศรีอยุธยา: คณะ
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วารินทร์ อักษรนำ. (2547). คู่มือการสร้างและการใช้เกมประกอบการอบรม. กรุงเทพฯ: บิ๊ก
แบงค์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2532). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน: มิติใหม่. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542). พัฒนา หลักสูตรสานต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : เซนเตอร์
ดีสคัฟเวอร์.
- วิไล ทองแผ่. (2542). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
_____. (2545). การวิจัยทางสังคมศาสตร์. ลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- วิศรุต วินิจฉัยกุล. (2551). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องพืชสมุนไพร สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองบัวตากลาน จังหวัดนครสวรรค์.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมคิด บางโม. (2545). เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
จูนพับลิชซิ่ง.
- สมบัติ ศิริจันดา. (2548). ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1. (2553). รายงานผลการทดสอบ O – NET
สระบุรี: สระบุรีการพิมพ์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : ชุมนุม.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2545). **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร**. เชียงใหม่ : แสงศิลป์.
- สุภาพ เวหา. (2548). **ผลการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำควมกล้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบชิปปา ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี.
- สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์. (2551). **ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. นนทบุรี: ซี.ซี.นอล ลิตจิงคส์.
- หนังสืออุเทศภาษาไทย. (2545). **ชุดบรรทัดฐานการใช้ภาษาไทย เล่ม 1**. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- Beauchamp, George. (1975)A. **Curriculum Theory**. Wilmette" Illinois: Kagg Press,
- Bem, D. J. (1970). Reply to Judson mills. **Psychological Review**, 74,536 – 537.
- Bennett, Ralph M. (2004). **Teacher participation in curriculum development : a history of idea and practice, 1890 – 1940** Retrieved January 2, 2004, from <http://www.libl.umi.com/dissertations/fullcit/309409.html>. [2004]
- Conroy, Michelle, Marchand, Trisha, & Webster, Matt. (2009). **Motivating Primary Students to Write Using Writer's Workshop**. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Crow, & A.W.Crow(1980). **Introduction to Education**. New Delhi: Eurage Publishing House.
- Firth, Roger, & Winter, Christine. (2007 11). **Constructing Education for Sustainable Development: The Secondary School Geography Curriculum and Initial Teacher Training**. Retrieved November 11, 2007, from <http://www.emeraldinsight.com>.
- Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). **Belief, attitude, intention, and behavior**. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Goldstein, T.L. (1993). **Training in organizations: Needs assessment, development, and evaluation (3rd de.)**. Monterey, Calif: Brooks/Cole.

- Good, C. V. (1970). **Dictionary of Education** (3rd ed.). New York: Regent Publishing.
- Kendall, Sally, Murfield, Jenny, Dillon, Justin & Winlkin, Anne. (2008). **Education Outside the Classroom: Research to Identify What Training Is Offered by Initial Teacher Training Institutions**. Research Report RR802.
- Mc Guire, William J. (1966). **The Mature of Attitudes ad Attitude Change The Handbook of Social Psychology**. Edited by Gardner Lindsey 2d.ed.Vol.3 : Massachusetts: Addison – Wesley.
- Milkovich, G. T., & Boudreau, J. W. (1991). **Human Resource Management**. U.S.A.: Richard Dirking.
- Nicholls, A & Nicholls, H. (1972). **Development Curriculum**. London: Allen & Unwin.
- Ocstercich. (2004). **Student's Solutions Manual Mathematics with Applications**. New York: Regent Publishing.
- Pratt, David. (1980). **Curriculum Design and Development**. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Saylor, J.G., & Alexander, W.M. (1974). **Planning curriculum for schools**. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Taba, Hilda. (1962). **Curriculum Development: Theory and Practice**. New York: Harcourt Brace and world.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือขอความอนุเคราะห์
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิไล ทองแผ่	ประธานสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุพา ยิ้มพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ข้าราชการบำนาญอาจารย์พิเศษ
คณะครุศาสตร์
3. รองศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ จันทร์เรือง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
รองคณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทศนีย์ กระจ่างอินทร์	อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์
5. ดร. สุพจน์ เกิดสุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
อาจารย์พิเศษคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศปพ/๕๓

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบสอบถามนักเรียน
 ๒. แบบสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง
 ๓. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน
 ๔. หลักสูตรนักเรียนน้อย
 ๕. แบบวัดเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรม

ด้วยนางสาววรรณเพ็ญ น้อย่าง รหัส ๕๐๒๒๗๐๓๐๕๐๘ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเรียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยมี ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ยุพา ยิ้มพงษ์ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โค้รขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศปศ/๕๓

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผศ.ยุพา ยิ้มพงษ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบสอบถามนักเรียน
 ๒. แบบสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง
 ๓. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน
 ๔. หลักสูตรนักเรียนน้อย
 ๕. แบบวัดเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรม

ด้วยนางสาววรรณเพ็ญ น้อย่าง รหัส ๕๐๒๒๗๐๓๐๕๐๘ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเรียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี โดยมี ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ยุพา ยิ้มพงษ์ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร์ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ศษค/๕๓

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผศ.ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบสอบถามนักเรียน
 ๒. แบบสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง
 ๓. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน
 ๔. หลักสูตรนักเรียนน้อย
 ๕. แบบวัดเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรม

ด้วยนางสาววรรณเพ็ญ น้อยอ่าง รหัส ๕๐๒๒๗๐๓๐๕๐๘ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเรียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยมี ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ยุพา ยิ้มพงษ์ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนไสว)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ ๓๓๐/๕๓

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน ผศ.ทัศนีย์ กระจ่างอินทร์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบสอบถามนักเรียน
 ๒. แบบสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง
 ๓. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน
 ๔. หลักสูตรนักเรียนน้อย
 ๕. แบบวัดเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรม

ด้วยนางสาววรรณเพ็ญ น้อยอ่าง รหัส ๕๐๒๒๗๐๓๐๕๐๘ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเรียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยมี ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ยุพา ยิ้มพงษ์ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใส)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศร ๐๕๔๙.๐๒/ ๑๙๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๘ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เรียน ดร.สุพจน์ เกิดสุวรรณ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบสอบถามนักเรียน
 ๒. แบบสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง
 ๓. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน
 ๔. หลักสูตรนักเรียนน้อย
 ๕. แบบวัดเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรม

ด้วยนางสาววรรณเพ็ญ น้อยอ่าง รหัส ๕๐๒๒๗๐๓๐๕๐๘ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเรียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยมี ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ยุพา ยิ้มพงษ์ เป็นกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือใช้ในการทำวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร์ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเทพ อ่อนใสว)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๘ ต่อ ๔๑๑ โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : education@tru.ac.th

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง นักเขียนน้อย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี**

วรรณเพ็ญ น้อยอ่าง

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คำนำ

หลักสูตรฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอ พระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแบบในการศึกษาและการจัดกิจกรรมฝึกอบรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะในการปฏิบัติ เนื้อหาสาระของ หลักสูตรมุ่งเน้นเกี่ยวกับการเสริมทักษะการเขียนสรุปความ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ และการเขียนเรียงความ โดยให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ฝึกปฏิบัติอย่างมีความสุข และสามารถนำ ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในการเรียนในระดับสูงต่อไป

นางสาววรรณเพ็ญ น้อยอ่าง

คำแนะนำการใช้หลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการฝึกอบรมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เพื่อฝึกทักษะการเขียนภาษาไทย เนื้อหาสาระทั้งหมดแบ่งเป็น 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ในแต่ละแผนประกอบด้วยขั้นตอนหลักๆ คือ มาตรฐานการรู้ภาษาไทย สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ การจัดกระบวนการเรียนรู้ สื่อ/อุปกรณ์ การวัดและประเมินผล และมีตัวอย่างประกอบคำบรรยายแต่ละแผน ดังนั้น การนำหลักสูตรไปใช้ควรพิจารณาดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้ เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ผู้นำหลักสูตรไปใช้ควรศึกษารายละเอียดให้เข้าใจ
2. หากมีการนำหลักสูตรไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายอื่น ควรมีการปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้ โดยศึกษาความต้องการของผู้เข้าอบรมก่อน
3. ควรจัดเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนมีการฝึกอบรม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการฝึกอบรมอย่างเต็มที่
4. วิทยากรที่ให้การฝึกอบรม ควรเป็นวิทยากรที่มีประสบการณ์ในการฝึกอบรม มีเทคนิคการถ่ายทอดที่ดี มีความเป็นกันเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างเต็มที่
5. หากนำหลักสูตรไปใช้ควรหาวิธีปรับปรุงและพัฒนาให้ทันสมัย เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความสุขในการอบรม จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีเจตคติที่ดีต่อการฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง นักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี

ความนำ

ตามเจตนารมณ์ในการพัฒนาการศึกษาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติไว้ในมาตราที่ 49 รัฐต้องส่งเสริมจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตราที่ 22 บัญญัติไว้ว่าในการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ และในมาตราที่ 23 ข้อ (4) ให้มีความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

หลักสูตรฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี จึงมีความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อใช้ฝึกอบรมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยยึดผู้เข้าอบรมเป็นสำคัญและเนื้อหา กิจกรรมมุ่งเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะการฝึกปฏิบัติ เรื่องการเขียนภาษาไทย

หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในอำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี มีความสามารถในการเขียนเรื่อง และสร้างสรรค์จินตนาการได้อย่างถูกต้อง
2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกทักษะการเขียนสรุปความ เขียนเรื่องตามจินตนาการ เขียนเรียงความ การปฏิบัติจริง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้ให้นักเรียนเขียนสรุปความ เขียนเรียงความ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียน
2. เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะด้านการเขียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นต่อไป
3. เพื่อให้ให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการฝึกอบรม

ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนพระพุทธบาทกลุ่ม 1 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี จำนวน 10 โรงเรียนๆ ละ 3 คน รวม 30 คน

ระยะเวลาในการฝึกอบรม

ระยะเวลาในการฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ใช้เวลา 2 วัน 12 ชั่วโมง

เนื้อหาสาระ

เนื้อหาสาระของหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ประกอบด้วย

1. การเขียนไม่ยากอย่างที่คิด

หลักการเขียน

- 1.1 ข้อบกพร่องในการเขียน
- 1.2 ระดับของภาษา
- 1.3 ไวยากรณ์ในการเขียน
- 1.4 คุณสมบัติของนักเขียน
- 1.5 มารยาทในการเขียน
2. นักคิดบัณฑิตน้อยร้อยเรียงภาษา
 - 2.1 ความหมายของการเขียนสรุปความ
 - 2.2 ประโยชน์ของการเขียนสรุปความ
 - 2.3 ขั้นตอนการเขียนสรุปความ
3. ท่องโลกจินตนาการสู่งานเขียน
 - 3.1 ความหมายของการเขียนตามจินตนาการ
 - 3.2 ขั้นตอนการฝึกเขียน
 - 3.3 เขียนจินตนาการจากภาพ
 - 3.4 เขียนจินตนาการจากของจริง
 - 3.5 เขียนจากเรื่องที่กำหนดเอง
4. สนุกกับการเขียน
 - 4.1 การเขียนเรียงความ
 - 4.2 องค์ประกอบของการเขียนเรียงความ
 - 4.3 ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ
 - 4.4 หลักการเขียนเรียงความโดยใช้รูปกรวย (รศ. อัจฉรา ชิวพันธ์)

ขอบข่ายเนื้อหาสาระของหลักสูตร

เนื้อหาสาระ	เวลาเรียน		
	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	รวม
1. การเขียนไม่ยากอย่างที่คิด 1.1 หลักการเขียน 1.2 ข้อบกพร่องในการเขียน 1.3 ระดับของภาษา 1.4 ไวยากรณ์ในการเขียน 1.5 คุณสมบัติของนักเขียน 1.6 มารยาทในการเขียน	1 ชั่วโมง	1 ชั่วโมง	2 ชั่วโมง
2. นักคิดบัณฑิตน้อยร้อยเรียงภาษา 2.1 ความหมายของการเขียนสรุปความ 2.2 ประโยชน์ของการเขียนสรุปความ 2.3 ขั้นตอนการเขียนสรุปความ	30 นาที	1 ชั่วโมง 30 นาที	2 ชั่วโมง
3. ท่องโลกจินตนาการสู่งานเขียน 3.1 ความหมายของการเขียนตามจินตนาการ 3.2 ขั้นตอนการฝึกเขียน 3.3 เขียนจินตนาการจากภาพ 3.4 เขียนจินตนาการจากของจริง 3.5 เขียนจากเรื่องที่กำหนดเอง	30 นาที	2 ชั่วโมง	2 ชั่วโมง 30 นาที
4. สนุกกับการเขียน 4.1 การเขียนเรียงความ 4.2 องค์ประกอบของการเขียนเรียงความ 4.3 ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ 4.4 หลักการเขียนเรียงความโดยใช้รูปกรวย (รศ. อัจฉรา ชิวพันธ์)	1 ชั่วโมง	4 ชั่วโมง 30 นาที	5 ชั่วโมง 30 นาที
รวม	3 ชั่วโมง	9 ชั่วโมง	12 ชั่วโมง

วิธีการฝึกอบรม

1. การบรรยาย
2. กิจกรรมกลุ่ม
3. การฝึกปฏิบัติจริง
4. นำเสนอตัวอย่าง การอภิปราย
5. กิจกรรมนันทนาการ

สื่อ / อุปกรณ์

1. ใบความรู้
2. ใบงาน
3. รูปภาพ
4. ตัวอย่างงานเขียน และหนังสือ
5. ของจริง
6. วีดิทัศน์ / ซีดีรอม
7. จอโปรเจคเตอร์ / คอมพิวเตอร์ / Power Point

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินผลก่อนการใช้หลักสูตร โดยใช้แบบวัดทักษะการเขียนก่อนฝึกอบรม (pre-test)
2. ประเมินผลระหว่างการฝึกอบรมโดยใช้เครื่องมือที่กำหนดไว้ในแผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม
3. ประเมินผลหลังการใช้หลักสูตร โดยวัดทักษะการเขียนหลังการฝึกอบรม (post-test) และเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรม

คำกล่าวรายงานพิธีเปิด

การฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ณ โรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
7 มีนาคม 2554

กราบเรียน ท่านชนวัฒน์ ไสยประสาท รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี
เขต 1

กระผมนายนคร หุ่นนาครินทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ ในนาม
คณะผู้ดำเนินการฝึกอบรม วิทยากร ครู และนักเรียนที่เข้ารับการฝึกอบรม ขอกราบ
ขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีเปิดการฝึกอบรมในวันนี้ ลำดับ
ต่อไปจะกล่าวถึงความจำเป็นมาของโครงการในครั้งนี้

ปัจจุบันพบว่าทักษะการเขียนมีข้อผิดพลาดและบกพร่องอยู่เสมอ โดยเฉพาะเรื่อง การ
ใช้สำนวนภาษาไม่เหมาะสม การใช้คำไม่ถูกต้องเหมาะสม การเขียนตัวสะกดการันต์ การวางรูป
วรรณยุกต์ผิดที่ การใช้ประโยคไม่ถูกต้องเหมาะสม และเขียนเรื่องไม่ได้ จากผลการสอบทาง
การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
พบว่าส่วนใหญ่มีผลการเรียนด้านการเขียนต่ำกว่าเกณฑ์ เพราะนักเรียนขาดความรู้ และทักษะ
ในการเขียน ทางโรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ตระหนักในเรื่องความสำคัญของการเขียน
และมีความเชื่อมั่นในเรื่องการฝึกฝน การเรียนรู้ ได้ปฏิบัติจริง ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีคน
คอยช่วยอ่านหรือแนะนำในการเขียนอย่างใกล้ชิด เป็นกันเองจะนำมาซึ่งความสำเร็จในการ
เขียน

ดังนั้นการจัดโครงการฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 จึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องภาษาไทย ให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 ซึ่งมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ใช้เวลาในการฝึกอบรม 2 วัน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อให้ นักเรียนเขียนสรุปความ เขียนเรียงความ เขียนเรื่องตามจินตนาการและ
สร้างสรรค์ ได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียน
2. เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะด้านการเขียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และใน
การศึกษาระดับที่สูงขึ้นต่อไป

สำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมในครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน
พระพุทธบาทกลุ่ม 1 จำนวน 10 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน จำนวนทั้งสิ้น 30 คน

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว กระผมขอกราบเรียนเชิญท่านได้กล่าวเปิดการฝึกอบรม
เรื่อง นักเขียนน้อย พร้อมทั้งให้อวาทและข้อคิดอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เข้ารับการอบรมในครั้ง
นี้ต่อไป

คำกล่าวพิธีเปิด

การฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ณ โรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
7 มีนาคม 2554

เรียนผู้อำนวยการโรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ คณะครูทุกท่าน และสวัสดิ์นักเรียนทุกคน

ผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มาเป็นประธานในพิธีเปิด การฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย ในวันนี้

จากการรับฟังคำกล่าวรายงาน นับว่าเป็นสิ่งน่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง สำหรับนักเรียนทุกคนที่มีโอกาสได้เข้ารับการอบรมในครั้งนี้ โครงการฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย เป็นโครงการที่ดีของโรงเรียน

เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะสำคัญอย่างยิ่งเพราะการเขียนเป็นทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวันของมนุษย์เพื่อการทำงาน การศึกษาหาความรู้ และการบันทึกความรู้ความทรงจำต่างๆ การเขียนนับว่าเป็นทักษะที่มีความยากและสลับซับซ้อนมากกว่าทักษะในการสื่อสารอื่น เนื่องจากการเขียนต้องอาศัยระดับความรู้ของผู้เขียนและความสามารถในการรับข้อมูล การแปลความหมายของข้อมูลที่ได้รับ รวมถึงกระบวนการถ่ายทอดความคิดเป็นตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายแห่งความคิดนั้น การเขียนจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาในการฝึกฝนนานกว่าทักษะอื่น เนื่องจากต้องถ่ายทอดเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งผ่านกระบวนการคิดและความสามารถในการสื่อสาร การเขียนมีความสัมพันธ์กับการฟัง การอ่าน การพูด การสังเกตสิ่งอื่นๆ ก่อนแล้วจึงนำมาเขียนถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ทักษะการเขียนจึงควรได้รับการพัฒนาและนับเป็นเรื่องดีที่นักเรียนได้เข้ารับการอบรมครั้งนี้

หลังจากผ่านการฝึกอบรมในครั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า นักเรียนจะได้นำความรู้ความสามารถ หรือประสบการณ์ดีๆ ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์การเรียนในระดับที่สูงขึ้น ขอขอบคุณทุกท่าน ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้การอบรมในครั้งนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ คณะครูตลอดจน คณะวิทยากรทุกท่านที่เสียสละเวลามาทำการอบรมให้กับนักเรียน

โอกาสนี้ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่ท่านเคารพนับถือ ขออันเชิญ พระบารมีแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ อันเป็นที่เคารพของพวกเราทุกคน ได้โปรดดลบันดาลให้นักเรียน คณะครู วิทยากร และผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน จงประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีกำลังกาย กำลังใจที่เข้มแข็ง มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ตลอดไป

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ผมขอเปิดการอบรมเรื่องนักเขียนน้อยและขอให้นักเรียน
ที่เข้ารับการอบรมมีความสุขในการอบรมในครั้งนี้

คำกล่าวรายงานพิธีปิด

การฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ณ โรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
8 มีนาคม 2554

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ ที่เคารพอย่างสูง

ดิฉัน นางสาววรรณเพ็ญ น้อยอ่าง ในนามคณะผู้ดำเนินการฝึกอบรม คณะผู้ช่วยงานวิจัยคณะครูและผู้เข้ารับการฝึกอบรม ขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่มาเป็นประธานในพิธีปิดการฝึกอบรมในวันนี้

การฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนสรุปความ เขียนเรียงความ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียน

2. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะด้านการเขียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นต่อไป

สำหรับการฝึกอบรมนั้นมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระพุทธรบาทกลุ่ม 1 จำนวน 10 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน จำนวนทั้งสิ้น 30 คนใช้เวลาในการฝึกอบรม 2 วัน

ในการฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ในครั้งนี้ คณะวิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความเมตตาจาก ผู้อำนวยการโรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ ในด้านสถานที่ และคุณสุขเกษม จึงทองดี ประธานกรรมการผู้จัดการบริษัทเกษมปูนมาลล์ ที่อนุเคราะห์อาหารกลางวันสำหรับวิทยากร และผู้เข้ารับการอบรม ทั้ง 2 วัน และขอขอบคุณคณาจารย์ ผศ. ดร. วิไล ทองแผ่ ผศ. ยุกา ยิ้มพงษ์ ขอขอบคุณผู้ช่วยวิทยากร และผู้ช่วยวิจัย รวมทั้งคณะเพื่อนๆ สาขาหลักสูตรและการสอน รุ่น 13 ที่มาให้กำลังใจและทำให้การฝึกอบรมในครั้งนี้สำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ

ดิฉันในนามคณะผู้ดำเนินการฝึกอบรม คณะวิทยากร ผู้ช่วยวิจัย คณะครู และผู้เข้ารับการอบรม ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ เป็นอย่างสูง และเรียนเชิญท่านมอบเกียรติบัตรแก่วิทยากร และผู้เข้ารับการอบรมและได้กล่าวให้โอวาทตามลำดับไป

บัดนี้ดิฉันขออนุญาตเบิกตัวผู้ผ่านการอบรม เข้ารับเกียรติบัตร ดังมีรายนามต่อไปนี้

1. เด็กชายเอกชัย	เชื่องาม
2. เด็กชายเกรียงไกร	แสนคำ
3. เด็กชายกิตติศักดิ์	โพธิ์สูงเนิน
4. เด็กชายศรายุทธ	วงษ์เกตุ
5. เด็กชายพงษ์วัฒน์	สุขชาติ
6. เด็กชายศรณรงค์	สีสา
7. เด็กชายพงศกร	กองสินแก้ว
8. เด็กชายลิขิต	ศรีลากุล
9. เด็กชายทวีศักดิ์	ไบสนธิ์
10. เด็กชายธีรพล	อบเพ็ชร
11. เด็กชายชนาธิป	หนูเที่ยง
12. เด็กหญิงมณฑิพย์	กองรูป
13. เด็กหญิงสุวิมล	หนักเพ็ชร
14. เด็กหญิงดารณี	ทองคำ
15. เด็กหญิงเสาว์	อินแสง
16. เด็กหญิงเพ็ญผกา	สุขลาภวิทยากุล
17. เด็กหญิงเงิน	เจนตะ
18. เด็กหญิงเกศรินทร์	โสภา
19. เด็กหญิงอรวี	หนูคำเชื้อ
20. เด็กหญิงน้ำผึ้ง	วงษ์อยู่
21. เด็กหญิงมะลิวรรณ	แพงอ่อน
22. เด็กหญิงทรรศนีย์	อาจณรงค์
23. เด็กหญิงอนุธิดา	ขันดี
24. เด็กหญิงณัฐมล	ขันดี
25. เด็กหญิงวาริธร	เงินเมย
26. เด็กหญิงวรรณภา	เกณท์การ
27. เด็กหญิงปนัดดา	ดีเอม
28. เด็กหญิงสุพรรณษา	ชะเอมทอง
29. เด็กหญิงนรินทร	ศรีกุล
30. เด็กหญิงมนตรา	วงษ์ประดิษฐ์

ขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

รายชื่อนักเรียนเข้ารับการศึกษา เรื่องนักเรียนน้อย

เด็กชายเอกชัย	เซื่องาม	โรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์
เด็กชายเกรียงไกร	แสนคำ	โรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์
เด็กหญิงมลทิพย์	กองรูป	โรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์
เด็กหญิงอนุชิตา	ขันดี	โรงเรียนบ้านซำครก
เด็กหญิงณัฐมล	ขันดี	โรงเรียนบ้านซำครก
เด็กหญิงทรงศนีย์	อาจณรงค์	โรงเรียนบ้านซำครก
เด็กหญิงวาริธร	เงินเมย	โรงเรียนวัดนายาว
เด็กหญิงปนัดดา	ดีเอม	โรงเรียนวัดนายาว
เด็กหญิงวรรณภา	เกณท์การ	โรงเรียนวัดนายาว
เด็กชายศรณรงค์	สีสา	โรงเรียนบ้านธารทองแดง
เด็กชายพงศกร	กองสินแก้ว	โรงเรียนบ้านธารทองแดง
เด็กชายลิขิต	ศรีลากุล	โรงเรียนบ้านธารทองแดง
เด็กหญิงสุวิมล	หนักเพชร	โรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดสระบุรี
เด็กหญิงดารณี	ทองคำ	โรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดสระบุรี
เด็กหญิงเสาว์	อินแสง	โรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดสระบุรี
เด็กชายกิตติศักดิ์	โพธิ์สูงเนิน	โรงเรียนธารเกษม
เด็กหญิงเพ็ญผกา	สุขลาภวิทยากุล	โรงเรียนธารเกษม
เด็กหญิงเงิน	เจนตะ	โรงเรียนธารเกษม
เด็กชายศรายุทธ	วงศ์เกตุ	โรงเรียนบ้านสระลำไย
เด็กชายพงษ์วัฒน์	สุขชาติ	โรงเรียนบ้านสระลำไย
เด็กหญิงเกศรินทร์	โสภา	โรงเรียนบ้านสระลำไย
เด็กชายทวีศักดิ์	ไบสนธิ์	โรงเรียนบ้านพุซาง
เด็กชายธีรพล	ผอบเพชร	โรงเรียนบ้านพุซาง
เด็กหญิงกัลยารัตน์	ทองตัน	โรงเรียนบ้านพุซาง
เด็กชายชนาธิป	หนูเที่ยง	โรงเรียนพระพุทธรบาท
เด็กหญิงสุพรรณษา	ชะเอมทอง	โรงเรียนพระพุทธรบาท
เด็กหญิงมนตรา	วงศ์ประดิษฐ์	โรงเรียนพระพุทธรบาท
เด็กหญิงมะลิวรรณ	แพงอ่อน	โรงเรียนวัดตรีบุญญาราม
เด็กหญิงนรินทร์	ศรีกุล	โรงเรียนวัดตรีบุญญาราม
เด็กหญิงน้ำผึ้ง	วงศ์อยู่	โรงเรียนวัดตรีบุญญาราม

ใบสมัครเข้ารับการฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย
เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2554

เรียน คุณครูวรรณเพ็ญ น้อยอ่าง

ข้าพเจ้า.....นามสกุล.....

โรงเรียน.....ตำบล.....

อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เบอร์โทรศัพท์ผู้ปกครอง.....

มีความประสงค์ขอสมัครเข้ารับการฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ระหว่างวันที่ 7 – 8 มีนาคม พ.ศ. 2554 รวม 2 วัน ณ ห้องประชุมโรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ ตำบลพระพุทธบาท อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยข้าพเจ้าไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้นตลอดระยะเวลาการฝึกอบรม และข้าพเจ้ายินดีปฏิบัติตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ดังนี้

1. เป็นผู้เต็มใจเข้ารับการฝึกอบรม
2. สามารถอยู่ร่วมการฝึกอบรมตลอดระยะเวลาทั้งหมด

ลงชื่อ

(.....)

ผู้สมัคร

หมายเหตุ

ผู้จัดฝึกอบรมมีรถรับ-ส่ง ทั้ง 2 วัน

ตารางการฝึกอบรมเรื่อง “นักเขียนน้อย” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ณ โรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี

วัน/เดือน/ปี	เวลา	รายการ/กิจกรรม
7 มี.ค. 54	7.00-8.00	ลงทะเบียน รายงานตัว
	8.00-8.30	พิธีเปิด บรรยายพิเศษ
	8.30-9.30	ทดสอบก่อนฝึกอบรม
	9.30-9.45	พักรับประทานอาหารว่าง
	9.45-10.00	เกมแนะนำตนเอง
	10.00-11.30	การเขียนไม่ยากอย่างที่คิด (หลักการเขียน ข้อบกพร่องในการเขียน ระดับของภาษา โวหารใน การเขียน คุณสมบัติของนักเรียน มารยาทในการเขียน ใบงานกลุ่ม)
	11.30-12.30	พักรับประทานอาหารกลางวัน
	12.30-14.30	นักคิดบัณฑิตน้อยเรียงภาษา (การเขียนสรุปความ ทฤษฎีปฏิบัติ และการนำเสนอผลงาน)
	14.30-14.45	พักรับประทานอาหารว่าง
	14.45-16.45	ท่องโลกจินตนาการสู่งานเขียน (การเขียนเรื่องตาม จินตนาการและสร้างสรรค์ผลงาน)
8 มี.ค. 54		สนุกกับการเขียน
	7.30-8.00	กิจกรรมกลุ่ม เกมเล่าเรื่องจากภาพ เกมการฝึกการใช้ ภาษา
	8.00-9.00	การเขียนเรียงความ (ทำใบงานเป็นกลุ่ม)
	9.00-10.00	การเขียนเรียงความ ภาคทฤษฎี)
	10.00-10.15	พักรับประทานอาหารว่าง
	10.15-11.30	หลักการเขียนเรียงความโดยใช้รูปกรวย (ฝึกปฏิบัติ จากใบงาน)
	11.30-12.30	พักรับประทานอาหารกลางวัน
	12.30-13.00	เกมนำเข้าสู่การเขียนเรียงความ
	13.00-14.00	เขียนเรียงความจากใบงาน
	14.00-14.15	พักรับประทานอาหารว่าง
	14.15-15.15	ทดสอบหลังการฝึกอบรม

	15.15-15.30	ทำแบบวัดเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรม
	15.30-16.30	พิธีปิด และมอบเกียรติบัตร กล่าวรายงานสรุปการฝึกอบรมต่อประธานและ เบิกตัวผู้เข้ารับการอบรมเข้ารับเกียรติบัตร ประธานให้โอวาทและกล่าวปิดการอบรม

**การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง นักเขียนน้อย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

แผนการจัดฝึกอบรมที่ 1 เรื่อง การเขียนไม่ยากอย่างที่คิด เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน 2.1

ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม เข้าใจ
ธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิ
ปัญญาของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน 4.1

ตัวชี้วัด

ข้อ 1 วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค

ข้อ 2 ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

สาระสำคัญ

การเขียนเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีการกลั่นกรองเนื้อหาสาระ โดยอาศัยความรู้และ
ประสบการณ์ของผู้เขียน การเขียนควรมีขอบเขตจำกัดโดยอาศัยหลักการเขียน คุณสมบัติของ
ผู้เขียน และการใช้ถ้อยคำที่เลือกสรรมาแล้วอย่างดี จะนำพาผู้เขียนไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนดไว้

สาระการเรียนรู้

1. หลักการเขียน
2. ขอบกพร่องในการเขียน
3. ระดับของภาษา
4. โวหารในการเขียน
5. คุณสมบัติของนักเขียน
6. มารยาทในการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักในการเขียน ขอบกพร่องในการเขียนและคุณสมบัติของนักเขียนได้
2. สามารถนำหลักการเขียนมาใช้ในการเขียนเรื่องได้

3. นักเรียนมีมารยาทในการเขียน
 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
 ความสามารถในการสื่อสาร3
 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
1. มีวินัย
 2. ใฝ่เรียนรู้
- ภาระ/ชิ้นงาน
 ใบงาน
 การจัดกระบวนการเรียนรู้

กิจกรรม	เวลา
<u>ขั้นนำ</u>	20 นาที
ให้นักเรียนเล่นเกมแนะนำตนเอง	
<u>ขั้นสอน</u>	40 นาที
1. วิทยากรให้ความรู้โดยบรรยายประกอบ Power Point จากจอโปรเจคเตอร์ ในเรื่อง <ul style="list-style-type: none"> - หลักการเขียน - ปัญหาในการเขียน - ระดับของภาษา - โวหารในการเขียน - คุณสมบัติของนักเขียน - มารยาทในการเขียน 	
2. นักเรียนทำใบงาน (โวหารในการเขียน)และนำเสนอผลงานให้แก่แต่ละกลุ่มอภิปรายและนำเสนอผลงาน	30 นาที
<u>ขั้นสรุป</u> นักเรียนช่วยกันสรุปหลักการเขียนและคุณสมบัติของนักเขียนที่ดี	30 นาที

สื่อ/อุปกรณ์

1. ใบความรู้
 2. ใบงาน
 3. Power Point
 4. จอโปรเจคเตอร์
 5. เกม
- กาวัดประเมินผล

กิจกรรมที่ประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	วิธีการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1.จุดประสงค์ -บอกหลักในการเขียน ข้อบกพร่องในการเขียนและ คุณสมบัติของนักเขียนที่ดี -มารยาทในการเขียน		สังเกตรายบุคคล	
2.สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร	ใบงานที่ 1 (เรื่อง โวหารในการเขียน)	ตรวจงานราย กลุ่ม	8 - 10 ดีมาก 6 – 7 ดี 5 พอใช้ ต่ำกว่า 5 ปรับปรุง
3.คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - มุ่งมั่นในการทำงาน - ใฝ่เรียนรู้	แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	สังเกตรายบุคคล	14-15 ดีเยี่ยม 11-12 ดี 8-10 ผ่าน 5-7 ไม่ผ่าน

แบบสังเกตการณ์ปฏิบัติการกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ท่านสังเกตการณ์ปฏิบัติงานของนักเรียน ตามที่ท่านเห็นว่าอยู่ในระดับใด ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามความเป็นจริง

กลุ่มที่ 1 ชื่อสมาชิกในกลุ่ม

1.ประชาชน
2.กรรมการ
3.กรรมการ
4.กรรมการ
5.กรรมการ
6.กรรมการและเลขานุการ

การสังเกตการเรียนรู้ เรื่อง สนุกกับการเขียน

รายการสังเกต	ระดับความคิดเห็น		
	ดี(3)	ปานกลาง(2)	ปรับปรุง(1)
1.ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
2.การวางแผนทำงาน
3.มีเหตุผลและยอมรับความคิดเห็น ของเพื่อน
4.ผลงานถูกต้องเหมาะสม
5.ผลงานเสร็จตามกำหนดเวลา

ภาคผนวก

1. ใบความรู้ ใบงาน (เรื่องโหราในการเขียน)
2. เกม : แนะนำตนเอง

เกมแนะนำตนเอง

จุดประสงค์

1. เขียนลักษณะเด่นของตนเองได้
2. พูดแนะนำตนเองได้

วิธีเล่น

1. ให้นักเรียนยืนล้อมวงเป็นวงกลม
2. แจกกระดาษให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น
3. นักเรียนเขียนอธิบายลักษณะเด่นของตนเอง เขียนเสร็จแล้วนำมาใส่กล่อง
4. ให้นักเรียนร้องเพลงอักษรชื่อฉัน พร้อมทั้งส่งกล่องให้นักเรียนหยิบกระดาษที่เขียน

ไว้คนละ 1 แผ่น จนครบทุกคน

5. ให้นักเรียนอ่านข้อความในกระดาษที่ตนเองถือและให้ช่วยกันทายว่าเป็นใคร เมื่อทายถูกให้นักเรียนคนนั้นออกมาแนะนำตนเอง และบอกเหตุผลในการที่มาอบรม จนครบทุกคน

6. นักเรียนร่วมกันร้องเพลงอักษรชื่อฉันอีกครั้ง

เพลงอักษรชื่อฉัน

อักษรชื่อฉันเพื่อบอกสัมพันธ์เพื่อบอกสัมพันธ์ไว้เตือนเพื่อนใจ
มอบไว้ให้เธอ ถ้าหากได้เจอกงจำได้
แม้ไกลอย่าได้ลืมกัน (ซ้ำ)

ใบความรู้ ข้อบกพร่องในการเขียน

1. การใช้ภาษาผิดและใช้ภาษาบกพร่องในการเขียน

ภาษาเขียน หมายถึง การสื่อความหมายด้วยลายลักษณ์อักษร ส่วนใหญ่ผู้ใช้ไม่คำนึงถึงหลักการใช้ที่ถูกต้อง ใช้ไม่เหมาะสม ซึ่งเกิดจากการจำมาผิดๆ คือ

1.1 การเขียนตัวสะกดการันต์ผิด

สังเกต เขียนเป็น สังเกต

อนุญาต เขียนเป็น อนุญาติ

ประสบการณ์ เขียนเป็น ประสบการณ์

1.2 การวางรูปวรรณยุกต์ผิดที่

ด้วย เขียนเป็น ด้วย

ไหว้ เขียนเป็น ไห้ว

สว่าง เขียนเป็น สวาง

1.3 การผันวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง

คะ เขียนเป็น ค่ะ

ล่ะ เขียนเป็น หล่ะ

นะคะ เขียนเป็น นะค๊ะ นะคะ

2. การใช้ภาษาไม่เหมาะสม

2.1 การใช้คำและกลุ่มคำต่างระดับ

ภาษามีหลายระดับ เช่น ระดับมาตรฐาน ระดับชาวบ้านและภาษาถิ่น คำในภาษาไทยมีระดับของคำที่ใช้ในการสื่อสารกับบุคคลระดับต่างๆ แตกต่างกันไปค่อนข้างละเอียด จึงควรเลือกใช้คำให้ถูกต้องตามกาลเทศะ ฐานะและสังคม

ภาษาปาก	ภาษาถิ่นแบบแผน	ภาษาแบบแผน
หมอนั้น	นายคนนั้น	ชายคนนั้น
ผัว	สามี	สามี
โรงหนัง (วิก)	โรงภาพยนตร์	โรงภาพยนตร์
ตองเหล้า	กินเหล้า ตีมเหล้า	ดื่มสุรา

2.2 การใช้คำกับกลุ่มคำไม่เหมาะสม

ในการเขียนภาษาไทย ควรใช้ภาษาให้ถูกต้องตามความหมายและไม่ละคำไว้ในฐานที่เข้าใจ เพราะจะทำให้ความหมายไม่ชัดเจนหรือมีความหมายกำกวม การละคำไว้จะทำให้

ให้หน้าที่ของคำเปลี่ยนไป ทำให้คำมาซ้อนกัน เมื่อหน้าที่ของคำเปลี่ยนไปทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไปด้วย หากปรากฏอยู่ในภาษาเขียนจะทำให้เห็นความบกพร่องได้ชัดเจน

เขาเป็นคนใช้ฉันทอง ประโยคนี้ละคำว่า **ที่** และ **รับ** ทำให้ความหมายไม่ชัดเจน ผู้อ่านไม่เข้าใจว่า เขาเป็นคนรับใช้ของฉันทอง หรือ เขาเป็นคนที่ใช้ฉันทองไปทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การใช้คำและกลุ่มคำไม่เหมาะสมกับภาษาเขียนนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 6 ประเภท คือ

2.2.1 การเรียงคำขยายไม่ถูกที่

ประโยคเดิม ผู้ใจบุญให้ทุนช่วยเหลือนักศึกษามหาวิทยาลัยต่างๆ
ที่ยากจน

ข้อบกพร่อง **ที่ยากจน** อยู่ติดคำว่ามหาวิทยาลัย ทำให้ความหมายเป็นมหาวิทยาลัยยากจน

ประโยคใหม่ ผู้ใจบุญให้ทุนนักศึกษาที่ยากจนในมหาวิทยาลัยต่างๆ

2.2.2 การใช้คำผิดความหมาย

ข้าพเจ้ามาไม่ทันเพราะการจราจรเกิดสับสน

ควรใช้ ข้าพเจ้ามาไม่ทันเพราะการจราจรเกิดติดขัด

เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังสืบสวนเจ้าของร้านอาหารที่ถูกปล้น

ควรใช้ เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังสอบสวนเจ้าของร้านอาหารที่ถูกปล้น

2.2.3 การเรียงประโยคต้องวางประธานหรือกรรมให้ถูกที่

เพราะการเรียงคำในประโยคมีความสำคัญมาก หากเรียงตำแหน่งผิด จะทำให้ความหมายผิด

คนชนรถยนต์ ควรใช้ รถยนต์ชนคน

2.2.4 การใช้ภาษาผิดระดับ

(1) การใช้ภาษาไม่เหมาะสม หมายถึง การใช้ภาษาไม่เหมาะกับบุคคล และแสดงถึงความไม่สุภาพ

อาจารย์แกดู ควรใช้ อาจารย์ท่านดู

(2) ใช้ภาษาพูดในการเขียน ซึ่งมักจะพบบ่อย

กานดาไม่ไปเที่ยวกับพวกเรา ควรใช้ เราคงอยากกลับบ้าน

ควรใช้ กานดาไม่ไปเที่ยวกับพวกเรา เธอคงอยากกลับบ้าน

2.2.5 การใช้ภาษากำกวม คำๆ เดียวถ้ามีหลายความหมายจำเป็นจะต้องเขียนให้ชัดว่า คำนั้นมีความหมายอย่างไรประโยคเดิมจะทำอะไรก็ทำเสีย

ข้อบกพร่อง คำว่า **เสีย** มีความหมายหลายอย่างประโยคใหม่จะทำอะไรก็ทำเสีย เวลาไม่คอยทำ หรือ จะทำอะไรก็ทำเสียหายหมด

2.2.6 การใช้ภาษาไม่สละสลวย การใช้ภาษาต้องคำนึงถึงความสละสลวย

ชัดเจน

เมื่อถึงเวลาหยุดพักเด็กๆ ต่างก็เล่นกันบ้าง ควรวู้ เมื่อถึงเวลาหยุดพัก
เด็กๆ ต่างก็เล่นกันบ้าง คุยกันบ้าง จะทำให้เข้าใจประโยคชัดเจนขึ้น

2.3 ใช้คำที่ไม่จำเป็นและฟุ่มเฟือย

โดยเฉพาะการเขียนประโยคแต่ละประโยค อาจตัดคำบางคำทิ้งเพื่อจะทำให้
ประโยคนั้น

กะทัดรัดชัดเจนขึ้นโดยมีความหมายเหมือนเดิม

ผู้ร้ายทำการปล้นธนาคาร ควรวู้ ผู้ร้ายปล้นธนาคาร

เขาประสบความสำเร็จในเรื่องเรียนอย่างมาก ควรวู้ เขาผิดหวังเรื่อง

เรียนมาก

นายแดงถูกจับฐานฆ่าคนตายโดยเจตนา ควรวู้ นายแดงถูกจับฐานฆ่าคน

โดยเจตนา

เขาเป็นคนมีใจกล้าหาญ ควรวู้ เขาเป็นคนกล้าหาญ

2.4 ใช้คำและกลุ่มคำไม่เหมาะสมกับสำนวนคำในภาษา

ภาษาไทยมีสำนวนคำใช้ในการเปรียบเทียบโดยนัย ทำให้รู้ความหมายที่
แน่นอนได้ยากต้องอาศัยการตีความ หรือถ้าไม่มีข้อความบ่งความได้ชัดเจนต้องอาศัยความ
ข้างหน้าหรือข้างหลังคำนั้นประกอบ

รัตยาเป็นคน มือแข็ง

มือแข็งมีความหมายโดยตรง คือ มือไม่อ่อนนุ่ม

มือแข็งมีความหมายโดยนัย คือ เป็นคนมีความสามารถ หรือ เป็นคน

กระด้างไม่อ่อนน้อม

ถ้าเขียนประโยคนี้ให้ชัดเจน ควรอาศัยบริบทประกอบ

รัตยามือแข็งทำอะไรก็สำเร็จไปหมด

รัตยามือแข็งจึงสงสัยว่าเธอคงทำงานหนัก

รัตยาเป็นคนไม่ยอมใครง่ายๆ

ใบความรู้

หลักการเขียน

การเขียนเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องถนอมกรงเนื้อหาสาระ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อให้การสื่อสารบรรลุผลดังที่กล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ตาม การเขียนควรมีขอบเขตอันจำกัดโดยอาศัยหลักการเขียน ที่จะนำพาผู้เขียนไปสู่เป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความชัดเจนและสมบูรณ์

หลักการเขียน มีดังนี้

1. มีความชัดเจน

ผู้เขียนจะต้องใช้คำที่มีความหมายชัดเจน ใช้ประโยคไม่คลุมเครือหรือกำกวม ผู้เขียนต้องคำนึงเสมอว่า การที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องตรงกับผู้เขียนนั้น ขึ้นอยู่ที่การใช้คำ การใช้ประโยค และการใช้ถ้อยคำสำนวน

2. มีความถูกต้อง

ผู้เขียนต้องคำนึงถึงระเบียบของการใช้ภาษาและเขียนให้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ

3. มีความกระชับ

ผู้เขียนต้องรู้จักเลือกสรรถ้อยคำมาใช้ รู้จักใช้สำนวนโวหาร ภาพพจน์ คำอุปมาอุปไมย สุภาษิต คำพังเพย รู้จักการรวมประโยคให้ข้อความชัดเจนและมีน้ำหนักเพื่อให้ประโยคมีความกระชับ

4. มีความเรียบง่ายในการใช้ภาษา

ผู้เขียนต้องรู้จักใช้คำธรรมดาที่เข้าใจง่าย ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย ไม่ใช้คำปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้อ่านเกิดความเบื่อหน่าย

5. มีความรับผิดชอบในความถูกต้องของเนื้อหา

ผู้เขียนต้องแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล พินิจพิจารณาปัญหาด้วยความละเอียดถี่ถ้วน ลึกซึ้ง มุ่งจะให้เกิดความรู้และทัศนคติที่ดีอันเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน

6. มีความประทับใจ

การใช้ถ้อยคำสำนวนที่มีความหมายลึกซึ้งกินใจทำให้ผู้อ่านเกิดความประทับใจ ซึ่งเป็นผลอันเกิดจากการใช้คำที่ไพเราะ การเรียงลำดับคำในประโยค การใช้คำที่ทำให้เกิดภาพพจน์ เกิดอารมณ์ความรู้สึกที่ประทับใจ และชวนให้ติดตามอ่าน

7. มีความไพเราะในการใช้ภาษา

ผู้เขียนควรใช้ภาษาสุภาพ มีความประณีตในการใช้ภาษา ตลอดจนมีความประณีตในเนื้อหา อ่านแล้วไม่สะดุดหรือขัดหูขัดตาเมื่อแข่งทำอะไรรักสำเร็จไปหมด

ใบความรู้

คุณสมบัติของนักเขียน

1. อ่านหนังสือเป็น

หนังสือเป็นแหล่งความรู้ที่ดีที่สุดของผู้ที่รักงานเขียน หนังสือแต่ละประเภทมีเนื้อหาสาระแตกต่างกัน บางเรื่องมีประโยชน์มาก บางเรื่องมีประโยชน์น้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้เขียนว่า จะเลือกอ่านหนังสือประเภทใดและอ่านอย่างไร คือ จะต้องอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงจะเกิดผลสูงสุดสำหรับผู้อ่าน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการเขียน

2. รู้จักสังเกตและจดจำ

ในขณะที่อ่านหนังสือควรรู้จักสังเกตและจดบันทึกไว้ว่าตอนใดจะมีประโยชน์ต่อการเขียนเพื่อจะได้นำไปใช้ประกอบหรืออ้างอิงในการเขียนของตนต่อไป และอาจเห็นข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดที่คิดว่าไม่น่าจะนำไปเป็นแนวทางในการเขียน

3. เกิดความคิดกว้างไกล

เมื่อผู้เขียนได้อ่านหนังสือมาก โดยอ่านอย่างมีวิจารณญาณ รู้จักการสังเกตจดจำ จะทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการหลากหลายและกว้างไกล อันจะเป็นผลทำให้เกิดงานเขียนที่มีความแปลกใหม่อยู่เสมอ

4. ฝึกเขียนบ่อยๆ

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า การเขียนเป็นวิชาทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เสมอๆ ดังนั้น ถ้าได้เขียนบ่อยๆ ก็จะทำให้เกิดพัฒนาการที่ดีในการเขียน

5. รู้จักการสะสมคำ

เพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่องานเขียน ทำให้งานเขียนน่าอ่านยิ่งขึ้น

6. จะต้องรู้จักการนำประสบการณ์ที่สั่งสมไปใช้

การสะสมประสบการณ์จากการอ่าน การฟัง การสัมภาษณ์ การที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมสัมมนา เป็นต้น มาเป็นข้อมูลอ้างอิง และนำมาเสริมงานเขียนนั้นให้น่าสนใจ ดังจะได้กล่าวถึงรายละเอียดต่อไป

ใบความรู้

ระดับภาษา

ภาษามีระดับแตกต่างกัน โดยมีองค์ประกอบของผู้ใช้ภาษาซึ่งอยู่ในสังคมเดียวกัน คือ เพศ วัย ฐานะ อาชีพ และพื้นฐานที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดู องค์ประกอบดังกล่าวนี้ทำให้ภาษามีระดับแตกต่างกัน เช่น ภาษาเด็ก ภาษาผู้ใหญ่ ภาษากฎหมาย ภาษานักวิชาการ ภาษาทางราชการ ภาษาปาก ภาษาเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งภาษาถิ่นทางภาคต่างๆ ของประเทศ คือ ภาษาเหนือ ภาษาอีสาน ภาษาปักษ์ใต้ ซึ่งผู้เขียนต้องใช้ระดับภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมตามโอกาสและกาลเทศะ จึงจะทำให้งานเขียนนั้นถูกต้องตามระเบียบแบบแผน และตามความนิยมของหลักการเขียนที่ดีเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลสมความมุ่งหมาย

การแบ่งภาษาออกเป็นระดับนั้นอาจแบ่งได้ 3 ระดับตามลักษณะของการใช้ คือ

1. ภาษาปาก (Vulgarism) คือภาษาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน

ชำนาญ รอดเหตุภัย กล่าวว่า “ภาษาปากมีภาษาย่อย (Sub- Language) หลายลักษณะ แล้วแต่ว่าจะถืออะไรเป็นเกณฑ์ในการจำแนกประเภท

1.1 จำแนกโดยอาศัยพื้นที่เป็นเกณฑ์ คือ จำแนกเป็นภาษาถิ่นต่างๆ คือ ภาษาถิ่น (dialect) หมายถึง ภาษาย่อย (Sub- Language) ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไปจากภาษาโดยส่วนรวมของชาติ (national language) ความแตกต่างกันนี้โดยมากเป็นเฉพาะด้านเสียงของคำ และวงศ์ศัพท์ (vocabulary) เท่านั้น ระบบไวยากรณ์ยังคงเป็นแนวเดียวกันอยู่ และสามารถสื่อสารทำความเข้าใจกันได้ทั่วไป ทั้งนี้เพราะเป็นภาษาเดียวกัน

บางครั้งนักภาษาศาสตร์จะแยกออกไปอีกเป็นภาษาท้องถิ่น (provincial language) เช่น ภาษาชาวเมืองเพชร ภาษาชาวเมืองสุพรรณ ภาษาชาวเมืองเชียงใหม่ ภาษาชาวเมืองโคราช ภาษาชาวเมืองอุบล

1.2 จำแนกโดยอาศัยสภาพทางเศรษฐกิจ การศึกษา เพศ วัยและองค์ประกอบอื่นๆ ก็อาจแยกได้ดังนี้ คือ ภาษาชาวบ้านทั่วไป ภาษาชาวกรุงหรือชาวเมืองใหญ่ ภาษาผู้หญิง ภาษาผู้ชาย ภาษาคนมีการศึกษา คนไร้การศึกษา ภาษาเด็ก ภาษาผู้ใหญ่ ภาษาของคนมีอันจะกิน ภาษาของคนยากไร้ และภาษาของคนแต่ละอาชีพ ฯลฯ

นอกจากนั้นภาษาปากยังรวมไปถึง ภาษาต่ำ ภาษาสแลงและภาษาเฉพาะกลุ่ม อีก เมื่อจะนำไปใช้ควรต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและกาลเทศะเป็นสำคัญ

ภาษาปากนี้เป็นภาษาที่ใช้พูดมากกว่าการเขียน เช่น ภาษาที่ใช้พูดกันทุกวัน ภาษาที่ใช้เขียนในนวนิยาย เรื่องสั้นหรือละคร ภาษาโฆษณา ภาษาหนังสือพิมพ์ บันเทิงคดี จดหมายส่วนตัว บันทึกส่วนตัว ข่าวสังคม ข่าวบันเทิง หรือการพาดหัวข่าว หนังสือพิมพ์

2. ภาษาถึงแบบแผน (Informal Language) คือ ภาษาที่ใช้พูดและเขียนกันในชีวิตประจำวัน มีลักษณะก้ำกึ่งระหว่างภาษาปากและภาษาแบบแผน เป็นการใช้ภาษาที่ถ้อยคำค่อนข้างง่าย เช่น ภาษาที่ใช้ในการประชุมทั่วๆ ไป ข้อเขียนในวารสาร นิตยสาร การเขียนข่าว บทความ และจดหมาย

3. ภาษาแบบแผน (Formal Language) คือ ภาษาที่ใช้อย่างเป็นทางการ ประณีต และถูกต้องตามระเบียบแบบแผนทั้งการใช้คำสำนวน และการเรียงคำในประโยค เหมาะสำหรับงานเขียนมากกว่าการพูด เช่น การเขียนบทความ สารคดี บทวิจารณ์ งานเขียนเอกสารทางวิชาการ รายงานทางวิชาการ ตำรา แบบเรียน บันทึก การประชุม และบทบรรณาธิการ

ตัวอย่างการใช้ภาษาระดับต่าง ๆ

ภาษาปาก แต่งเรียนจบจากรามฯ

ภาษาถึงแบบแผน แต่งเรียนจบจากรามคำแหง

ภาษาแบบแผน แต่งเรียนจบจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาษาปาก เปิดไฟหน่อยสิ มีดจะตายไป

ภาษาถึงแบบแผน เปิดไฟหน่อยมีดแล้วนะ

ภาษาแบบแผน กรุณาเปิดไฟหน่อย เพราะมีดมากแล้ว

ภาษาปาก ตุ่มเมียพ่อค้าขายเสื้อผ้า

ภาษาถึงแบบแผน แฟนพ่อค้าขายเสื้อผ้าถูกหลอก

ภาษาแบบแผน ภรรยาพ่อค้าขายเสื้อผ้าถูกคนร้ายหลอก

ภาษาปาก จับจอมโหดฆ่าขึ้นใจนักเรียนสาว

ภาษาถึงแบบแผน ตำรวจจับฆาตกรฆ่าขึ้นใจนักเรียนสาว

ภาษาแบบแผน ตำรวจจับฆาตกรที่ฆ่าขึ้นใจและฆ่านักเรียนสาว

ระดับภาษาดังกล่าวจึงมีความสำคัญเกี่ยวกับการเขียนอย่างยิ่ง และควรระลึกไว้เสมอว่า การใช้ภาษาของแต่ละคนนั้นเปรียบเสมือนภาพสะท้อนให้เห็นถึงสติปัญญาไหวพริบของคนๆ นั้น

ใบความรู้

การใช้โวหาร

โวหาร คือ การใช้ถ้อยคำที่เลือกสรรมาแล้วเป็นอย่างดี มีความสละสลวย มีความเหมาะสม โวหารใช้ขยายความให้ชัดเจน และเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด ความรู้หรือจินตนาการของผู้เขียนให้กว้างไกลออกไป

โวหาร ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 หมายถึง “ชั้นเชิงหรือสำนวนแต่งหนังสือหรือพูด ถ้อยคำที่เล่นเป็นสำบัดสำนวน”

ในการเขียนอาจใช้โวหารต่างๆ กัน โดยจะต้องเลือกใช้ให้ตรงกับความหมายของข้อความที่เขียนซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับผู้อ่านผู้ฟังว่าจะรับรู้และเข้าใจโวหารนั้นได้มากน้อยเพียงใด การใช้โวหารจึงถือว่าเป็นการใช้ภาษาอย่างมีศิลปะ โวหารในการเขียนมี 5 ประเภท คือ

1. บรรยายโวหาร

หมายถึง การเขียนอธิบาย หรือบรรยายเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงตามลำดับเหตุการณ์ เป็นการเขียนตรงไปตรงมา ไม่เยิ่นเย้อ มุ่งความชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความเข้าใจ ผู้เขียนควรใช้ภาษาที่กะทัดรัด เขียนให้ตรงเป้าหมาย อ่านเข้าใจง่าย ในกรเขียนทั่วๆ ไปมักใช้บรรยายโวหาร เช่น การเขียนเล่าเรื่อง เล่าเหตุการณ์ เล่าประสบการณ์ที่เกิดขึ้น การเขียนรายงาน เขียนคำรา หรือเขียนบทความ

หลักการเขียนบรรยายโวหาร มีดังนี้คือ

- ก. เขียนเฉพาะสาระสำคัญ
- ข. เขียนเรื่องจริง โดยผู้เขียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนเป็นอย่างดี
- ค. ใช้ภาษาเขียนที่เข้าใจง่าย
- ง. เรียบเรียงความคิดให้เป็นระเบียบต่อเนื่องและมีความสัมพันธ์กัน

ตัวอย่างบรรยายโวหาร

“ช่างยกขาหน้าให้ความเหยียบขึ้นนั่งบนคอ ตัวมันสูงใหญ่ ใบหูไหวพะเยิบ หูยิบบนเรือนลงบันไดมาข้างล่าง เธอชูแขนยื่นผ้าขาวม้าและข้าวห่อใบตองขึ้นให้เขา”

(คลังสูงซุงหนัก : นิคม รวยวา)

“ตามถนนหนทาง ท่าเรือและสถานที่สาธารณะในเมืองสิงคโปร์มีเซलयทหารญี่ปุ่นถูกเกณฑ์ไปทำงานโยธาเป็นกลุ่มๆ ทั่วไปหมด ทุกคนอยู่ในสภาพผู้แพ้ คือ หงอยเหงาเศร้าซึมและส่วนใหญ่มักจะมีร่างกายซูบผอม ทุกคนไม่สวมเสื้อ นุ่งแต่กางเกงขาสั้นสีทากี้ สวมหมวกทหาร ที่หน้าหมวกมีเครื่องหมายแสดงยศ พ่อเห็นเซलयเหล่านั้นทำงานตากแดดจนเนื้อตัวไหม้เกรียม นำเวทนาจริงๆ ญี่ปุ่นเป็นชาติที่อยู่ในกรอบวินัยอย่างเข้มงวด เมื่อเป็นฝ่ายแพ้กียอมแพ้อย่าง “ศิโรราบ” แต่เท่าที่พ่อได้ยินจากคนทั่วไปในประเทศญี่ปุ่นเข้าไปยึดครอง เช่น พม่า มลายา ชาว สุ

มาตรา ตลอดจนถึงสิ่งโปร้งเอง เวลาเป็นฝ่ายชนะ ญี่ปุ่นก็กำเริบเสิบसानแสดงอำนาจบาตรใหญ่ไม่ใช่เล่นเหมือนกัน”

2. พรรณนาโวหาร

หมายถึง การเขียนที่สอดแทรกอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกประทับใจ มีความรู้สึกคล้อยตามไปกับผู้เขียน เช่น การเขียนพรรณนาอารมณ์ความรู้สึก หลง โกรธ เกลียด เศร้า เป็นต้น โดยเลือกใช้ถ้อยคำที่ไพเราะเห็นภาพพจน์ได้ง่าย เพื่อโน้มน้าวอารมณ์ผู้อ่านให้คล้อยตามและเกิดความรู้สึกประทับใจ

หลักการเขียนพรรณนาโวหารมีดังนี้คือ

- ก. ใช้ถ้อยคำที่เลือกสรรแล้ว เพื่อสื่อความหมายและอารมณ์ความรู้สึกที่ชัดเจน
- ข. เขียนใจความควรเน้นให้เกิดภาพพจน์ เกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมไปกับผู้เขียน
- ค. ใช้ภาพพจน์หรืออุปมาโวหาร เพื่อให้ได้อารมณ์ความรู้สึกหรือเกิดจินตนาการคล้อยตาม

ตัวอย่างพรรณนาโวหาร

“ความรักของฉันจะเปรียบด้วยสีดอกไม้ใดๆ ไม่ได้ เพราะฉันได้ยืนกล่าวกันว่า ความรู้ที่แท้จริงไม่ใช่สีแดง ย่อมมีสีดั่งสีนิลเหมือนดั่งสีศอพระคิเว เมื่อทรงตีมิพิษภัยเพื่อรักษาโลกไว้ให้พ้นภัย ความรักที่แท้จริงต้องสามารถต้านทานพิษแห่งชีวิต และต้องเต็มใจยอมลิ้มรสที่ขมขื่นที่สุด เพื่อเสียสละให้ผู้ที่เรารักคงชีพอยู่และเพราะด้วยความขมขื่นที่สุดนี้ ความรักยอมเต็มใจเลือกเอาสีนิล คือ ความขมขื่นไว้ ดีกว่าจะเลือกเอาสีอื่น คือ มุ่งแต่จะหาความบันเทิงสุขอย่างเดียว”

(กามนิด : เสถียรโกเศศและนาคะประทีป)

“อากาศยามเช้าในสวนของคฤหาสน์บดินทรราช ... ดุสดไส ผีเสื่อแสนสวย กรีดปีกระยับในสายแดดอ่อนยามเช้า จากดอกหนึ่งไปที่ดอกไม้บานาพันธุ์อีกหลายๆ ดอก สีของกุหลาบปักกิ่ง ... แดงสดสว่างจ้าตัดกับสีเขียวสดของสนามหญ้า ปรกายของน้ำค้างต้องแดดวาววับราวอัญมณีเรียรายอยู่บนพื้นสนาม”

(ชอยเดียวกัน : วาณิช จรุงกิจอนันต์)

3. เทศนาโวหาร

หมายถึง การเขียนอธิบาย ชี้แจงให้ผู้อ่านเข้าใจ ชี้ให้เห็นประโยชน์หรือโทษของเรื่อง ที่กล่าวถึง เป็นการชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม เห็นด้วยหรือเพื่อแนะนำสั่งสอน ปลุกใจหรือเพื่อให้รู้ถึงข้อเท็จจริง การเขียนแบบเทศนาโวหารต้องอาศัยกลวิธีการชักจูงใจ

หลักการเขียนเทศนาโวหารมีดังนี้คือ

การเขียนโวหารประเภทนี้ จำต้องใช้โวหารอื่นๆ มาประกอบ คือ อาจเป็นบรรยาย พรรณนา สาธก หรืออุปมาโวหาร เพื่อให้ได้ใจความชัดเจนแจ่มชัดสามารถชักจูงใจผู้อ่านให้คล้อยตามความคิดของผู้เขียนได้ ทั้งนี้ยังต้องอธิบายชี้ชัดให้เห็นถึงโทษ ประโยชน์อย่างมีเหตุผล

ตัวอย่างเทศนาโวหาร

“การทำความดีนั้น เมื่อทำแล้วก็แล้วกัน อย่าได้นำมาคิดถึงบ่อย ราวกับว่าการทำความดีนั้นช่างใหญ่ยิ่งนัก ใครก็ทำไม่ได้เหมือนเรา ถ้าคิดเช่นนั้นก็จะเหลือเพียงครั้งเดียว แต่ถ้าทำแล้วก็ไม่นำมาใส่ใจอีก คิดแต่จะทำอะไรต่อไปอีกจึงจะดี จึงจะเป็นความดีที่สมบูรณ์ ไม่ตกไม่หล่น เช่น การให้เงินแก่คนยากจน ในใจของลูกจะต้องไม่คิดว่าเราเป็นผู้ให้ภายนอกก็อย่าไปสนใจว่าใครเป็นผู้รับ แม้แต่เงินที่เราบริจาคไปแล้วก็มองไม่เห็นว่าคุณค่าตรงไหนให้แล้วก็แล้วกัน ลืมเสียให้ได้ ไม่กลับมาคิดอีกให้เสียเวลา เช่นนี้เรียกว่า ทำความดีด้วยจิตว่างเปล่า เมื่อไม่ได้บรรจอะไรไว้ที่จิตเลย จิตนั้นก็ย่อมเต็มเปี่ยมไปด้วยกุศลผลบุญ พลังแห่งกุศลธรรมเช่นนี้ใหญ่หลวงนัก สามารถทำลายเคราะห์กรรมได้ถึงหนึ่งพันครั้ง เพราะฉะนั้นการทำความดีจึงมิได้ขึ้นอยู่กับปริมาณของเงินทองหรือวัตถุที่บริจาค แต่อยู่ที่ใจเราเท่านั้นที่จะทำจิตให้ว่างเปล่า จนสามารถบรรจุบุญกุศลได้เพียงใดต่างหาก”

(โอวาทสีของท่านเสถียรฝาน : เจือจันทน์ อัมพรธรรณ แปล)

4. อุปมาโวหาร

หมายถึง การเขียนเป็นสำนวนเปรียบเทียบที่มีความคล้ายคลึงกันเพื่อทำให้อ่านเกิดความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยการเปรียบเทียบสิ่งของที่เหมือนกัน เปรียบเทียบโดยโยงความคิดไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง หรือเปรียบเทียบข้อความตรงกันข้ามหรือข้อความที่ขัดแย้งกัน

ตัวอย่างอุปมาโวหาร

“อันว่าแก้วกระจกรวมอยู่กับสุวรรณ ย่อมได้แสงจับเป็นเลื่อมพรายคล้ายมรกต ผู้ที่โง่เขลา แม้ได้อยู่ใกล้นักปราชญ์ ก็อาจเป็นคนเจตเลี้ยวฉลาดได้ฉันเดียวกัน”

(हिโตปเทศ : เสถียรโกเศศและนาคะประทีป)

“อันว่านายช่างผู้เชี่ยวชาญ ก่อสร้างประสาทมโหฬารย่อมเพิ่มรูปศิลา จำหลักไว้ในที่สมควรตามทำนองมิใช่จะเป็นเครื่องประดับเท่านั้น แต่ยังใช้ประโยชน์รองรับหรือค้ำจุนที่บางแห่งนั้นไว้ด้วย ข้อความนี้อุปมาฉันใดพระศาสดาในบางคราวย่อมทรงชักเอาเรื่องเปรียบเทียบเป็นภาพิตที่น่าฟังและสมด้วยกาลสมัยขึ้นแสดงก็อุปมาฉันเดียวกัน”

(กามนิต : เสถียรโกเศศและนาคะประทีป)

5. สารกโหวาร

หมายถึง การที่ผู้เขียนหยิบยกตัวอย่างมาอ้างอิงประกอบการอธิบายเพื่อสนับสนุนข้อความที่เขียนไว้ให้ผู้อ่านเข้าใจ และเกิดความเชื่อถือ

หลักการเขียนสารกโหวาร

คือ ต้องสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับโอกาส เหมาะกับจุดมุ่งหมายและเขียนได้อย่างถูกต้องตามลักษณะของโหวาร

ตัวอย่างสารกโหวาร

“เย็นวันหนึ่ง ข้าพเจ้าเดินลัดเข้าไปในตรอก ผ่านห้องแถวเดี่ยวๆ ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของผู้หาเช้ากินค่ำ มองเข้าไปในห้องหนึ่งเห็นชายอายุค่อนข้างหนุ่มกำลังนั่งขัดตะหมาดเปิบข้าวอยู่ในนั้น ที่นอนหมอนมุ้งก็เห็นอยู่ในห้องเดียวกัน เห็นเมียอุ้มลูกน้อยนั่งอยู่ข้างๆ ได้เห็นชายผู้นั้นกินข้าวพลางล่อลูกพลาง เห็นหน้าเมียที่ยิ้มแย้ม เห็นลูกเล็กมีหน้าเป็นหัวร่ออย่างไม่เดียงสา ข้าพเจ้าเห็นแล้วก็เต็มตื่น นี่แหละความสุขอันแท้จริงของครอบครัว ถึงจะยากจนก็ยังมีความสุขตามประสาจน เป็นความสุขที่จะซื้อหากันด้วยเงินทองไม่ได้”

(เรื่องมีเรื่อง ตอนที่1 : จากหนังสือคำของวรรณคดี: เสถียรโกเศศ)

ใบความรู้ มารยาทในการเขียน

1. เขียนสะกดคำถูกต้องตามความหมาย วางรูปสระ วรรณยุกต์ ตัวการ์นต์ให้ถูกต้อง
2. ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้อง ใช้ภาษาที่สุภาพ หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาพูด
3. เขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียน
4. รับผิดชอบสิ่งที่เขียน โดยคำนึงถึงความถูกต้องและข้อเท็จจริง ไม่เขียนเรื่องที่ไม่เป็นความจริง เรือราวที่ทำให้ผู้อื่นเสียหาย
5. อ้างอิงแหล่งที่มา ถ้าเป็นข้อความหรืองานเขียนที่ค้นคว้ามาต้องให้เกียรติแก่ผู้เขียนงานนั้น
6. หากเป็นการเขียนโดยใช้ลายมือของผู้เขียน ตัวอักษรต้องชัดเจน อ่านง่าย
7. เมื่อเขียนเสร็จแล้วควรอ่านทบทวนงานเขียนของตนเองอีกครั้ง ก่อนนำไปเผยแพร่

ใบงานที่ 1 กลุ่มที่.....

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วช่วยกันพิจารณาว่าเป็นโหวตประเภทใด พร้อมทั้งให้เหตุผล

“ศาลาฮ้อยเค้ามีลักษณะโครงสร้างคล้ายโบสถ์แบบมาตรฐานของกรมศาสนาอยู่บ้างแต่กว้าง เตี้ยและแบนกว่า ไม่ดูรุ่งรังทั้งที่มีลวดลายไม้ฉลุประดับพราว หลังคายกระดับเป็นสองชั้น บันลมหรือตัวล้อยองลักษณะเป็นนาครวยเหมือนโบสถ์วัดชนะสงคราม ไม่ใช่ขนาดสะดุ้งเหมือนโบสถ์วิหารทางภาคกลางทั่วไป สิ่งที่ตั้งพิงสถาปัตยกรรมทางภาคกลางเรียกว่าซ้อฟ้าสี่ตัวนั้น บอกความเป็นสถาปัตยกรรมทางภาคเหนือ เป็นสลักไม้รูปนาคตั้งตรงขึ้นฟ้า ไม่ได้งอนซ้อยเหมือนซ้อฟ้าที่เห็นเจนนตามกรุงเทพฯ ดูแข็งแต่เป็นสง่า ลาดหลังคากว้างลดชั้นเป็นสองระดับ”

(ซ้อยเดียวกัน : วาณิช จรุงกิจอนันต์)

เป็นโหวตประเภท.....
เพราะ.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อสมาชิกในกลุ่ม

- 1.....ประธาน
- 2.....กรรมการ
- 3.....กรรมการ
- 4.....กรรมการ
- 5.....กรรมการ
- 6.....กรรมการและเลขานุการ

ใบงานที่ 1 กลุ่มที่.....

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วช่วยกันพิจารณาว่าเป็นโหราประเภทใด พร้อมทั้งให้เหตุผล

“ถ้าหากว่า เหนือและน้ำตา ตลอดจนชีวิตของมนุษย์ที่ถูกเกณฑ์เอามาสร้างนครวัดนี้ สามารถตัดดวงเอาไว้ได้ เหนือ น้ำตา และชีวิตนั้นก็คงจะท่วมท้นคูที่รอบนครวัดนี้อยู่ เสียงลมที่พัดเข้ามาทางช่องทวารศิลา และแล่นไปตามระเบียบมิดดั่งเสียงสะท้อนของเสียงโหยหวนด้วยความเจ็บปวด เมื่อพันปีมาแล้ว เสียงค้ำคาวกระพือปีก และเสียงค้ำคาวร้องฟังดูเหมือนเสียงคนกระซิบกระซาบปรับทุกข์กันด้วยความเหนื่อยอ่อนและเมื่อยล้า”

(ถกเขมร : ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช)

เป็นโหราประเภท..... เพราะ.....
--

ชื่อสมาชิกในกลุ่ม

1. ประธาน
2. กรรมการ
3. กรรมการ
4. กรรมการ
5. กรรมการ
6. กรรมการและเลขานุการ

ใบงานที่ 1 กลุ่มที่.....

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วช่วยกันพิจารณาว่าเป็นโศกนาฏกรรมประเภทใด พร้อมทั้งให้เหตุผล

“คนที่เกิดมาโดยกรรมเก่ามิได้ส่งเสริมให้ดีมาแต่กำเนิด เช่น เกิดมามีรูปร่างหน้าตาหน้าเกลียด ขี้ริ้วขี้เหร่ และเกิดในตระกูลที่ขัดสนยากจน ทั้งที่มีความโง่เขลาเบาปัญญา แต่ถ้าในชาตินี้เขาได้ทำกรรมดี คือ ประพฤติตัวดี ฝึกฝนจนเป็นคนนิสัยดี มีความขยันหมั่นเพียร มานะอดทน และคอยศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้อยู่เสมอแล้ว กรรมที่เขาทำดีในชาตินี้จะส่งเสริมให้เขาเป็นคนดี มั่งคั่ง สมบูรณ์ มีความสุขความเจริญ และมีคนนับหน้าถือตาเขาได้ และก็ให้มีตัวอย่างให้เขาเห็นมากมายเหมือนกัน ฉะนั้นกรรมดีจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดที่ลูกจะต้องปฏิบัติในชาตินี้ และให้เริ่มแต่บัดนี้ในวันนี้เป็นต้นไป เพื่อกรรมดีนี้จะส่งเสริมให้ลูกมีความสุขความเจริญมั่งคั่งสมบูรณ์”

(จดหมายจางวางหว่า : น.ม.ส.)

เป็นโศกนาฏกรรมประเภท.....
 เพราะ.....

ชื่อสมาชิกในกลุ่ม

1. ประธาน
2. กรรมการ
3. กรรมการ
4. กรรมการ
5. กรรมการ
6. กรรมการและเลขานุการ

ใบงานที่ 1 กลุ่มที่.....

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วช่วยกันพิจารณาว่าเป็นโวหารประเภทใด พร้อมทั้งให้เหตุผล

“อันความคิดของเบ้งนั้นหลักแหลมลึกซึ้ง แม้ไม่คิดอ่านฆ่าขงเบ้งเสียได้ ตัวเราก็นอนตายตาไม่หลับ อุปมาเหมือน เสี้ยนยอกอยู่ในอก”

“คำโบราณกล่าวไว้ว่า ธรรมดาภรรยาอุปมาเหมือนอย่างเสื้อผ้าขาด แลหายแล้วก็จะหาได้ ฟัน้องเหมือนแขนซ้ายขวา ขาดแล้วยากที่จะต่อได้”

“อันสติปัญญาของเบ้งรู้ตำราเรียกกลมในอากาศหาผู้ใดเสมอมิได้ อุปมาดังจะนับดาวในท้องฟ้า และหยั่งพระมหาสมุทร อันลึกได้ ครั้นเอาขงเบ้งไว้สืบไปภายหน้าเมืองกังตั้งก็จะเป็นอันตราย จำจะคิดอ่านฆ่าเสีย เมืองเราจึงจะมีความสุขสืบไป”

(สามก๊ก : เจ้าพระยาพระคลังหน)

เป็นโวหารประเภท.....

เพราะ.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อสมาชิกในกลุ่ม

1.ประธาน
2.กรรมการ
3.กรรมการ
4.กรรมการ
5.กรรมการ
6.กรรมการและเลขานุการ

ใบงานที่ 1 กลุ่มที่.....

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วช่วยกันพิจารณาว่าเป็นอาหารประเภทใด พร้อมทั้งให้เหตุผล

“คนเราต้องเอาอย่างมดอย่าไปเอาอย่างหนอน เพราะมดนั้นถึงมันจะตัวเล็กนิดเดียว แต่ก็ขยันขันแข็ง สามารถลากเหยื่อชิ้นใหญ่ๆ ได้สบาย แต่ถึงกระนั้นมันก็กลับกินอาหารแต่น้อย จนเอวคอดกิ่ว ผิดกับหนอนเอาแต่กินทั้งวันโดยไม่ทำงานทำการอะไรจนตัวอ้วนอ้วนอ้วน ผลสุดท้ายก็กลายเป็นเหยื่ออันโอชะของนกของปลา”

(ลดถลายมังกร : ประภัสสร เสวิกุล)

เป็นอาหารประเภท.....
เพราะ.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อสมาชิกในกลุ่ม

-ประธาน
-กรรมการ
-กรรมการ
-กรรมการ
-กรรมการ
-กรรมการและเลขานุการ

ใบงานที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคุณสมบัติของนักเขียนที่ดีเป็นแผนผังความคิด

คุณสมบัตินักเขียนที่ดี

ชื่อ..... โรงเรียน

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง นักเขียนน้อย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนการจัดฝึกอบรมที่ 2 เรื่อง นักคิดบัณฑิตน้อยเรียงร้อยภาษา เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน 2.1 ตัวชี้วัดที่ 2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

การเขียนสรุปความ เป็นการเก็บเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน หรือฟังโดยใช้ภาษาของตนเองเขียนข้อความที่สั้นกระชับ และได้ใจความครบสมบูรณ์

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของการเขียนสรุปความ
2. ประโยชน์ของการเขียนสรุปความ
3. ขั้นตอนการเขียนสรุปความ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกขั้นตอนการเขียนสรุปความได้
2. สามารถเขียนสรุปความได้
3. มีมารยาทในการเขียน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระ/ชิ้นงาน

ใบงาน

การจัดกระบวนการเรียนรู้

กิจกรรม	เวลา
<u>ขั้นนำ</u> นักเรียนร้องเพลง ใครทำอะไรที่ไหน	10 นาที
<u>ขั้นสอน</u> 1. วิทยากรให้ความรู้โดยใช้ Power Point ประกอบการบรรยาย เรื่อง - ความหมายของการเขียนสรุปความ - ประโยชน์ของการเขียนสรุปความ - ขั้นตอนการเขียนสรุปความ 2. ให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 อ่านข้อความแล้วเขียนตอบคำถาม 3. ให้นักเรียนทำใบงานที่ 2 สรุปประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า 4. ให้นักเรียนทำใบงานที่ 3 เขียนสรุปความจากเพลง 5. ให้นักเรียนทำใบงานที่ 4 เขียนสรุปความจากการดูวีดิทัศน์ (เรื่อง อาม่า) 6. ให้นักเรียนทำใบงานที่ 5 เขียนสรุปความจากข้อความที่กำหนดให้	1 ชั่วโมง 30 นาที
<u>ขั้นสรุป</u>	20 นาที
วิทยากรและนักเรียนร่วมกันทบทวนขั้นตอนการเขียนสรุปความ นำเสนอผลงานจากใบงานโดยติดป้ายนิเทศ	

สื่อ/อุปกรณ์

1. ใบความรู้ เรื่องการเขียนสรุปความ
2. ใบงานที่ 1-5
3. วีดิทัศน์
4. Power Point
5. จอโปรเจคเตอร์
6. เกม
7. เพลง
8. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การจัดประเมินผล

กิจกรรมที่ประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	วิธีการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1.จุดประสงค์ - บอกขั้นตอนการเขียนสรุปความได้ -สามารถเขียนสรุปความได้	แบบบันทึกการตรวจงาน	ตรวจผลงาน	8 - 10 = ดีมาก 6 - 7 = ดี 5 = พอใช้ ต่ำกว่า 5 = ปรับปรุง
2.สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร	ใบงานที่ 1 - 5	ตรวจใบงานที่ 1 - 5	8 - 10 = ดีมาก 6 - 7 = ดี 5 = พอใช้ ต่ำกว่า 5 = ปรับปรุง
3.คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - มีวินัย - ความมุ่งมั่นในการทำงาน	แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์	สังเกต	10 - 12 ดีเยี่ยม 9 - 11 ดี 6 - 8 ผ่าน 3 - 5 ไม่ผ่าน

แบบสังเกตการณ์ปฏิบัติการกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ท่านสังเกตการณ์ปฏิบัติงานของนักเรียน ตามที่ท่านเห็นว่าอยู่ในระดับใด ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามความเป็นจริง

กลุ่มที่ 1

ชื่อสมาชิกในกลุ่ม

1.ประธาน
2.กรรมการ
3.กรรมการ
4.กรรมการ
5.กรรมการ
6.กรรมการและเลขานุการ

การสังเกตการเรียนรู้ เรื่อง สนุกกับการเขียน

รายการสังเกต	ระดับความคิดเห็น		
	ดี(3)	ปานกลาง(2)	ปรับปรุง(1)
1.ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
2.การวางแผนทำงาน
3.มีเหตุผลและยอมรับความคิดเห็น ของเพื่อน
4.ผลงานถูกต้องเหมาะสม
5.ผลงานเสร็จตามกำหนดเวลา

ใบความรู้ การเขียนสรุปความ

การเขียนสรุปความ หมายถึงการเก็บเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน หรือฟังอย่าง สั้นที่สุด และได้ใจความครบสมบูรณ์ด้วยความรวดเร็ว ผู้เขียนต้องเรียบเรียงใหม่โดยใช้ภาษา ของตนเอง

ขั้นตอนการเขียนสรุปความ

1. ขั้นอ่าน ควรอ่านอย่างน้อย 2 ครั้ง เพื่อให้ได้แนวคิดสำคัญ
2. ขั้นคิด คิดเป็นคำถามว่าอะไรเป็นจุดสำคัญของเรื่อง และมีความสัมพันธ์กับสิ่งใดบ้างจดสิ่งนั้นๆไว้เป็นข้อความสั้นๆ คิดวิธีที่จะสรุปความให้กะทัดรัด ชัดเจน
3. ขั้นเขียน เขียนร่างจากข้อความสั้นๆที่จดไว้ ชัดเกลา และปรับภาษาเพื่อสื่อ ความหมายให้ชัดเจน

ประโยชน์ของการเขียนสรุปความ

1. ให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการอ่านและค้นคว้ารายงาน เขียนบรรยาย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ ในความสำเร็จ
 2. เพื่อทบทวนก่อนสอบ การเขียนคำตอบข้อสอบต้องใช้ความสามารถในการเขียน สรุปความ
 3. ฝึกเป็นคนช่างสังเกต มีเหตุผล รู้จักประมวลความรู้ ความคิด มีวิจารณญาณ สามารถเลือกอ่านหรือฟังได้อย่างเหมาะสม
 4. ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้สามารถเก็บใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านหรือฟังแล้ว เขียนเรื่องใหม่ให้มีใจความถูกต้อง ครบถ้วนด้วยถ้อยคำ สั้นๆ และกระชับ
 5. ใช้ในการตอบคำถามประเภทความเรียง
 6. ใช้ในการบันทึกผลการทดลอง การสาธิต หรือศึกษาดูงาน
 7. ใช้ในการย่อเรื่อง สรุปโครงเรื่องสั้นๆ
- ใช้ในการเตรียมตัวทบทวนข้อมูลความรู้ที่มีจำนวนมากในเวลาอันสั้น

ใบงานที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมาขวัญไม่ได้ไปโรงเรียน เพราะคืนวันพฤหัสบดีขวัญต้องช่วยแม่จัด
ระดมเป็นแพๆ ส่งพ่อค้าให้ทัน ทำให้ขวัญไม่ค่อยสบายในเช้าวันศุกร์ เพื่อนๆ มาเยี่ยมขวัญใน
เช้าวันเสาร์ด้วยความเป็นห่วง

ตอนบ่ายขวัญนั่งเขียนบทกวีอย่างมีความสุข บทกวีมีชื่อว่า ระหว่างเธอกับฉัน ซึ่งขวัญ
ได้แรงบันดาลใจจากการสังเกตเห็นตึกแดงกำลังกินหมอกน้ำค้างที่เกาะอยู่บนดอกหญ้า และใบ
หญ้าในตอนเช้าตรู่ เนื้อหาสาระในบทกวีกล่าวถึงความรักความคิดถึงที่ขวัญมีต่อพ่อที่เสียชีวิต
ไปแล้วโดยขวัญได้ฝากความรักผ่านน้ำค้างที่ระเหยไปสู่ฟ้า และขวัญจะตื่นขึ้นมารอคอยน้ำค้างที่
เกาะดอกหญ้าในตอนเช้าซึ่งเป็นเสมือนสื่อแห่งความรักที่พ่อฝากกลับมาหาขวัญ

(ขยันก่อนสอบ วรวรรณ ศรีสงคราม)

1. ใคร

ตอบ.....

2. ทำอะไร

ตอบ.....

3. ที่ไหน

ตอบ.....

4. อย่างไร

ตอบ.....

5. เมื่อไร

ตอบ.....

ชื่อ.....โรงเรียน.....

ใบงานที่ 2

คำสั่ง จงเขียนสรุปประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า

ย่อหน้าที่ 1

คนไม่อ่านหนังสือเป็นคนไม่สมบูรณ์เช่นนั้นหรือ ถูกที่เดียวตามที่ชนะของท่านเบคอน เพราะคนอ้วนอาจโง่ คนรวยไม่เข้าใจโลกและชีวิต คนพิการมองโลกในแง่ร้าย คนที่อ่านหนังสือ ขจัดปัญหาเหล่านี้ได้หมด เขาจึงเป็นคนสมบูรณ์ เขาดำรงชีวิตอยู่อย่างทันสมัย และเข้าใจชีวิต ทุกแง่ทุกมุม เขาจึงสามารถอยู่ในสังคมอย่างผาสุก ทั้งๆที่เขาอาจยากจนหรืออาจพิการอย่างไรก็ตาม

(อ่านเพื่อความสมบูรณ์ : เจื้อ สตะเวทิน)

ใจความสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

ย่อหน้าที่ 2

คนไทยแม้จะรักความสะอาดสบาย และมักทำตามใจตัวกันเป็นปรกติ แต่ก็มีความสำนึกมั่นในชาติแทบทุกคน ยามมีอันตรายเกิดขึ้นแก่บ้านเมืองเราก็รวมกันได้เหนียวแน่น และถือวินัยได้เคร่งครัด

(พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในงานพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา 5 ธันวาคม 2520)

ใจความสำคัญ

.....

.....

.....

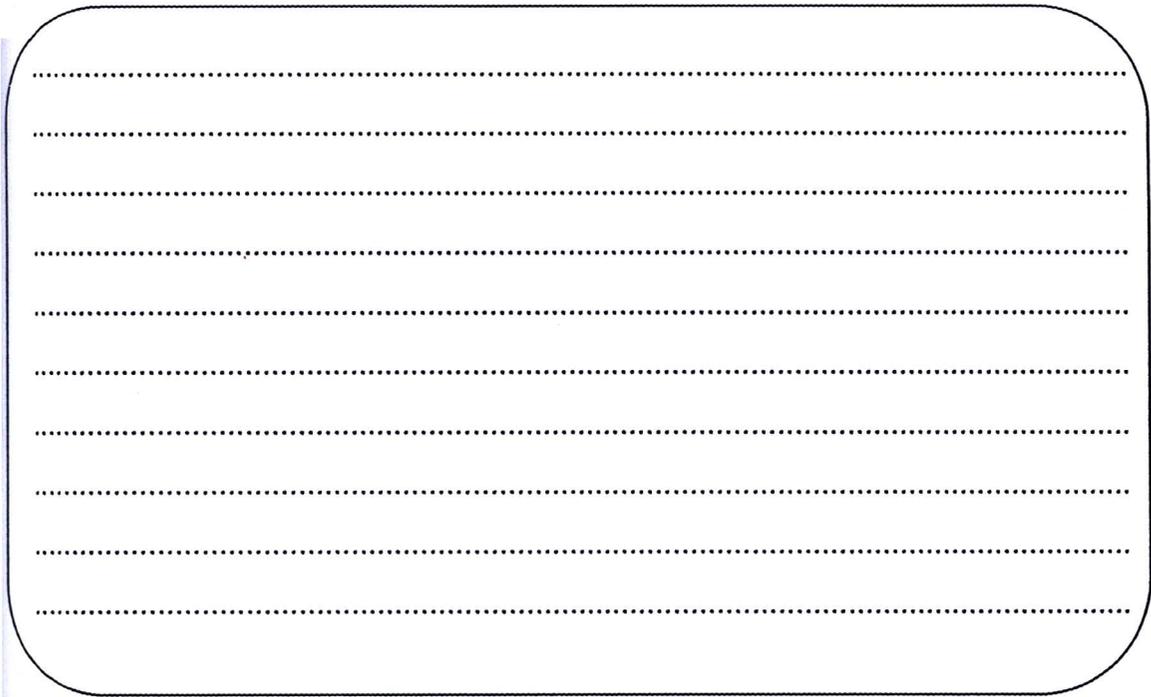
.....

.....

.....

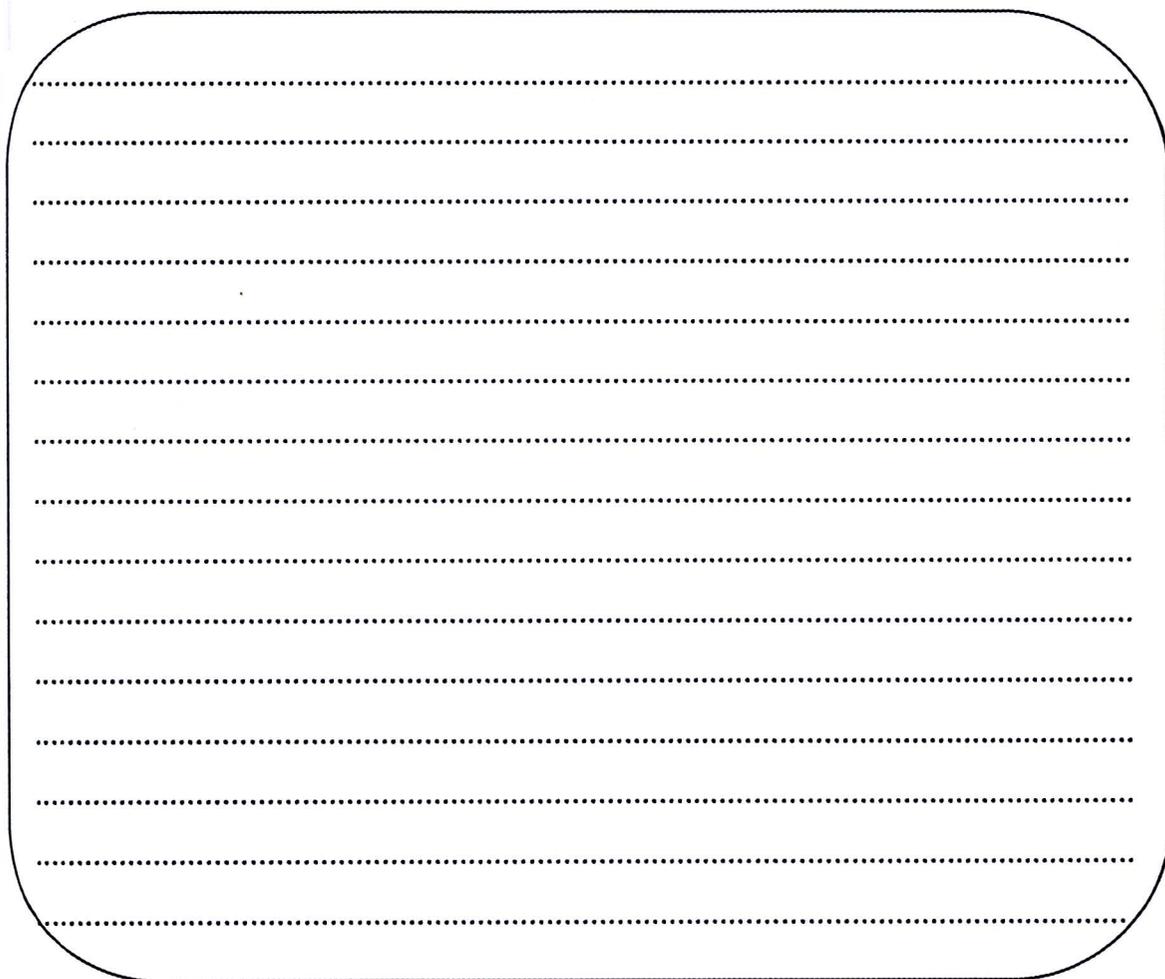
ใบงานที่ 3

คำสั่ง จงเขียนสรุปใจความสำคัญจากเพลงที่ฟัง

ใบงานที่ 4

คำสั่ง จงเขียนสรุปใจความสำคัญจากการดูวีดิทัศน์

A large rounded rectangular box with a solid black border and rounded corners. Inside the box, there are 18 horizontal dotted lines spaced evenly, providing a guide for writing a summary.

ชื่อ.....โรงเรียน.....

เกมพรายกระซิบ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถฟังจับใจความได้ดี และสามารถเขียนข้อความจากการฟังได้
2. เพื่อฝึกให้นักเรียนมีสมาธิที่ดี สามารถนำทักษะไปใช้ในการฟัง อ่าน พูดและเขียนวิธีเล่น

1. แบ่งผู้เล่นเป็นกลุ่มละ 8-10 คน ให้แต่ละกลุ่มนั่งเรียงกันระยะระหว่างกลุ่มห่างกันพอสมควร
2. นักเรียนที่อยู่คนแรกของแต่ละกลุ่มออกมาอ่านข้อความในกระดาษที่ครูเตรียมไว้ โดยอ่านในใจแล้วพยายามจำข้อความต่างๆ ให้ได้ ให้เวลาจำ 1 นาที
3. ให้นักเรียนกลับไปยังกลุ่มของตนเองและนั่งเฉยๆ เมื่อครูให้สัญญาณว่ากระซิบได้ให้คนแรกในแต่ละกลุ่มกระซิบข้อความที่ตนได้อ่านมาให้เพื่อนคนที่ 2 ฟัง และคนที่ 2 ก็กระซิบให้คนที่ 3 ฟัง และทำอย่างนี้จนครบถึงคนสุดท้าย
4. ให้คนสุดท้ายของแต่ละกลุ่มออกมาเขียนข้อความที่ตนได้ฟังมาบนกระดาน
5. ครูอ่านเฉลยให้นักเรียนฟังทีละกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบสิ่งที่แต่ละกลุ่มได้ฟังมา
6. การตัดสินกลุ่มใดเขียนข้อความได้ตรงกับข้อความที่เฉลยมากที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ

ตัวอย่างข้อความ

ข้อความที่ 1 “ยักษ์ใหญ่ยักษ์ไหล ไปใส่ยักษ์เล็ก ยักษ์เล็กยักษ์ไหลวิ่งใส่ยักษ์ใหญ่ ยักษ์ใหญ่ยักษ์เล็กวิ่งเตลิดไป ถึงระนอง ระยอง ยะลา”

ข้อความที่ 2 คำกับแดง เห็นทหารถือปืน แบกปืนไปโบกตึก ดอนยามตึกตึกคัก ถึงยามเช้า

ข้อความที่ 3 สัมแข่งกับส้มโอ ถือขามเขี้ยวคว่ำเข้า ขามขาวคว่ำคำ ขามดำคว่ำทั้งเข้าคว่ำ ทั้งคำ

ข้อความที่ 4 คุรุมด ดอนเช้าชอบกินผัดผัก เย็นกินผักผัด กัดมะม่วงสุกคลุกกับน้ำปลา อร่อยสุดอร่อย

ข้อความที่ 5 มดแดงขี้ตักแดนเหยียบใบไม้เสียงกรอบแกรบตัวโยนไปมา หัวหมุนลอกแล็ก ตกต้นไม้ตาย

ข้อความที่ 6 ช้างป่าตัวเล็กเขินไม้ใหญ่วิ่งขวักไขว่ กินหญ้าแพรก ก้าวตกบันไดเล็กๆ

เกณฑ์การประเมินการเขียนสรุปความ

1. การเขียนสรุปใจความสำคัญ คะแนนเต็ม 4 คะแนน
 - 1.1 เขียนประโยคสรุปใจความสำคัญได้ครบถ้วน 4 คะแนน
 - 1.2 เขียนประโยคสรุปใจความสำคัญได้ 3 ใน 4 ส่วน 3 คะแนน
 - 1.3 เขียนประโยคสรุปใจความสำคัญได้ 2 ใน 4 ส่วน 2 คะแนน
 - 1.4 เขียนประโยคสรุปใจความสำคัญได้ 1 ใน 4 ส่วน 1 คะแนน
 - 1.5 เขียนประโยคไม่ได้ใจความสำคัญ 0 คะแนน
2. การเลือกใช้คำให้ตรงกับความหมาย คะแนนเต็ม 2 คะแนน
 - 2.1 เลือกคำถูกต้องตรงกับความหมาย 2 คะแนน
 - 2.2 เลือกคำถูกต้องตรงกับความหมายบางส่วน 1 คะแนน
 - 2.3 เลือกคำผิดและไม่ตรงกับความหมาย 0 คะแนน
3. การเขียนสะกดคำ คะแนนเต็ม 2 คะแนน
 - 3.1 เขียนคำถูกต้องทั้งหมด 2 คะแนน
 - 3.2 เขียนคำผิด 1-4 คำ 1 คะแนน
 - 3.3 เขียนคำผิดเกิน 4 คำขึ้นไป 0 คะแนน
4. การเขียนสรุปแนวคิด คะแนนเต็ม 2 คะแนน
 - 4.1 เขียนสรุปแนวคิดได้ถูกต้อง 2 คะแนน
 - 4.2 เขียนสรุปแนวคิดได้แต่ยังไม่ตรงประเด็น 1 คะแนน
 - 4.3 เขียนสรุปแนวคิดไม่ตรงประเด็น 0 คะแนน

**การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง นักเขียนน้อย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

แผนการจัดฝึกอบรมที่ 3 เรื่อง ท่องโลกจินตนาการสู่งานเขียน เวลา 2 ชั่วโมง 30 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1

ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด

ข้อ 8 เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์

สาระสำคัญ

การเขียนเรื่องตามจินตนาการเป็นการบรรยายความรู้สึกและอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากการพบเห็นสิ่งต่างๆ ผู้เขียนต้องใช้ความคิดจินตนาการ และคิดสร้างสรรค์ จึงจะเขียนเรื่องราวได้อย่างน่าสนใจและมีประสิทธิภาพ

สาระการเรียนรู้

1. ลักษณะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ
2. การเขียนจินตนาการจากภาพ
3. การเขียนจินตนาการจากของจริง
4. การเขียนจินตนาการจากการดูวิดีโอทัศน์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกลักษณะการเขียนเรื่องตามจินตนาการได้
2. เขียนเรื่องตามจินตนาการได้อย่างสร้างสรรค์
3. มีมารยาทในการเขียน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ทักษะการคิดสร้างสรรค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย

2. มุ่งมั่นในการทำงาน
 สาระ/ชิ้นงาน
 ใบบงาน
 การจัดการกระบวนการเรียนรู้

กิจกรรม	เวลา
<u>ขั้นนำ</u> ให้นักเรียนเล่นเกม ถ้าฉันเป็น.....ฉันจะ.....	20 นาที
<u>ขั้นสอน</u> 1. วิทยากรให้ความรู้เรื่องการเขียนตามจินตนาการตามหัวข้อ ลักษณะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ - การเขียนจินตนาการจากภาพ - การเขียนจินตนาการจากของจริง - การเขียนจินตนาการจากการดูวีดีทัศน์ 2. ให้นักเรียนทำใบบงานที่ 1 เขียนเรื่องตามความคิด โดยดูวีดีทัศน์ เรื่องเหรียญของพ่อ แต่ไม่จบเรื่อง แล้วให้นักเรียนแต่งเรื่องต่อ จากการดูวีดีทัศน์แล้วนำเสนองานที่ละกลุ่ม 3. ให้นักเรียนทำใบบงานมี 2 รูปภาพ แล้วเขียนตามความคิดพร้อมทั้ง ตั้ง ชื่อเรื่อง 4. ครูนำแจกันดอกกุหลาบมาวางหน้าห้อง แล้วแจกใบบงานที่ 3 เขียนเรื่องตามจินตนาการจากของจริง(แจกันดอกกุหลาบ)พร้อม ทั้งตั้งชื่อเรื่อง และนำเสนอผลงาน	2 ชั่วโมง
<u>ขั้นสรุป</u> วิทยากรและผู้เข้าอบรมร่วมกันสรุปการเขียนเรื่องตามจินตนาการ และมารยาทการเขียน	10 นาที

สื่อ/อุปกรณ์

1. ใบบความรู
2. ใบบงาน
3. Power Point
4. จอโปรเจคเตอร์
5. เกม
6. แบบสังเกต

7. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
การวัดประเมินผล

กิจกรรมที่ประเมิน	เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	วิธีการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1.จุดประสงค์ -บอกลักษณะการเขียนเรื่องจากจินตนาการได้ -เขียนเรื่องจากจินตนาการได้อย่างน่าสนใจ	แบบสังเกต แบบบันทึกการตรวจงาน	สังเกต ตรวจผลงาน	8 - 10 ดีมาก 6 - 7 ดี 5 พอใช้
2.สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน - ความสามารถในการสื่อสาร - ความสามารถในการคิด ทักษะการคิดสร้างสรรค์	ใบงานที่ 1-3	ตรวจใบงาน	ต่ำกว่า 5 ปรับปรุง
3.คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - มีวินัย - มุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินลักษณะอันพึงประสงค์	สังเกต	10 - 12 ดีเยี่ยม 9 - 11 ดี 6 - 8 ผ่าน 3 - 5 ไม่ผ่าน

แบบสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ท่านสังเกตการณ์ปฏิบัติงานของนักเรียน ตามที่ท่านเห็นว่าอยู่ในระดับใด ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามความเป็นจริง

กลุ่มที่ 1

ชื่อสมาชิกในกลุ่ม

1.ประธาน
2.กรรมการ
3.กรรมการ
4.กรรมการ
5.กรรมการ
6.กรรมการและเลขานุการ

การสังเกตการณ์เรียนรู้ เรื่อง สนุกกับการเขียน

รายการสังเกต	ระดับความคิดเห็น		
	ดี(3)	ปานกลาง(2)	ปรับปรุง(1)
1.ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
2.การวางแผนทำงาน
3.มีเหตุผลและยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน
4.ผลงานถูกต้องเหมาะสม
5.ผลงานเสร็จตามกำหนดเวลา

เกม ถ้าฉันเป็น.....ฉันจะ.....

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถคิดจินตนาการได้

วิธีเล่น

1. ให้นักเรียนยืนล้อมวงเป็นวงกลม
2. ให้นักเรียนคนแรกถือลูกบอลไว้และเปิดเพลงเมื่อเสียงเพลงดังขึ้นให้เริ่มส่งลูกบอล

ให้คนที่ยืนถัดไป

3. ส่งลูกบอลให้คนถัดไปเรื่อยๆ เมื่อเสียงเพลงหยุด ลูกบอลอยู่ที่ใครให้คนนั้นพูดว่า
ถ้าฉันเป็น.....ฉันจะ.....

4. เล่นเหมือนเดิมจนครบทุกคน

ตัวอย่าง

- ถ้าฉันเป็นครูฉันจะ.....รักนักเรียนทุกคน
- ถ้าฉันเป็นนายกรัฐมนตรี ฉันจะ...ไม่ให้เขาพระวิหารเป็นของประเทศอื่น
- ถ้าฉันเป็นแจกันดอกไม้ ฉันจะ...ตะโกนว่าเปลี่ยนน้ำหน่อยฉัน....
- ถ้าฉันเป็นรองเท้า ฉันจะบอกเจ้าของว่า อย่าเหยียบส้นของฉัน

ใบความรู้ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

การเขียนตามจินตนาการคือ การใช้ประสบการณ์เดิมมาผนวกกับความคิดในเชิงสร้างสรรค์ แล้วเขียนถ่ายทอดออกมาเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นได้รับรู้

จินตนาการ แปลว่า การสร้างภาพขึ้นในจิตใจ ดังนั้นการเขียนเรื่องจากจินตนาการจึงเป็นการเขียนเรื่องราวที่เกิดจากความคิด ความใฝ่ฝัน มีใช่เรื่องที่เป็นความจริง เรื่องจินตนาการอาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเพ้อฝัน ความรู้สึกที่เกิดจากอารมณ์ต่างๆการคะเนเป็นต้น

การเขียนจินตนาการไม่ใช่การเล่าเรื่อง บรรยายหรืออธิบายข้อเท็จจริงของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่เป็นการบรรยายความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ที่เกิดขึ้นจากการพบเห็นสิ่งนั้น เพราะคนเรามีได้เกิดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดเมื่อพบเห็นสิ่งต่างๆเสมอไปทุกคน การที่จะฝึกเขียนเรื่องจากจินตนาการจึงต้องฝึกหัดคนให้รู้จักคิด ไม่ใช่มองเพียงให้รู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร มีลักษณะอย่างไร หรือเกิดอะไรขึ้น แต่ต้องคิดต่อไปว่ารู้สึกหรือมีความคิดเห็นต่อสิ่งนั้นอย่างไร

1. กำหนดเรื่อง เลือกเรื่องที่จะเขียน ศึกษาหาความรู้ในเรื่องที่ตนอยากเขียน
2. การเชื่อมโยง จัดทำเป็นโครงเรื่อง
3. เรียบเรียงความคิด โดยลำดับความคิดหรือลำดับเหตุการณ์ให้ต่อเนื่องกันสัมพันธ์กัน และเรียบเรียงเรื่องราวใช้ถ้อยคำถูกต้องสละสลวย
4. สรุปแนวคิด

ตัวอย่างการเขียนเรื่องตามจินตนาการ ไอต่อกับยาวิเศษ

ในเวลาตอนดึกของคืนเดือนหงาย ไอต่่า เทพตัวน้อยๆ ซึ่งถือกำเนิดบนดวงดาวดวงหนึ่ง นั่งเสร์้าสร้อยอยู่บนโขดหินแต่เพียงลำพัง

สายลมเหนือ เพื่อนในยามเหงา พัดผ่านแฉะมาทักทายเช่นเคย

ไอต่่า เพื่อนรัก ดึกแล้ว ทำไมมานั่งอยู่คนเดียว เธอไม่นึกอยากนอนหลับพักผ่อนบ้างหรือ

ไอต่่าถอนใจก่อนตอบว่า ขอบใจที่เป็นห่วง แต่เธอจะให้ฉันนอนหลับลงได้อย่างไร ในเมื่อฉันมีภารกิจยิ่งใหญ่ที่ต้องทำ ฉันยังตามหาวิเศษไม่พบเลย

สายลมเหนือถามอย่างสงสัย ยาวิเศษ....ยาวิเศษ ฉันเห็นเธอพร่ำพูดถึงแต่ยาวิเศษใครเจ็บใครป่วยกันหรือ

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

เนื้อหา	รายละเอียด	คะแนน
การแสดงออก ทางทางความคิด	1. เขียนเรื่องมีเนื้อหาแปลกใหม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความยาว 5 บรรทัดขึ้นไป	5
	2. เขียนเรื่องมีเนื้อหาแปลกใหม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความยาว 4 บรรทัดขึ้นไป	4
	3. เขียนเรื่องมีเนื้อหาแปลกใหม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความยาวน้อยกว่า 3 บรรทัด	3
	4. เขียนเรื่องมีเนื้อหาแปลกใหม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เขียนสับสนเป็นบางส่วนความยาวน้อยกว่า 3 บรรทัด	2
	5. เขียนเรื่องมีเนื้อหาแปลกใหม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่น่าสนใจ ไม่สื่อความหมาย	1
การนำเสนอ	1. มีการวางโครงเรื่องการลำดับความเหมาะสมเข้าใจ น่าสนใจตลอดเรื่อง	3
	2. มีการวางโครงเรื่องการลำดับความเหมาะสมเข้าใจ น่าสนใจบางส่วน	2
	3. มีการวางโครงเรื่องการลำดับความไม่ต่อเนื่อง วกวน	1
การใช้ภาษา	1. ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสมน่าสนใจ ตลอดเรื่อง	2
	2. ใช้ถ้อยคำสำนวนถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสมน่าสนใจ บางส่วน	1

หมายเหตุ การประเมินโดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

9 – 10 คะแนน ดีมาก

7 – 8 คะแนน ดี

5-6 คะแนน พอใช้

แบบประเมินการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

ที่	ชื่อ - สกุล	รวมการประเมิน			รวม
		การแสดงออกทางความคิด	การนำเสนอ	การใช้ภาษา	
1	เด็กชายเอกชัย เชื้องาม				
2	เด็กชายเกรียงไกร แสนคำ				
3	เด็กชายกิตติศักดิ์ โพธิ์สูงเนิน				
4	เด็กชายศรายุทธ วงษ์เกตุ				
5	เด็กชายพงษ์วัฒน์ สุขชาติ				
6	เด็กชายศรณรงค์ สีสา				
7	เด็กชายพงศกร กองสินแก้ว				
8	เด็กชายลิขิต ศรีลากุล				
9	เด็กชายทวีศักดิ์ ไบสนธ์				
10	เด็กชายธีรพล อบเพ็ชร				
11	เด็กชายชนาธิป หนูเที่ยง				
12	เด็กหญิงมลทิพย์ กองรูป				
13	เด็กหญิงสุวิมล หนักเพ็ชร				
14	เด็กหญิงดารณี ทองคำ				
15	เด็กหญิงเสาว์ อินแสง				
16	เด็กหญิงเพ็ญผกา สุขลาภวิทยากุล				
17	เด็กหญิงเงิน เจนตะ				
18	เด็กหญิงเกศรินทร์ โสภา				
19	เด็กหญิงอรวิ หนูคำเชื้อ				
20	เด็กหญิงน้ำผึ้ง วงษ์อยู่				
21	เด็กหญิงมะลิวรรณ แพงอ่อน				
22	เด็กหญิงทรงศนีย์ อาจณรงค์				

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน			รวม
		การแสดงออกทางความคิด	การนำเสนอ	การใช้ภาษา	
23	เด็กหญิงอนุชิตา ชันดี				
24	เด็กหญิงณัฐมล ชันดี				
25	เด็กหญิงวาริธร เงินเมย				
26	เด็กหญิงวรรณภา เกณฑ์การ				
27	เด็กหญิงปนัดดา ดีเอม				
28	เด็กหญิงสุพรรณษา ชะเอมทอง				
29	เด็กหญิงนรินทร ศรีกุล				
30	เด็กหญิงมนตรา วงษ์ประดิษฐ์				

การพัฒนาหลักสูตรฝึกรวมเรื่อง นักเขียนน้อย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แผนการจัดฝึกรวมที่ 4 เรื่อง สนุกกับการเขียน เวลา 5 ชั่วโมง 30 นาที

มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1

ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ข้อ 4 เขียนเรียงความ

สาระสำคัญ

การเขียนเรียงความ เป็นศิลปะการใช้ภาษาอย่างหนึ่ง ที่แสดงถึงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด และความต้องการของผู้เขียน ซึ่งต้องอาศัยหลักการเขียน กลวิธีการเขียน การใช้สำนวนภาษา และการเรียบเรียงภาษาที่สละสลวย จึงทำให้งานเขียนมีคุณค่า ถูกต้อง ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

สาระการเรียนรู้

- การเขียนเรียงความ
- องค์ประกอบของการเขียนเรียงความ
- ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ
- หลักการเขียนเรียงความโดยใช้รูปกรวย (จากงานวิจัยของ รศ. อัจฉรา ชิวพันธ์)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกองค์ประกอบของการเขียนเรียงความได้ถูกต้อง
2. เขียนเรียงความได้ถูกต้อง
3. มีมารยาทในการเขียน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ทักษะการคิดสร้างสรรค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย

2. มุ่งมั่นในการทำงาน

สาระ/ชิ้นงาน

ใบงาน

การจัดกระบวนการเรียนรู้

กิจกรรม	เวลา
<p><u>ขั้นนำ</u></p> <p>แบ่งกลุ่มนักเรียนเล่นเกม ไข่ทองคำ และเขียนเรื่องจากภาพในใบงานที่ 1</p>	30 นาที
<p><u>ขั้นสอน</u></p> <p>1. วิทยากรให้ความรู้โดยบรรยายประกอบ Power Point จากจอโปรเจคเตอร์ ในเรื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเขียนเรียงความ - องค์ประกอบของการเขียนเรียงความ - ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ - หลักการเขียนเรียงความโดยใช้รูปกรวย (จากงานวิจัยของ รศ. อัจฉรา ชิวพันธ์) - นำเสนอตัวอย่างการเขียนเรียงความ <p>2. เกมนำสู่การเขียนเรียงความ (เกมคิดเก่ง เขียนเก่ง)</p> <p>3. ฝึกการเขียนเรียงความโดยใช้รูปกรวย (ใบงานที่ 2 – 8)</p> <p>4. เกมสัตรีประหลาด</p> <p>5. ฝึกการเขียนเรียงความจากใบงานที่ 9</p>	1 ชั่วโมง 10 นาที
<p><u>ขั้นสรุป</u></p> <p>วิทยากรและผู้เข้าอบรมร่วมสรุปเรื่ององค์ประกอบของการเขียนเรียงความและหลักการเขียนเรียงความที่ดี</p>	20 นาที 2 ชั่วโมง 1 ชั่วโมง
	30 นาที

สื่อ/อุปกรณ์

1. ใบความรู้
 2. ใบงาน
 3. Power Point
 4. จอโปรเจคเตอร์
 5. เกมนำสู่การเขียนเรียงความ
 6. ตัวอย่างการเขียนเรียงความ
 7. แบบสังเกต
 8. แบบประเมินการเขียนเรียงความ
 9. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- การจัดประเมินผล**

กิจกรรมที่ประเมิน	วิธีการวัด/เครื่องมือ	ประเมินวิธีการ	เกณฑ์การตัดสิน
1.จุดประสงค์ - บอกองค์ประกอบของการเขียนเรียงความได้ถูกต้อง - เขียนเรียงความได้ถูกต้อง - มีมารยาทในการเขียน	แบบตรวจการเขียนเรียงความ ใบงานที่ 1-9	ตรวจงาน ตรวจใบงาน	8 - 10 ดีมาก 6 - 7 ดี 5 พอใช้ ต่ำกว่า 5 ปรับปรุง
2.สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด - ทักษะการคิดสร้างสรรค์	ใบงานที่ 1-9	ตรวจใบงาน	ปรับปรุง
3.คุณลักษณะอันพึงประสงค์ - มีวินัย - มุ่งมั่นในการทำงาน	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	สังเกต	10 - 12 ดีเยี่ยม 9 - 11 ดี 6 - 8 ผ่าน 3 - 5 ไม่ผ่าน

แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ท่านสังเกตการณ์ปฏิบัติงานของนักเรียน ตามที่ท่านเห็นว่าอยู่ในระดับใด ให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามความเป็นจริง

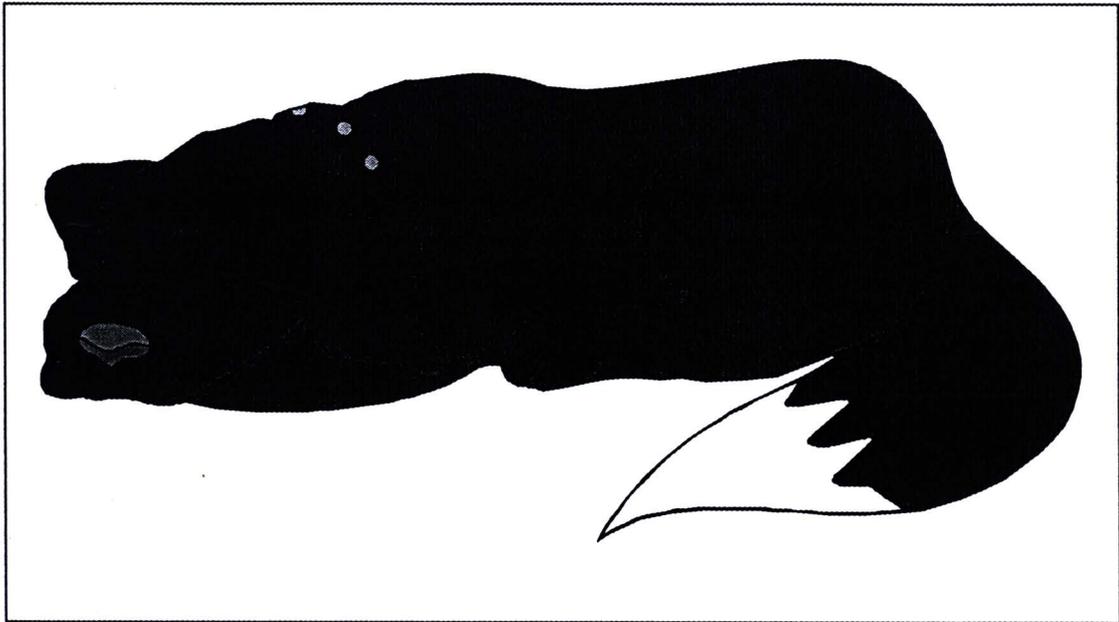
กลุ่มที่ 1

ชื่อสมาชิกในกลุ่ม

1.ประชาชน
2.กรรมการ
3.กรรมการ
4.กรรมการ
5.กรรมการ
6.กรรมการและเลขานุการ

การสังเกตการเรียนรู้ เรื่อง สนุกกับการเขียน

รายการสังเกต	ระดับความคิดเห็น		
	ดี(3)	ปานกลาง(2)	ปรับปรุง(1)
1.ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
2.การวางแผนทำงาน
3.มีเหตุผลและยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน
4.ผลงานถูกต้องเหมาะสม
5.ผลงานเสร็จตามกำหนดเวลา

1. ตอบคำถาม

- ภาพนี้คืออะไร
- มีลักษณะเป็นอย่างไร
- อยู่ที่ไหน
- กินอะไรเป็นอาหาร
- มีคุณและโทษอย่างไร
- จะดูแลอย่างไร
- ได้ข้อคิดเห็นอะไรบ้าง

2. ช่วยกันแต่งประโยค

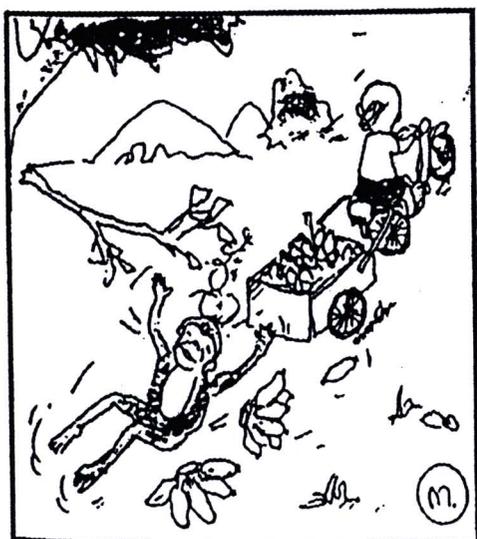
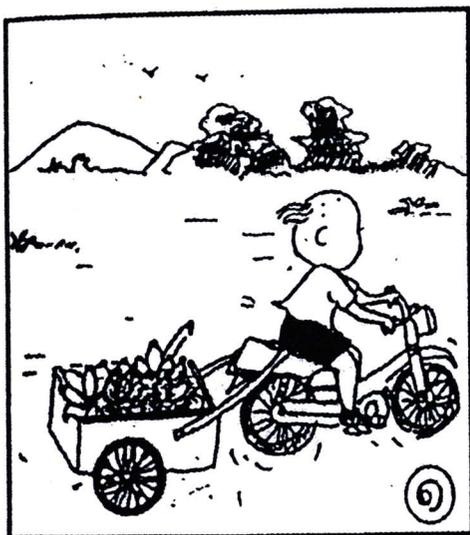
3. เรียบเรียงประโยคเป็นเรื่องราว

ใบงานที่ 1

“การเขียนเชิงสร้างสรรค์”

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพทั้ง 4 ภาพข้างล่างนี้ตามความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน แล้วเขียนเป็นเรื่องราวให้ได้มากที่สุด พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องด้วย

กลุ่มที่ 3

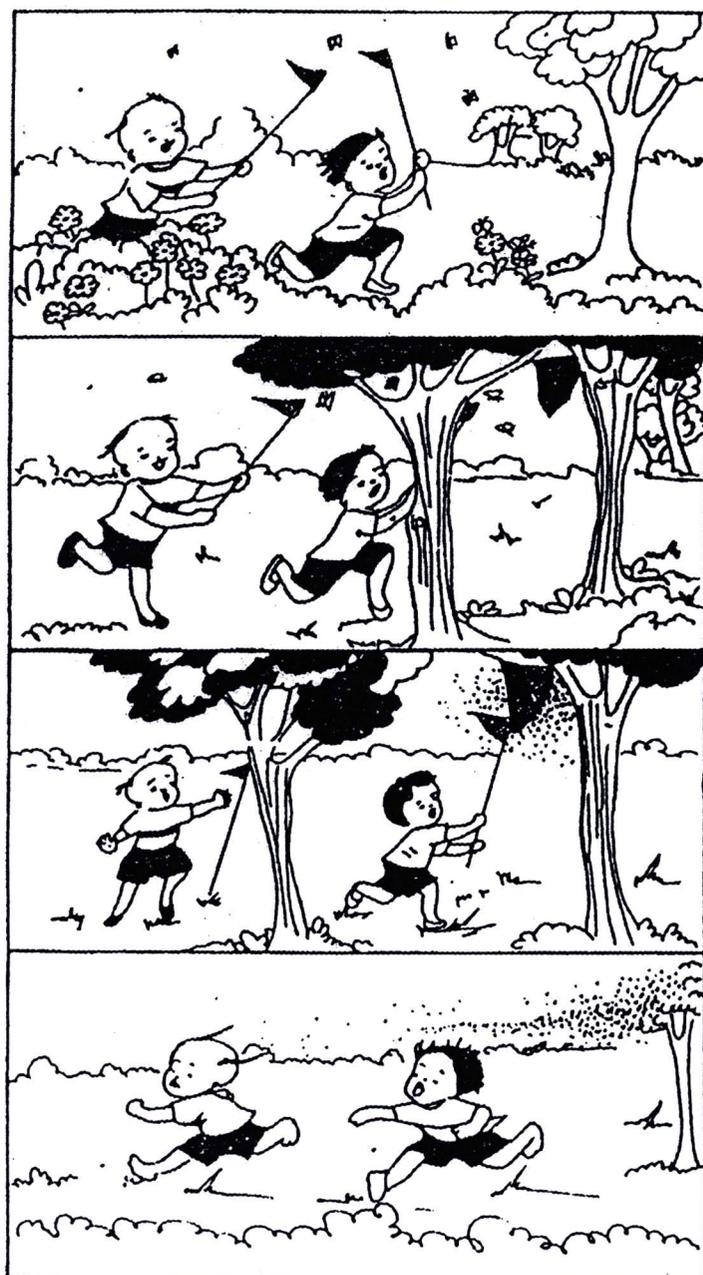

ใบงานที่ 1

“การเขียนเชิงสร้างสรรค์”

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพข้างล่างนี้ตามความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนให้ได้มากที่สุด
พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องด้วย

กลุ่มที่ 4

ใบงานที่ 1

“การเขียนเชิงสร้างสรรค์”

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพ ตามความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนให้ได้มากที่สุด
พร้อมทั้งตั้งชื่อเรื่องด้วย

กลุ่มที่ 5

ชื่อเรื่อง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้

การเขียนเรียงความ

การเขียนเรียงความ คือ การแสดงความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก และประสบการณ์ของผู้เขียนให้ผู้อื่นทราบ โดยเอาถ้อยคำมาเรียงลำดับเป็น ประโยค แล้วลำดับประโยคเป็นข้อความ เราเรียกข้อความนั้นว่า “ความเรียง” ถ้า ความเรียง มีองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป เราเรียกว่า “เรียงความ”

เรียงความเป็นการเขียนอย่างมีแบบแผน
เพราะการเขียนเรียงความต้องเขียนให้
ถูกต้องตามรูปแบบ และหลักเกณฑ์ของ
ภาษา

องค์ประกอบของเรียงความ

1. คำนำ เป็นส่วนที่มีลักษณะชวนเชิญผู้อ่านให้อยากอ่านเรื่องให้จบ ดังนั้นจะต้องเขียนให้เร้าความสนใจ

2. เนื้อเรื่อง คือเนื้อหาสาระที่จะเขียนเป็นหัวใจของการเขียนเรียงความ ผู้เขียนจะต้องลำดับความให้ต่อเนื่องว่าควรเริ่มต้นด้วยอะไร และดำเนินไปอย่างไร ต้องให้ใช้ภาษาถูกต้อง แจ่มแจ้ง ไม่วกวน ข้อความต่างๆ มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันเป็นเรื่องเดียวกัน กล่าวคือถ้าเริ่มต้นเรื่องสั้นๆ การนำเข้าสู่เรื่อง ก็ต้องเป็นสั้นๆ เนื้อเรื่องก็ต้องเป็นสั้นๆ

3. บทสรุป เป็นส่วนที่กล่าวถึงคุณประโยชน์ ข้อคิด คติเพื่อผู้อ่านนำไปคิดและปฏิบัติตาม

ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความ

การสื่อความ

1. การสื่อความได้ แต่ไม่สอดคล้องกับเรื่องที่กำหนด (เขียนนอกประเด็น)
2. สื่อความไม่ชัดเจน/ผิด
3. ไม่สื่อความ (ไม่ได้สาระ)

การใช้ภาษา

1. ภาษาไม่ราบรื่น ไม่สละสลวย
2. ใช้ภาษาพูด (ไม่เป็นภาษาเขียน)
3. ใช้คำไม่เหมาะสม/ภาษาไม่ถูกต้อง
4. ใช้คำ/กลุ่มคำไม่เข้าพวกเดียวกัน
5. เขียนคำผิด/ตก
6. เขียนประโยคซ้ำๆ คำซ้ำๆ
7. เขียนเป็นคำ/บรรทัดละประโยค

การลำดับความคิด

1. เหตุการณ์ไม่ต่อเนื่อง ข้ำวกวน
2. การลำดับความไม่เป็นเหตุเป็นผลต่อกัน

รูปแบบการเขียนเรียงความ

1. มีครบ 3 ส่วน (คำนำ – เนื้อเรื่อง – สรุป) แต่ความยาวไม่เป็นสัดส่วนกัน
2. รูปแบบสมบูรณ์ (ไม่ครบ 3 ส่วน)
3. ข้อความทั้ง 3 ส่วน หรือ 2 ส่วนใดๆ ไม่สอดคล้องสัมพันธ์กัน
4. ข้อความไม่เหมาะกับการเป็นคำนำหรือสรุป

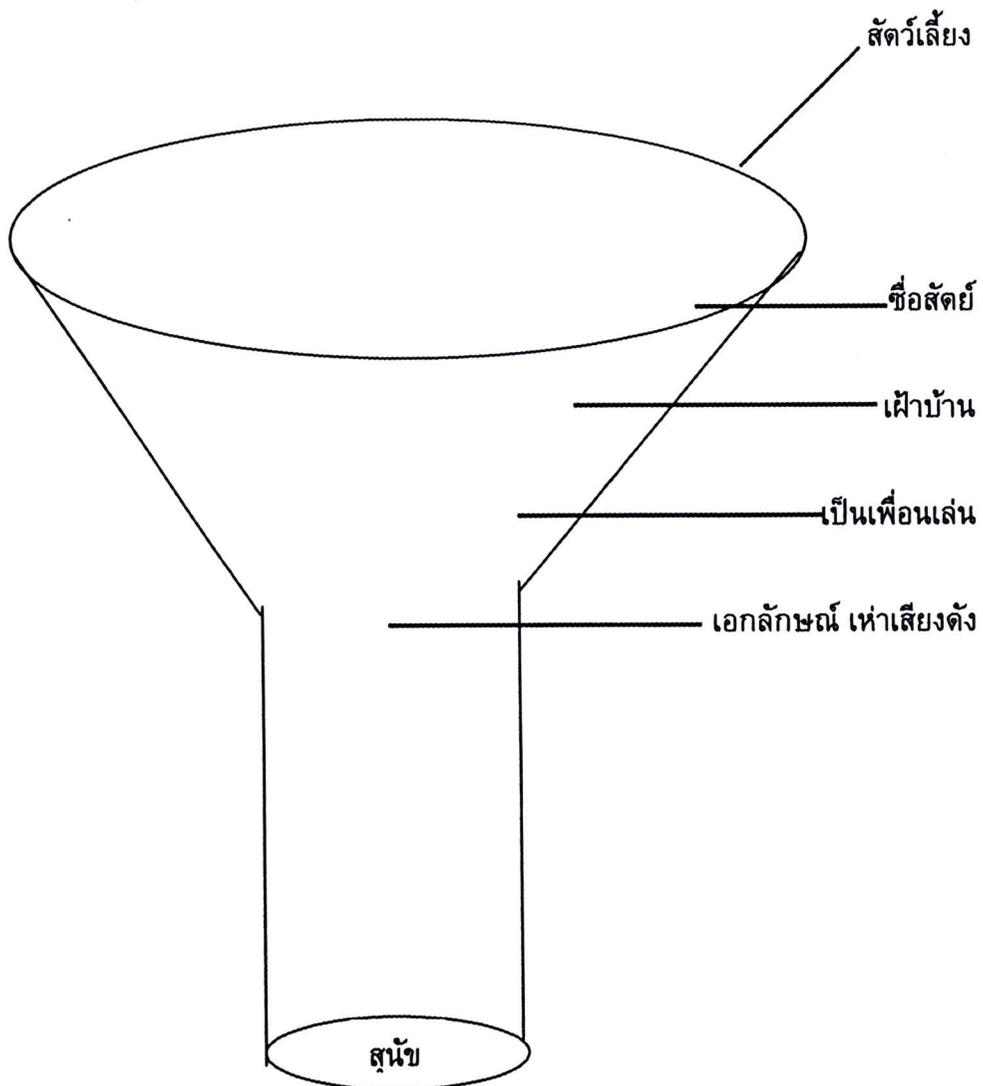
ความคิดเชิงสร้างสรรค์

1. ไม่มีความคิดเชิงสร้างสรรค์
2. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ไม่เด่นชัด

การเขียนเรียงความโดยใช้รูปกรวย

จากงานวิจัยของ รศ.อัจฉรา ชิวพันธ์

คำนำ (กรวยหงาย)

คำนำ

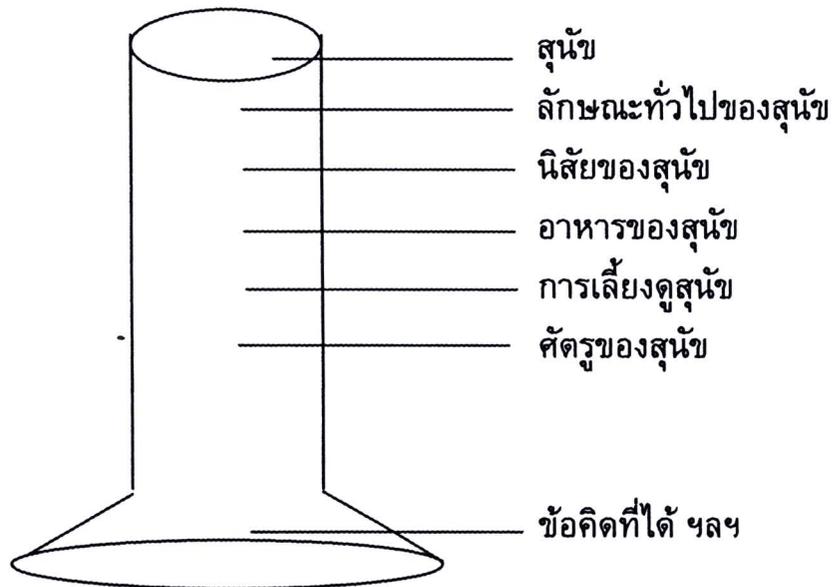
ใช้รูปกรวยหงายในการเขียนคำสั่งเพื่อนำเข้าสู่เรื่อง เพราะจะมีความกว้างและปลายกรอบจะมีลักษณะแคบ ดังนั้นการเขียนคำนำของเรียงความต้องพยายามเขียนจากกว้างมาแคบ โดยพยายามหาความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ มาเชื่อมโยงกับที่จะเขียนให้กว้างแล้วค่อยๆ เข้าสู่เรื่องที่ละชั้นทีละตอน คือเมื่อถึงปลายกรวยก็จะเข้าสู่เรื่องที่จะเขียนต่อไปทันที

คำนำ เรียบเรียงใหม่ได้ดังนี้

สัตว์เลี้ยงต่างๆ ที่คนนิยมเลี้ยงมีมากมายหลายชนิด บางคนชอบเลี้ยงแมว บางคนชอบเลี้ยงปลา บางคนเลี้ยงนก แต่มีสัตว์เลี้ยงประเภทหนึ่งที่มีความซื่อสัตย์ คนนิยมเลี้ยงไว้เฝ้าบ้าน และเป็นเพื่อนบ้าน สัตว์ประเภทนี้มี เอกลักษณ์หนึ่งห้าเสียงดัง สัตว์นั้นก็คือ สุนัข

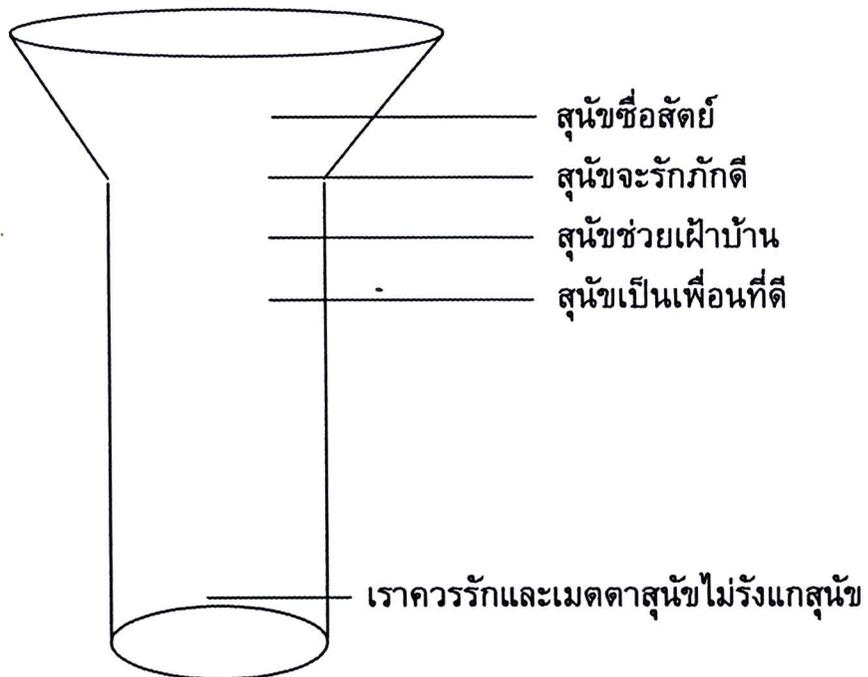

เนื้อเรื่อง (กรวยคว่ำ)

เนื้อเรื่องใช้กรวยคว่ำ กล่าวคือจะเขียนส่วนแคบไปยังส่วนกว้าง นั่นคือการเขียนขยายความในประเด็นต่างๆ ซึ่งจะเป็นรายละเอียดและสาระของเรื่องที่จะนำเสนอต่อผู้อ่าน

สรุป (กรวยหงาย)

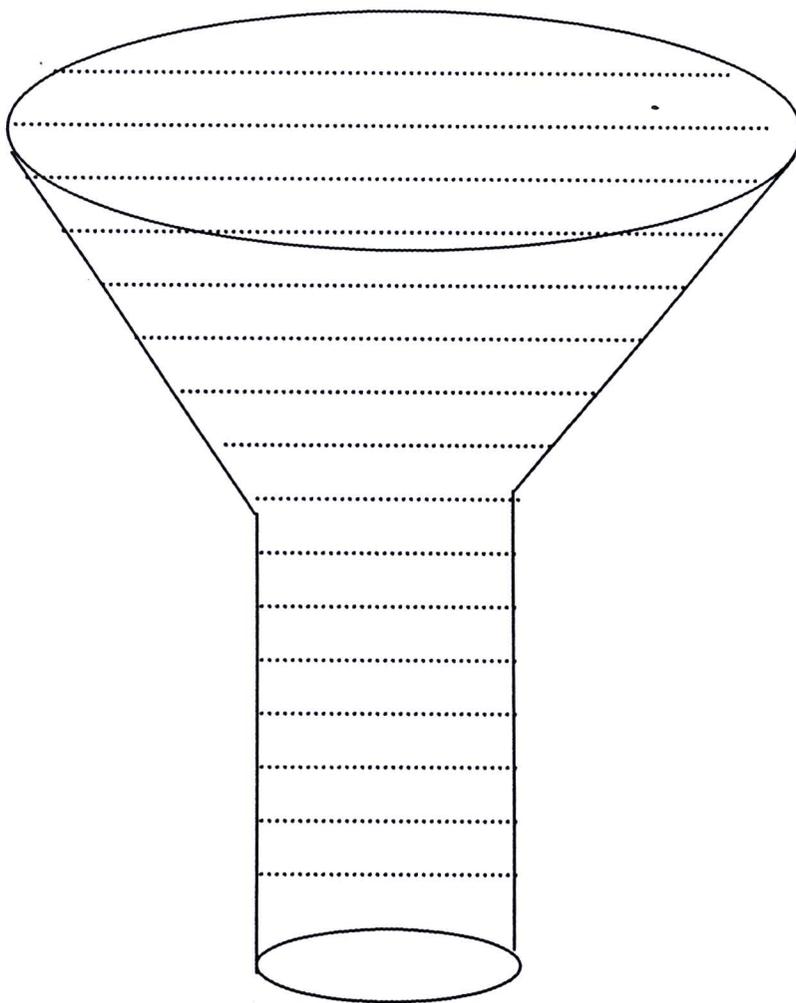

การเขียนสรุปใช้เทคนิคการเขียนกรวยหงาย เพื่อกลับกรองทุกสิ่งทุกอย่าง ลงมาสู่ปลายกรวย และสรุปเป็นข้อคิดฝากไว้ให้ผู้อ่าน รวมทั้งเกิดความประทับใจ

ในการสรุปเรื่องสุนัข อาจจะทำให้ข้อคิดที่ว่า “เราควรเอาอย่างสุนัข ในเรื่อง ความซื่อสัตย์ และความจงรักภักดีต่อเจ้าของ สุนัขที่เราเลี้ยงเป็นเพื่อนที่ดีของเรา เราควรรักและเมตตาไม่รังแกสุนัข ฯลฯ”

ใบงานที่ 2

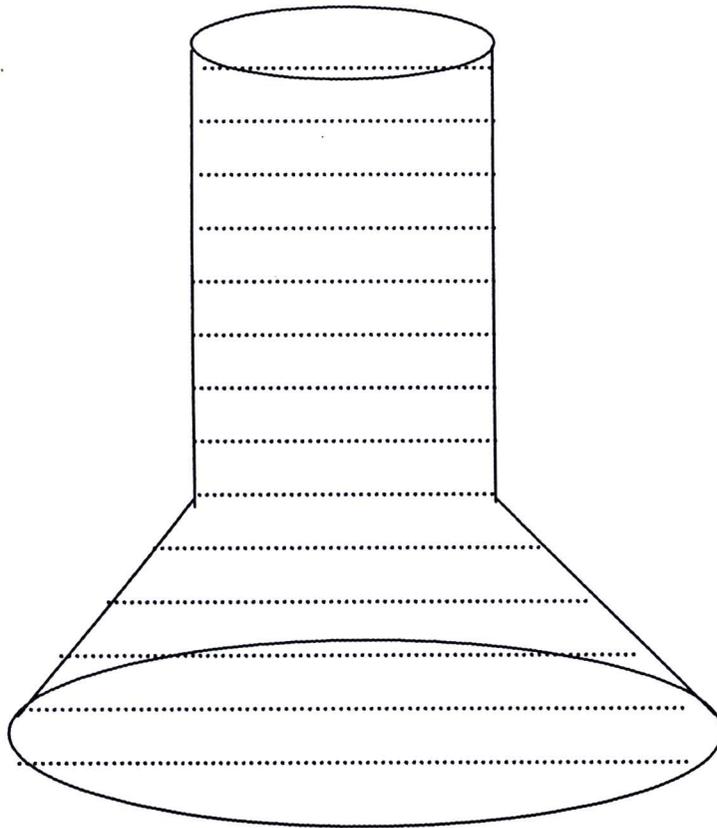
ถ้าเขียนเรียงความเรื่อง "สัตว์ที่ฉันชอบ" นักเรียนจะเขียน คำนำ โดยใช้รูปกรวยได้อย่างไร จงเขียนข้อความลงในกรวยที่กำหนดไว้

ชื่อ.....โรงเรียน.....

ใบงานที่ 3

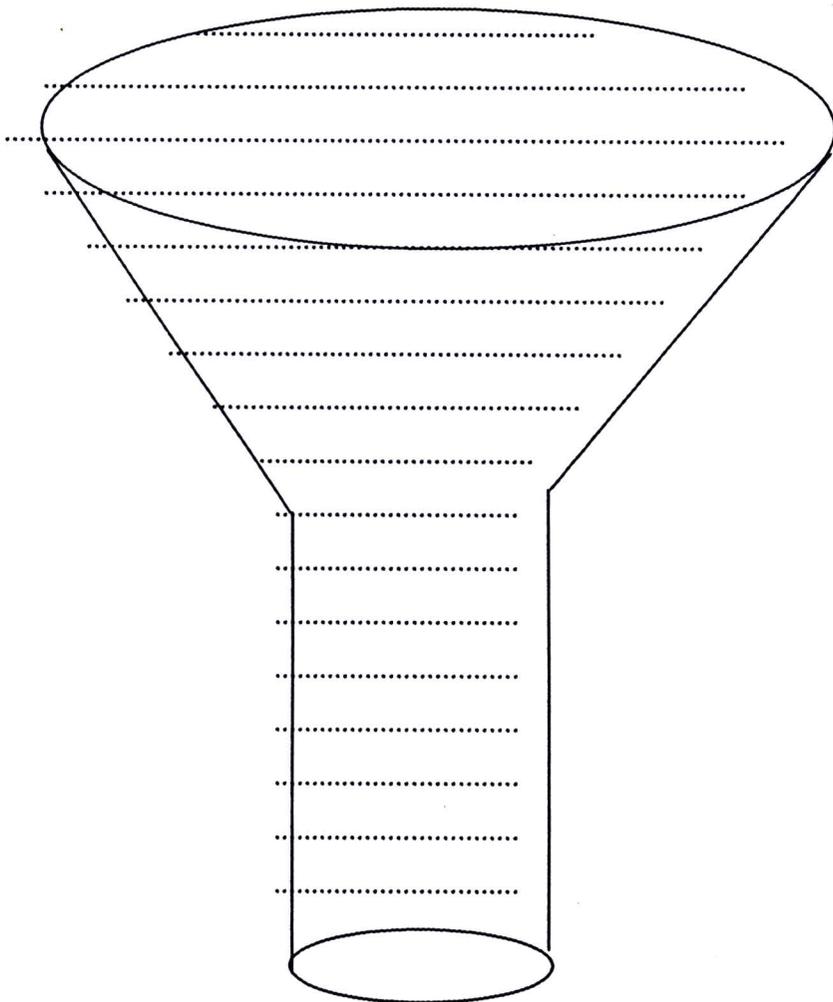
จากใบงานที่ 2 จะเขียนเนื้อเรื่อง "สัตว์ที่ฉันชอบ" ลงในรูปกรวยได้อย่างไร

ชื่อ..... โรงเรียน.....

ใบงานที่ 4

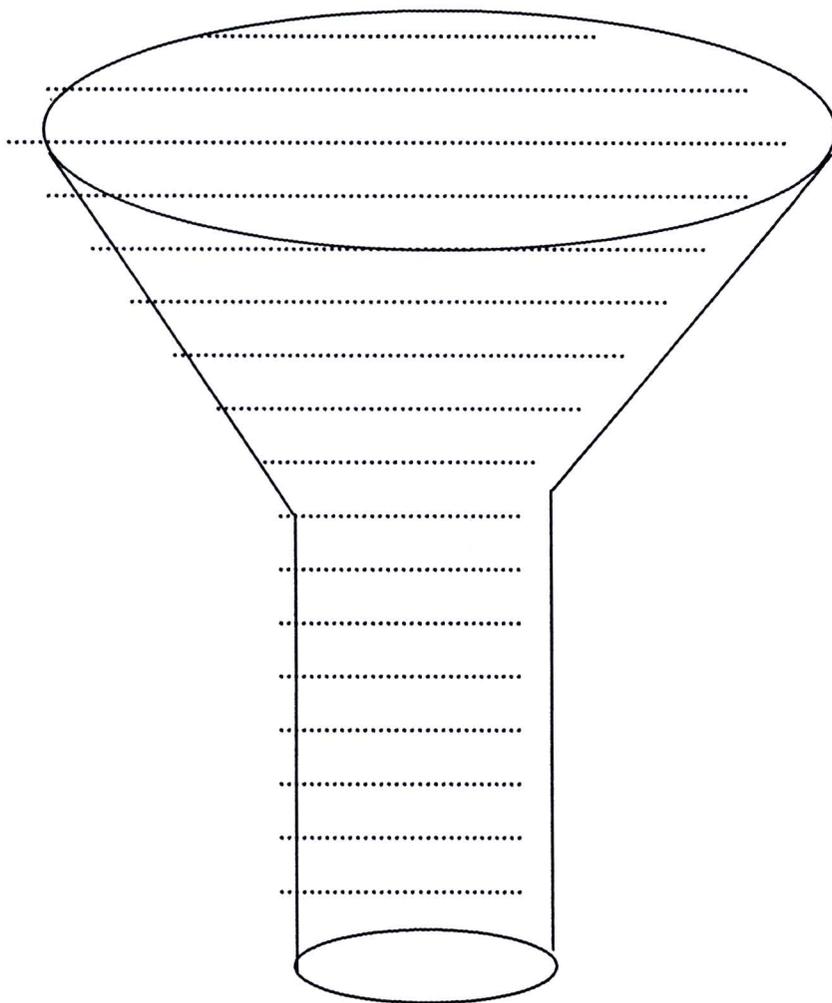
จากใบงานที่ 3 จะเขียนสรุปเรื่อง "สัตว์ที่ฉันชอบ" ลงในรูปกรวยได้อย่างไร

ชื่อ..... โรงเรียน.....

ใบงานที่ 6

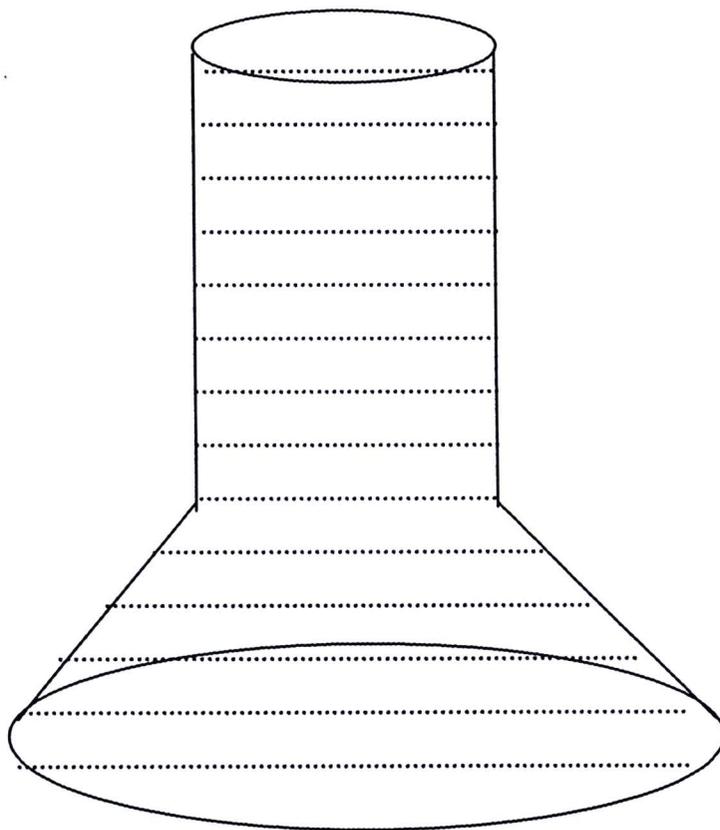
ถ้าเขียนเรียงความ เรื่อง “เพื่อนที่ฉันรัก” นักเรียนจะเขียน คำนำ โดยใช้รูปกรวยได้
อย่างไร จงเขียนข้อความลงในกรวยที่กำหนดไว้

ชื่อ..... โรงเรียน.....

ใบงานที่ 7

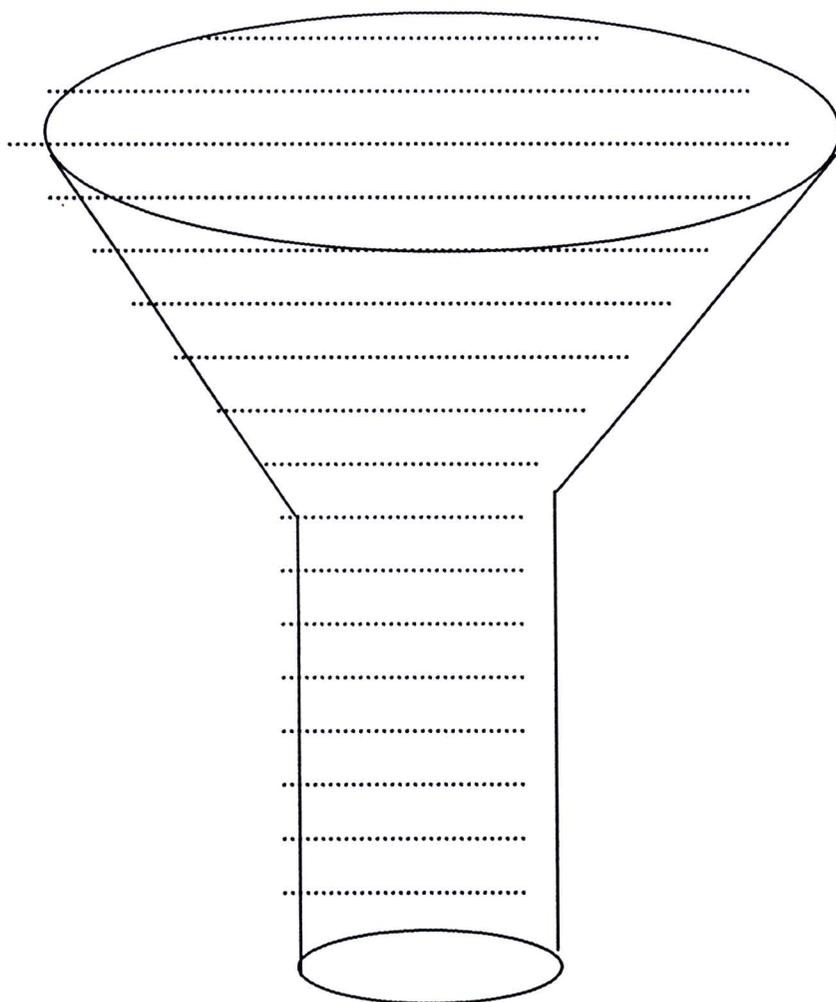
จากใบงานที่ 6 จะเขียนเนื้อเรื่อง "เพื่อนที่ฉันรัก" ลงในรูปกรวยได้อย่างไร

ชื่อ..... โรงเรียน.....

ใบงานที่ 8

จากใบงานที่ 7 จะเขียนสรุปเรื่อง "เพื่อนที่ฉันรัก" ลงในรูปกรวยได้อย่างไร

ชื่อ..... โรงเรียน.....

เกมคิดเก่งเขียนเก่ง

วัตถุประสงค์

1. เขียนข้อความ/ ประโยคได้ถูกต้องคล่องแคล่ว
2. เรียบเรียงข้อความ/ประโยค เป็นเรื่องราวได้ถูกต้องตามหลักภาษา

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน นั่งเป็นแถวตอน แจกกระดาษให้กลุ่มละ 1 แผ่นพร้อมปากกา 1 ด้าม
2. นักเรียนที่นั่งหลังสุดถือกระดาษและปากกาไว้ เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ให้เขียนประโยค 1 ประโยคแล้วส่งต่อให้คนถัดไปที่อยู่ข้างหน้า และคนที่อยู่ข้างหน้าเขียนประโยคให้ต่อเนื่องจากคนแรกแล้วส่งให้คนต่อไปเรื่อยๆ ทำเช่นนี้จนครบทุกคน
3. นักเรียนคนที่อยู่หน้าสุด คือคนเขียนคนสุดท้ายให้อ่านข้อความทั้งหมด แล้วช่วยกันตั้งชื่อเรื่อง
4. ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน กลุ่มใดที่เขียนเรื่องราวได้ดีที่สุดเป็นผู้ชนะ (วิธีการตัดสินให้นักเรียนเป็นผู้ตัดสินกันเอง)

เกมสัตว์ประหลาด

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถเรียงลำดับข้อความ หรือประโยคให้เป็นเรื่องราวได้ถูกต้อง
2. มีความสนุกสนานในการเรียน

วัสดุอุปกรณ์

1. บัตรข้อความ ได้แก่

ครึ่งหนึ่งนานมาแล้ว	เกิดน้ำท่วมในป่า	ท่วมบ้านผู้คน	เจ้าเอี้ยงตัวน้อย
ลอยคอเวียนวน	พุงแม่ตน	ด้วยกตัญญู	น้ำพัดพาไป
ถึงเกาะกว้างใหญ่	พาให้เจ้าหนู	พบหีบสมบัติ	งัดออกมาดู
มีเพชรพลอยอยู่	เป็นของรางวัล		

กระดาษขาว

1. หน้ากากสัตว์ประหลาด 1 หัว
2. เลือกเพลงที่มีจังหวะสนุก 1 เพลงที่นักเรียนชอบ

วิธีเล่น

1. เลือกนักเรียน 1 คน ที่กล้าแสดงออก มาแสดงเป็นสัตว์ประหลาด ติดบัตรข้อความที่เตรียมไว้ให้ทั่วร่างกายทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ขณะติดไม่ให้นักเรียนคนอื่นเห็นข้อความ
2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน แจกกระดาษเปล่าให้กลุ่มละ 1 แผ่น
3. ครูบอกกติกาให้นักเรียนฟังดังนี้
 - 3.1 เมื่อเปิดเทปเพลงจะมีสัตว์ประหลาดออกมาเดินภายใน 1 นาที ให้นักเรียนทุกกลุ่มที่ติดตามตัวสัตว์ประหลาดให้ได้มากที่สุด
 - 3.2 เรียบเรียงข้อความให้เป็นเรื่องราว แล้วเขียนชื่อเรื่อง

3. ส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงาน กลุ่มใดเรียบเรียงข้อความได้ใกล้เคียงกับเฉลยมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

4. นักเรียนเล่นเกมสัตว์ประหลาดตามกติกา ครูนำข้อความที่ถูกต้องมาเฉลย
5. นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็น และสรุปข้อคิดจากการเล่นเกม

เกมไขทองคำ

จุดประสงค์

1. เรียงลำดับเหตุการณ์จากภาพได้อย่างต่อเนื่อง
2. เขียนเรื่องจากภาพได้

วัสดุ/อุปกรณ์

1. ภาพชุดนิทานไขทองคำจำนวน 5 ชุด
2. กระดาษ

วิธีเล่น

1. แบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน แล้วแจกภาพชุดนิทานไขทองคำให้แต่ละ 1 ชุด
2. นักเรียนช่วยกันเรียงลำดับเหตุการณ์จากภาพ แล้วเขียนเป็นเรื่องราวให้เสร็จ

ภายในเวลา 5 นาที พร้อมตั้งชื่อเรื่อง

3. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอหน้าชั้น
4. นักเรียนช่วยกันประเมินผลงาน

เพลงเรียงลำดับ

(ไม่ทราบนามผู้แต่ง)

เรียงมาเรียงลำดับ ลำดับลำดับก่อนหลัง คนน่าซึ้ง (ซ้ำ) มาทีหลังไม่เรียงลำดับมาก่อน
ต้องอยู่ข้างหน้า มาซ้ำต้องอยู่ถัดไป จำไว้นะเด็กไทย (ซ้ำ)ระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญ (ซ้ำ)

เกณฑ์การตรวจการเขียนเรื่อง

คะแนนเต็ม 20 คะแนน พิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. องค์ประกอบ หมายถึง ความถูกต้องตามลักษณะการเขียนเรียงความ ได้แก่ คำนำเนื้อเรื่อง และสรุป คะแนนเต็ม 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 0 ไม่มีเนื้อเรื่อง

คะแนน 1 มีเนื้อเรื่องแต่ขาดองค์ประกอบอื่น

คะแนน 2 มีเนื้อองค์ประกอบครบถ้วน คือ ชื่อเรื่อง คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป

2. เนื้อหา

เนื้อหา หมายถึง เนื้อหาสาระสัมพันธ์กับชื่อเรื่องที่กำหนด มีประเด็นน่าสนใจ มีข้อมูลสนับสนุนอย่างชัดเจน คะแนนเต็ม 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 0 เนื้อหาสาระไม่สัมพันธ์กับชื่อเรื่องที่กำหนด

คะแนน 1 เนื้อหาสาระสัมพันธ์กับชื่อเรื่องที่กำหนด

คะแนน 2 เนื้อหาสาระสัมพันธ์กับชื่อเรื่องที่กำหนด มีข้อมูลสนับสนุน

คะแนน 3 เนื้อหาสาระสัมพันธ์กับชื่อเรื่องที่กำหนด มีประเด็นน่าสนใจ มีข้อมูลสนับสนุน

คะแนน 4 เนื้อหาสาระสัมพันธ์กับชื่อเรื่องที่กำหนด มีประเด็นน่าสนใจ มีข้อมูลสนับสนุนอย่างชัดเจน

3. ความคิดเชิงสร้างสรรค์

ความคิดเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การนำเสนอที่น่าสนใจ สอดแทรกคติ ข้อคิด หรือ ข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติ มีแนวคิดที่แปลกใหม่ มีคุณค่าต่อตนเองและสังคม

คะแนนเต็ม 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 0 ไม่มีความคิดสร้างสรรค์

คะแนน 1 มีแนวคิดที่แปลกใหม่

คะแนน 2 มีแนวคิดที่แปลกใหม่ และมีคุณค่าต่อตนเองและสังคม

คะแนน 3 การนำเสนอที่น่าสนใจมีแนวคิดที่แปลกใหม่ และมีคุณค่าต่อตนเองและสังคม สอดแทรกคติ ข้อคิดหรือข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติ

คะแนน 4 การนำเสนอที่น่าสนใจ สอดแทรกคติ ข้อคิดหรือข้อเสนอแนะแนวทางปฏิบัติมีแนวคิดที่แปลกใหม่ และมีคุณค่าต่อตนเองและสังคม

4. การใช้ภาษา

การใช้ภาษา หมายถึง ใช้ภาษาถูกต้องสละสลวย ใช้สำนวนโวหาร หรือ คำประพันธ์ ประกอบเหมาะสม สื่อความหมายชัดเจน และการลำดับความไม่วกวน คะแนนเต็ม 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 0 ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง

คะแนน 1 ให้ภาษาถูกต้อง

คะแนน 2 ใช้ภาษาถูกต้องสละสลวย หรือคำประพันธ์ความหมายชัดเจน

คะแนน 3 ใช้ภาษาถูกต้องสละสลวย สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่วกวน

คะแนน 4 ใช้ภาษาถูกต้องสละสลวย ใช้สำนวนโวหารหรือคำประพันธ์ประกอบเหมาะสม สื่อความหมายชัดเจน การลำดับความไม่วกวน

5. อักษรวิธี

อักษรวิธี หมายถึง สะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอน เป็นไปตามหลักเกณฑ์การใช้ภาษาไทย คะแนนเต็ม 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 0 สะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนผิดเกิน 13 แห่ง

คะแนน 1 สะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอนผิด 10-12 แห่ง

คะแนน 2 สะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอน ผิด 7-9 แห่ง

คะแนน 3 สะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอน ผิด 4-6 แห่ง

คะแนน 4 สะกดคำ ใช้อักษรย่อ ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมายวรรคตอน ผิด 1-3 แห่ง
หมายเหตุ การนับคำผิด ถ้าผิดซ้ำคำเดียวกันให้นับเป็น 1 แห่ง

6. ความสะอาด

ความสะอาด หมายถึง ลักษณะโดยทั่วไปของชิ้นงานโดยภาพรวม ตัวอักษรอ่านง่ายสะอาด และเป็นระเบียบ คะแนนเต็ม 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 0 ตัวอักษรอ่านยาก หรือสกปรก

คะแนน 1 ตัวอักษรอ่านง่าย หรือสะอาด ขาดความเป็นระเบียบ

คะแนน 2 ตัวอักษรอ่านง่าย สะอาด เป็นระเบียบ

แบบสอบถาม

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง นักเขียนน้อย สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
(สำหรับนักเรียน)

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง นักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอให้นักเรียนตอบ
แบบสอบถามตามความเป็นจริง

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ความต้องการ ความสนใจ ในการเข้ารับการฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย
จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ตอบแบบสอบถาม

(นางสาววรรณเพ็ญ น้อย่าง)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ
คำชี้แจง จงเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ.....
2. อายุ.....
3. กำลังศึกษาอยู่ชั้น.....
4. อาชีพผู้ปกครอง.....
5. นักเรียนเคยมีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับการฝึกอบรมเรื่องการเขียน

ภาษาไทยหรือไม่

- ไม่เคย
- เคย ถ้าเคยนักเรียนมีความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องการเขียนอะไรบ้าง

(ระบุ).....
.....
.....

ตอนที่ 2 ความต้องการในการในการฝึกอบรม และรูปแบบในการจัดกิจกรรมฝึกอบรม เรื่อง
นักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 ข้อ

1. นักเรียนต้องการเสริมความรู้เรื่องการเขียนภาษาไทยหรือเข้ารับการฝึกอบรม
หรือไม่หรือไม่

- ต้องการ เพราะ.....
-
- ไม่ต้องการ เพราะ.....
-

2. จากการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนต้องการเสริมความรู้เรื่องการ
เขียนภาษาไทยในเรื่องใด ให้นักเรียนใส่หมายเลข 1 , 2 , 3.....เรียงตามลำดับความต้องการ

- การเขียนเรียงความ
- การเขียนบันทึก
- การเขียนการเขียนย่อความ
- การเขียนสรุปความ
- การเขียนเรื่องเรื่องราวตามจินตนาการ และสร้างสรรค์
- อื่นๆ ระบุ.....

3. นักเรียนต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเรื่องนักเขียนน้อยอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เชิญวิทยากรผู้ที่มีความรู้ความชำนาญบรรยาย
- กิจกรรมกลุ่ม
- ฝึกปฏิบัติจริง
- กิจกรรมเข้าฐาน
- มีกิจกรรมนันทนาการ
- การอภิปราย
- อื่นๆ ระบุ.....

4. นักเรียนต้องการสื่อประกอบการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดความรู้และทักษะในการเขียนภาษาไทย

- เอกสารประกอบการฝึกอบรม
- วิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญเรื่องการเขียน
- ของจริง
- วีดิทัศน์ / ซีดีรอม
- รูปภาพ
- แหล่งเรียนรู้
- อื่นๆ ระบุ.....

5. ความต้องการใช้เวลาในการฝึกอบรม เรื่อง นักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- 2 วัน 3 วัน 4 วัน
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์

**เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง นักเขียนน้อย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี**

.....
คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง นักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เพื่อพัฒนาหลักสูตร และจัดฝึกอบรมเรื่อง นักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบตามความเป็นจริง แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ความต้องการการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง นักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี จำนวน 7 ข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาในการให้สัมภาษณ์ในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

(นางสาววรรณเพ็ญ น้อย่าง)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี

แบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ชื่อ-นามสกุล.....

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. อายุ

 ต่ำกว่า 20 ปี 20-30 ปี 31-39 ปี 40 – 50 ปี สูงกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษา

 ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

4. ตำแหน่ง

 ผู้บริหาร ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครูสอนภาษาไทย ศึกษานิเทศก์ อื่นๆ

5. ประสบการณ์ทำงาน.....ปี

6. ประสบการณ์อบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องการเขียนภาษาไทย เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

 ไม่เคย เคย

ถ้าเคย เรื่อง.....

.....
หน่วยงานที่จัด.....

.....

ตอนที่ 2 ความต้องการการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี จำนวน 7 ข้อ

1. ท่านเห็นด้วยกับการนำสาระการเรียนรู้มาพัฒนาเป็นหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

2. ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ท่านคิดว่าควรมีเนื้อหาในการเขียนเรื่องใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

3. ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ท่านมีแนวทางในการจัดกิจกรรมในการฝึกอบรมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ท่านจะมีวิธีการวัดและประเมินผลในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านจะใช้สื่ออุปกรณ์ใดบ้างในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านคิดว่าควรใช้เวลาในการฝึกอบรมกี่วันจึงจะเหมาะสมกับเนื้อหาในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน
หลักสูตรฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี

ตอนที่ 1 แบบทดสอบตอนที่ 1 มี 20 ข้อ 20 คะแนน ให้เวลา 20 นาที

คำชี้แจงให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับข้อ ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้อง ที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดเป็นภาษาเขียนที่ถูกต้อง

- ก. ตำรวจมีหน้าที่ดูแลทุกข์สุขของประชาชน
- ข. คนเกียจคร้านจะไม่ประสบผลสำเร็จในการทำงาน
- ค. บิดาของชาญชัยจะไปประชุมที่เมืองนอกในเดือนหน้า
- ง. เนื่องจากฉันไม่สบายปวดหัวตัวร้อนมากจึงขอลาป่วย

2. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. ผู้อำนวยการอ่านสารวันเด็กของ ฯพณฯนายกรัฐมนตรีให้นักเรียนฟัง ผู้อำนวยการคือผู้รับสาร
- ข. นักเรียนอ่านวรรณคดีเรื่องสังข์ทองให้ คุณตาคุณยายฟังคุณตาคุณยายคือ ผู้รับสาร
- ค. น้องๆ โรงเรียนอนุบาลกำลังอ่าน นิทานเรื่องไปเกม่อน หนังสือนิทานคือ สื่อ
- ง. พี่ ม.6 ต่างซาบซึ้งในคำกล่าวของ ตัวแทนครูในโอกาสวันปัจฉิมนิเทศ

3. ข้อใดใช้คำบุพบทถูกต้อง

- ก. ดวงอาทิตย์ให้แสงสว่างกับโลก
- ข. ดวงอาทิตย์ให้แสงสว่างบนโลก
- ค. ดวงอาทิตย์ให้แสงสว่างแก่โลก
- ง. ดวงอาทิตย์ให้แสงสว่างในโลก

4. การเขียนเชิงสั่งสอนควรใช้โวหารใด

- ก. บรรยายโวหาร
- ข. พรรณนาโวหาร
- ค. อุปมาโวหาร และเทศนาโวหาร
- ง. อุปมาโวหาร และสาธกโวหาร

5. การเขียนสอดแทรกอารมณ์ความรู้สึกของ ผู้เขียน เพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตาม ตรงกับข้อใด
- สาธกโวหาร
 - เทศนาโวหาร
 - อุปมาโวหาร
 - พรรณนาโวหาร
6. องค์ประกอบของการสื่อสารมีอะไรบ้าง
- ผู้ฟัง ผู้พูด
 - ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร
 - ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สื่อ
 - ผู้ส่งสาร สาร สื่อ ผู้รับสาร
7. คำสรรพนามในข้อใดเป็นคำสรรพนามใช้แทนผู้ถูกกล่าวถึง หรือบุรุษที่ 3
- เขา เธอ ท่าน พระองค์
 - คุณ แก ท่าน
 - ผม ฉัน ดิฉัน พวกเขา
 - ที่ไหน สิ่งใด ทำไม
8. ข้อใดไม่เป็นประโยค
- งานแสดงอัญมณีล้ำค่าที่ศูนย์การค้าลาดพร้าว
 - ธงไตรรงค์สะบัดพลิ้วบนยอดเขา
 - ขอเดาใบนี้บรรจุน้ำได้มาก
 - นักเตะลูกหนังหงส์แดงถึงไทยตอน เย็นวันนี้
9. ข้อใดใช้ลักษณะนามไม่ถูกต้อง
- แม่ซื้อปืนโตใหม่หนึ่งเถา
 - รถไฟหนึ่งขบวน
 - พ่อซื้อข้าวหลามมาสามกระบอกล
 - ฉันเห็นข้างฝู่งหนึ่ง
10. ข้อใดไม่มีคำพ้อง
- คุณพ่อไปประชุมที่เวียงจันทน์เมื่อวันจันทร์ที่แล้ว
 - นพพรหมายมั่นว่าจะได้ไปหมั้นหมายกับสุดาปลายปีนี้
 - มีการโจษขานกันว่าโจทก์และจำเลยจะมีการยอมความกัน
 - เรือโคลงเคลงไปมาเมื่อคนงานนำโคลงเรือเป็นจำนวนมาก

11. ข้อใดใช้โวหารแตกต่างจากข้ออื่น
- ผึ่งงานบินว่อนตอมดอกไม้ในสวน
 - พระจันทร์วันเพ็ญส่องสว่างไปทั่ว บริเวณบ้าน
 - หญิงชราเดินงเงินข้ามถนนซึ่งมี การจราจรติดขัด
 - คำพูดที่อ่อนหวานเปรียบเสมือนดอกไม้ที่หอมหวาน
12. น้ำใสในขันที่ยืน ชุ่มชื้นยิ่งเหลือเมื่อเห็น
- เพราะว่าสังกมรุ่มเย็น ด้วยเป็นสังกมคนไทย
บทประพันธ์นี้แสดงลักษณะนิสัยใจของคนไทย
- ความรักสามัคคี
 - ความเมตตากรุณา
 - ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อ
 - ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
13. ข้อความในข้อใดเป็นภาษาปาก
- ตำรวจจับฆาตกรฆ่าข่มขืนใจนักเรียน สาว
 - เปิดไฟหน่อยซิ มิฉะนั้นจะตายไป
 - แฟนพ่อค้าขายเสื้อผ้าถูกหลอก
 - แดงเรียนจบจากรามคำแหง
- 14 สมชายเป็นนักข่าวส่วนมากใช้ภาษาใดใน การเขียนข่าว
- ภาษาแสดง
 - ภาษาปาก
 - ภาษากิ่งแบบแผน
 - ภาษาแบบแผน
15. ข้อใดสำคัญที่สุดในการเป็นนักเขียน
- รู้จักสังเกตและจำ
 - หมั่นสะสมประสบการณ์
 - ฝึกเขียนบ่อยๆ
 - มีความคิดกว้างไกล

16. จินตนาการที่มีคุณค่าแท้จริงแก่ส่วนรวมและแก่ตนเองมีลักษณะอย่างไร
- กว้างไกลและแปลกใหม่กว่าคนอื่น
 - สร้างสรรค์มีเหตุผลในทางพัฒนา
 - จินตนาการที่คิดคำนึงถึงอนาคต
 - จินตนาการที่คิดคำนึงถึงอดีต
17. ข้อใดเป็นหัวข้อเรียงความเกี่ยวกับเรื่องในโลกของจินตนาการที่เกี่ยวกับอนาคต
- ได้ร่มอินทนิล
 - เด็กชายพวงมาลัย
 - สถานการณ์โรคเอดส์
 - เก็บหอมรอมริบไว้เถิด
18. โครงเรื่องเรียงความเรื่องวัดพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ต่อไปนี้ควรเรียงลำดับตามข้อใดจึงจะได้ ความสมบูรณ์
- ประวัติความเป็นมา
 - สิ่งก่อสร้างในวัด
 - ที่ตั้ง
 - ความสำคัญทางประวัติศาสตร์
 - การอนุรักษ์และการบูรณะ
- 1 3 2 5 4
 - 3 1 2 4 5
 - 3 2 1 4 5
 - 4 3 1 2 5
19. โครงเรื่องเรียงความเรื่องวัดพระพุทธรบาท ตามข้อ 18 ควรจะเพิ่มเนื้อหาข้อใด เพื่อให้เรียงความสมบูรณ์ขึ้น
- ประวัติจังหวัดสระบุรี
 - การตกแต่งในบริเวณวัด
 - สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดสระบุรี
 - คุณค่าทางศิลปกรรมของ วัดพระพุทธรบาท

เฉลยข้อสอบวัดทักษะการเขียนก่อนเรียน – หลังการฝึกอบรม

1. ข	11. ง
2. ง	12. ข
3. ค	13. ก
4. ก	14. ค
5. ข	15. ง
6. ก	16. ข
7. ข	17. ก
8. ก	18. ก
9. ค	19. ค
10. ค	20. ค

แบบสอบถามเจตคติ
เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
(สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนตามความเป็นจริง

รายการประเมิน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ข้าพเจ้าเต็มใจมาอบรม					
2. เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมรู้สึกว่ายาวนานเกินไป					
3. อยากให้มีการอบรมแบบนี้อีก					
4. กิจกรรมมีหลากหลายน่าสนใจ					
5. อบรมแล้วเขียนเรียงความได้ดีขึ้น					
6. กิจกรรมช่วยให้เขียนสรุปความง่ายขึ้น					
7. อยากให้เพิ่มเวลาในการจัดอบรม					
8. ได้ประโยชน์จากการอบรมครั้งนี้มาก					
9. มีความสุขในการร่วมปฏิบัติกิจกรรม					
10. การเขียนตามจินตนาการไม่ใช่เรื่องยากอีกแล้ว					
11. นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้ในการเรียน และชีวิตประจำวันได้มาก					
12. หลักสูตรทำให้มีความรู้จริงเรื่องการเขียนและมีความสุขในการเขียนเรื่อง					
13. เนื้อหาในหลักสูตรฝึกอบรมน่าสนใจ					
14. อยากให้จัดอบรมบ่อยๆ					
15. วิทยากรให้ความรู้ดีมาก					
16. การเขียนไม่ใช่เรื่องน่าเบื่ออีกแล้ว					

รายการประเมิน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
17. การฝึกอบรมช่วยเสริมเรื่องการเขียน ได้ดีมาก					
18. การอบรมช่วยให้ได้ความรู้แบบไม่ เครียด					
19. หลักสูตรเน้นการปฏิบัติจริงได้ ประโยชน์					
20. ถ้ามีการฝึกอบรมในเรื่องอื่นๆ อีกเข้า ร่วม อบรมด้วยแน่นอน					

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ตอบแบบสอบถามเจตคติ

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือ

- แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์
- แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
- แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการเขียน
- แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของวัดเจตคติ
- แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่าง

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบสัมภาษณ์ และให้คะแนนความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอ พระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความ และกรุณาเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงต่อไป

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น		
		สอดคล้อง +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1
1.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปกับผู้ให้สัมภาษณ์			
2.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมของผู้ให้สัมภาษณ์			
3.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของการฝึกอบรมกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม			
4.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับวิธีการฝึกอบรม			
5.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ฝึกอบรมกับวิธีการหรือกิจกรรมของการฝึกอบรม การวัดประเมินผล			
6.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับเวลาในการจัดฝึกอบรมกับเนื้อหาของการฝึกอบรม			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
()

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบสอบถาม และให้คะแนนความสอดคล้องของแบบสอบถาม การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความ และกรุณาเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงต่อไป

ข้อ	ประเด็น	ระดับความคิดเห็น		
		สอดคล้อง +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1
1.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปกับผู้ตอบแบบสอบถาม			
2.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมกับผู้ตอบแบบสอบถาม			
3.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของการฝึกอบรมกับความต้องการฝึกอบรม			
4.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับวิธีการฝึกอบรมกับผู้เข้ารับการอบรม			
5.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับสื่อที่นักเรียนต้องการใช้ฝึกอบรมกับวิธีการหรือกิจกรรมของการฝึกอบรม			
6.	ความสอดคล้องของข้อคำถามเกี่ยวกับเวลาที่นักเรียนต้องการจัดฝึกอบรมกับเนื้อหาของการฝึกอบรม			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไข

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
()

**แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียน
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

โปรดพิจารณาแบบทดสอบและให้คะแนนความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม ตามหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง นักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อ

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ตรงจุดประสงค์ข้อนั้น
0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ตรงจุดประสงค์ข้อนั้น
-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์ข้อนั้น

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความ คิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
แผนการฝึกอบรม ที่ 1 จุดประสงค์ที่ 1,2	<p>1. ข้อใดเป็นภาษาเขียนที่ถูกต้อง</p> <p>ก. ตำรวจมีหน้าที่ดูแลทุกข์สุขของประชาชน</p> <p>ข. คนเกียจคร้านจะไม่ประสบผลสำเร็จในการทำงาน</p> <p>ค. บิดาของชาญชัยจะไปประชุมที่เมืองนอกในเดือนหน้า</p> <p>ง. เนื่องจากฉันไม่สบายปวดหัวตัวร้อนมากจึงขอลาป่วย</p> <p>2. การใช้ลักษณะนามข้อใดถูกต้อง</p> <p>ก. ต้น ใช้กับ ยักษ์ ฤาษี ปีศาจ</p> <p>ข. ดับ ใช้กับพลุ ประทัด จาก ปลายทาง</p> <p>ค. ก้อน ใช้กับ วัว ควาย เบ็ด ไก่</p> <p>ง. ข้อ ก และ ข้อ ข ถูก</p>				

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>3. พระสงฆ์เจ็บป่วยต้องใช้คำในข้อใด จึงจะถูกต้อง</p> <p>ก. อาเพศ ข. มรณภาพ ค. อาพาธ ง. ประชวร</p> <p>4. คำอุทานเป็นคำที่ใช้เมื่อใด</p> <p>ก. ดีใจ เสียใจ แปลกใจ ตกใจ ข. หงอยเหงา เศร้าโศก ค. เจ็บไข้ มีความสุข มีความทุกข์ ง. ไม่มีเพื่อน ไม่มีดินสอใช้</p> <p>5. ข้อใด<u>ไม่มี</u>ส่วนขยายภาคประธาน</p> <p>ก. นักเรียนทุกคนรีบวิ่งไปเข้าแถว ข. นักเรียนเข้าแถวในสนามพร้อม เพียงกัน ค. ครูบางคนชื่นชมการเข้าแถวของ นักเรียน ง. การเข้าแถวของนักเรียนโรงเรียน สุราษฎร์ธานีมีระเบียบมาก</p> <p>6. สำนวนข้อใดหมายถึงผู้อยู่ เบื้องหลัง</p> <p>ก. ถือดี ข. ถือหาง ค. ถือตัว ง. ถือศีล</p>				

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
<p>แผนการฝึกอบรม ที่ 2 จุดประสงค์ที่ 1,2</p>	<p>7. การเขียนเชิงสั่งสอนควรวีโวหาร ใด ก. บรรยายโวหาร ข. พรรณนาโวหาร ค. อุปมาโวหาร และเทศนาโวหาร ง. อุปมาโวหาร และสาธกโวหาร</p> <p>8. คำสรรพนามในข้อใดเป็นคำสรรพนามใช้แทนผู้ถูกกล่าวถึงหรือบุรุษที่ 3 ก. เขา เธอ ท่าน พระองค์ ข. คุณ แก ท่าน ค. ผม ฉัน ดิฉัน พวกเขา ง. ที่ไหน สิ่งใด ทำไม</p> <p>9. ข้อใดเป็นประโยคปฏิเสธ ก. ดีแล้วละที่เขาไม่บอก ข. เขาบอกว่าไม่มีเงินเลย ค. เขาไม่ได้บอกฉันเลยนะ ง. เขาไม่บอกฉันเลยหรือ</p> <p>10. ข้อใดใช้ลักษณะนามไม่ถูกต้อง ก. แม่ซื้อปิ่นโตใหม่หนึ่งเถา ข. รถไฟหนึ่งขบวน ค. พ่อซื้อข้าวหลามมาสามกระบะบอก ง. ฉันเห็นช้างเผือกหนึ่ง</p> <p>11. ข้อความในข้อใดเป็นภาษาปาก ก. คำรวจจับฆาตกรฆ่าข่มขืนใจนักเรียนสาว ข. เปิดไฟหน่อยซิ มิฉะนั้นจะตายไป ค. แฟนพ่อค้าขายเสื้อผ้าถูกหลอก ง. แดงเรียนจบจากรามคำแหง</p>				

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>12. สมชายเป็นนักข่าวส่วนมากใช้ภาษาใดในการเขียนข่าว</p> <p>ก. ภาษาแสง</p> <p>ข. ภาษาปาก</p> <p>ค. ภาษากึ่งแบบแผน</p> <p>ง. ภาษาแบบแผน</p> <p>13. “กรุณาปิดไฟหน่อย เพราะมืดมากแล้ว” เป็นภาษาใด</p> <p>ก. ภาษาปาก</p> <p>ข. ภาษากึ่งแบบแผน</p> <p>ค. ภาษาสุภาพ</p> <p>ง. ภาษาแบบแผน</p> <p>14. การเขียนหนังสือแบบเรียนใช้ภาษาใด</p> <p>ก. ภาษาปาก</p> <p>ข. ภาษากึ่งแบบแผน</p> <p>ค. ภาษาสุภาพ</p> <p>ง. ภาษาแบบแผน</p> <p>15. ข้อใดสำคัญที่สุดในการเป็นนักเขียน</p> <p>ก. รู้จักสังเกตและจำ</p> <p>ข. หมั่นสะสมประสบการณ์</p> <p>ค. ฝึกเขียนบ่อยๆ</p> <p>ง. มีความคิดกว้างไกล</p>				

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>16. “ คนไทยเลี้ยงไก่แจ้มานานแล้ว ไก่แจ้เป็นไก่สวยงามตัวเล็กและเตี้ย ตัวผู้มีขนสีสนดใส มีหงอนเป็นแจก ส่วนตัวเมียมีสีไม่สวยเหมือนตัวผู้” ข้อใดเป็นการสรุปความเกี่ยวกับไก่แจ้</p> <p>ก. ไก่แจ้เป็นไก่ตัวเล็ก ๆ</p> <p>ข. ไก่แจ้เป็นของคนไทย</p> <p>ค. ไก่แจ้ตัวผู้สวยกว่าตัวเมีย</p> <p>ง. ไก่แจ้ตัวผู้มีหงอนเป็นแจก</p> <p>17. น้ำใสในขันที่ยื่นชุ่มชื้นยิ่งเหลือ เมื่อเห็นเพราะว่าสังคมร่มเย็นด้วยเป็นสังคมคนไทย บทประพันธ์นี้แสดงลักษณะนิสัยใดของคนไทย</p> <p>ก. ความรักสามัคคี</p> <p>ข. ความเมตตากรุณา</p> <p>ค. ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อ</p> <p>ง. ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น</p> <p>18. “ภพนี้มีไช้หล้า หงส์ทอง เดียวนา กาก็เจ้าของครองชีพด้วย เมาสम्मติจงหอง หินชาติ น้ามิตรแล้งโลกม้วย หมดสิ้นสุขสันต์” ผู้แต่งร้อยกรองนี้มีจินตนาการอย่างไร</p> <p>ก. สังคมมีการเอารัดเอาเปรียบกัน</p> <p>ข. สังคมแบ่งเป็นชนชั้นนารังเกียจ</p> <p>ค. ต้องการความเสมอภาคทางสังคม</p> <p>ง. คนร่ำรวยควรเสียสละให้กับคนจน</p>				

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
<p>แผนการฝึกอบรม ที่ 3 จุดประสงค์ที่ 1,2</p>	<p>19. ข้อใดเป็นประโยค ขอร้องหรือ ชักชวน</p> <p>ก. บุญโปรดชอบฟังเพลงที่เขา โปรดปรานเท่านั้น</p> <p>ข. โปรดสัตว์ได้บาปเป็นคำพังเพย ของไทย</p> <p>ค. โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมเป็น คำราชาศัพท์</p> <p>ง. โปรดใช้วิจารณ์ญาณก่อน ตัดสินใจ</p> <p>20. ข้อใดใช้คำเปรียบเทียบผิด</p> <p>ก. เจียบเหมือนป่าช้า</p> <p>ข. ดำเหมือนสำลีเม็ดใน</p> <p>ค. สวยราวกับเทพธิดา</p> <p>ง. มีดเหมือนเข้าถ้ำ</p> <p>21. ข้อใดกล่าว<u>ไม่</u>ถูกต้อง</p> <p>ก. ผู้อำนวยการอ่านสารวันเด็ก ของ ฯพณฯนายกรัฐมนตรีให้ นักเรียนฟัง ผู้อำนวยการคือ ผู้รับสาร</p> <p>ข. นักเรียนอ่านวรรณคดีเรื่องสังข์ ทองให้คุณตาคุณยายฟังคุณ ตาคุณยายคือ ผู้รับสาร</p> <p>ค. น้องๆโรงเรียนอนุบาลกำลัง อ่านนิทานเรื่องไปเกมอน หนังสือนิทานคือสื่อ</p>				

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>22. ข้อใดใช้คำบุพบทถูกต้อง</p> <p>ก. ดวงอาทิตย์ให้แสงสว่างกับโลก</p> <p>ข. ดวงอาทิตย์ให้แสงสว่างบนโลก</p> <p>ง. ดวงอาทิตย์ให้แสงสว่างในโลก</p> <p>23. องค์ประกอบของการสื่อสารมีอะไรบ้าง</p> <p>ก. ผู้ฟัง ผู้พูด</p> <p>ข. ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร</p> <p>ค. ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สื่อ</p> <p>ง. ผู้ส่งสาร สาร สื่อ ผู้รับสาร</p> <p>24. ข้อใดใช้โวหาร<u>แตกต่าง</u>จากข้ออื่น</p> <p>ก. ผีงานบินว่อนดมดอกไม้ในสวน</p> <p>ข. พระจันทร์วันเพ็ญส่องสว่างไปทั่วบริเวณบ้าน</p> <p>ค. หญิงชราเดินกเงินข้ามถนนซึ่งมีการจราจรติดขัด</p> <p>ง. คำพูดที่อ่อนหวานเปรียบเสมือนดอกไม้ที่หอมหวาน</p> <p>25. ข้อใดเป็นการเขียนตามจินตนาการ</p> <p>ก. นกนางเขนพูดได้คงสวยสดกับฉัน ทุกวัน</p> <p>ข. นกนางเขนบินมาเกาะที่กิ่งไม้ริมหน้าต่าง</p> <p>ค. นกนางเขนเรียกชื่อหนึ่งว่านกบินหลา</p> <p>ง. นกนางเขนบินออกไปทันทีที่ได้ยินเสียงปืน</p>				

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>26. ข้อใด<u>ไม่</u>เป็นประโยชน์</p> <p>ก. งานแสดงอัญมณีล้ำค่าที่ศูนย์การค้าลาดพร้าว</p> <p>ข. ชงไตรรงค์สับตัดปลั๊บนยอดเขา</p> <p>ค. ขวดโบนีบรรจุน้ำได้มาก</p> <p>ง. นักเตะลูกหนังหงส์แดงถึงไทยตอนเย็นวันนี้</p> <p>27. ข้อใดเป็นประโยชน์พิเศษ</p> <p>ก. ดีแล้วล่ะที่เขาไม่บอก</p> <p>ข. เขาบอกว่าไม่มีเงินเลย</p> <p>ค. เขาไม่ได้บอกฉันเลยนะ</p> <p>ง. เขาไม่บอกฉันเลยหรือ</p> <p>28. ความหมายของจินตนาการที่ถูกต้องที่สุดคือข้อใด</p> <p>ก. ความคิดที่ตีงามที่เกิดขึ้นในใจมนุษย์</p> <p>ข. ความคิดที่เป็นประโยชน์แก่สังคม</p> <p>ค. ความคิดที่จะพัฒนาตนเองและสังคมให้ดีขึ้น</p> <p>ง. ความคิดคำนึงที่เกิดขึ้นในจิตของมนุษย์โดยอาศัยประสบการณ์เป็นพื้นฐาน</p> <p>29. จินตนาการที่มีคุณค่าแท้จริงแก่ส่วนรวมและแก่ตนเองมีลักษณะอย่างไร</p> <p>ก. กว้างไกลและแปลกใหม่กว่าคนอื่น</p> <p>ข. สร้างสรรค์มีเหตุผลในทางพัฒนา</p>				

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
แผนการฝึกอบรม ที่ 4 จุดประสงค์ที่ 1, 2	ค. จินตนาการที่คิดคำนึงถึงอนาคต ง. จินตนาการที่คิดคำนึงถึงอดีต 30. ข้อใดเป็นหัวข้อเรียงความเกี่ยวกับ เรื่องในโลก ของจินตนาการที่ เกี่ยวกับอนาคต ก. ได้ร่มอินทนิล ข. เด็กชายพวงมาลัย ค. สถานการณ์โรคเอดส์ ง. เก็บหอมรอมริบไว้เกิด 31. ข้อใดเป็นองค์ประกอบของ เรียงความ ก. ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่อง สรุป คำนำ ข. ชื่อเรื่อง ข้อคิด สรุป ค. ชื่อเรื่อง เนื้อเรื่อง สรุป ง. คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป 32. ข้อใดเรียงลำดับคำได้ถูกต้อง เหมาะสมที่สุด ก. ผลงานศิลปะในห้องนี้นักเรียนจัด แสดง ข. เมื่อวานนี้พ่อครัวทำต้มโคล้งได้ อร่อย ค. พวกเรากำลังถ่ายรูปก่อนกลับบ้าน ง. อย่างที่คิด ผนตกควรวานี้มีจำนวน ไม่มาก				

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>33. ข้อใดเรียงกลุ่มคำต่อไปนี้เป็นประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>1. เป็นภัยคุกคาม</p> <p>2. ของมนุษย์ทั่วทุกทวีป</p> <p>3. ต่อชีวิตความเป็นอยู่</p> <p>4. ผลกระทบของภาวะโลกร้อน</p> <p>ก. 3, 2, 4, 1</p> <p>ข. 3, 2, 1, 4</p> <p>ค. 4, 3, 1, 2</p> <p>ง. 4, 1, 3, 2</p> <p>34. ข้อใดไม่มีคำพ้อง</p> <p>ก. คุณพ่อไปประชุมที่เวียงจันทน์เมื่อวันจันทร์ที่แล้ว</p> <p>ข. นพพรหมายมั่นว่าจะได้ไปหมั้นหมายกับสุดาปลายปีนี้</p> <p>ค. มีการโจษขานกันว่าโจทก์และจำเลยจะมีการยอมความกัน</p> <p>ง. เรือโคลงเคลงไปมาเมื่อคนงานนำโลงเรือเป็นจำนวนมาก</p> <p>35. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะสำคัญของคำนำ</p> <p>ก. ชี้แจงจุดประสงค์ในการเขียนเรียงความ</p> <p>ข. กระตุ้นให้ผู้อ่านสนใจและเห็นความสำคัญของเรื่อง</p> <p>ค. นำส่วนที่สำคัญของตัวเรื่องมากล่าวย้ำสร้างความสนใจ</p> <p>ง. สร้างความเข้าใจขอบเขตของเรียงความและอธิบายความสำคัญต่าง ๆ</p>				

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>36. ข้อใดไม่ใช่ศิลปะของการเขียนเรียงความ</p> <p>ก. การเลือกใช้คำที่สื่อความหมายชัดเจน</p> <p>ข. การใช้สำนวนและลีลาการเขียนที่เป็นของตนเอง</p> <p>ค. การเขียนข้อความในแต่ละย่อหน้าให้สัมพันธ์สอดคล้องกัน</p> <p>ง. การสำรวจโครงเรื่อง สรุป และคำนำให้เสนอเพียงความคิดเดียว</p> <p>37. การวางโครงเรื่องก่อนเขียนเรียงความมีประโยชน์อย่างไร</p> <p>ก. ช่วยกำหนดจุดประสงค์ของเรื่อง</p> <p>ข. ช่วยสร้างความเข้าใจในแต่ละย่อหน้า</p> <p>ค. ช่วยกำหนดขอบเขตในการเขียนแต่ละครั้ง</p> <p>ง. ช่วยให้เนื้อหามีเอกภาพและเสนอความคิดได้ตามลำดับ</p> <p>38. โครงเรื่องเรียงความเรื่องวัดพระพุทธรูปอำเภอบึงสามพัน จังหวัดสระบุรี ต่อไปนี้ควรเรียงลำดับตามข้อใดจึงจะได้ความสมบูรณ์</p> <p>1. ประวัติความเป็นมา</p> <p>2. สิ่งก่อสร้างในวัด</p> <p>4. ความสำคัญทางประวัติศาสตร์</p> <p>5. การอนุรักษ์และการบูรณะ</p>			-	

แผน/จุดประสงค์	ข้อสอบ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	<p>39. โครงเรื่องเรียงความเรื่องวัดพระพุทธรบาท ตามข้อ ๓๘ ควรจะเพิ่มเนื้อหาข้อใด เพื่อให้เรียงความสมบูรณ์ขึ้น</p> <p>ก. ประวัติจังหวัดสระบุรี</p> <p>ข. การตกแต่งในบริเวณวัด</p> <p>ค. สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดสระบุรี</p> <p>ง. คุณค่าทางศิลปกรรมของวัดพระพุทธรบาท</p> <p>40. การเรียงความที่ดีควรยึดหลักใดเป็นลำดับแรก</p> <p>ก. โครงเรื่อง</p> <p>ข. ความรู้</p> <p>ค. ความสะอาด</p> <p>ง. การสะกดถูกต้อง</p>				-

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

...../...../.....

**แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามเจตคติ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติที่มีต่อหลักสูตร และให้คะแนนความสอดคล้อง โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในคะแนนของแบบประเมินในแต่ละข้อและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับการประเมิน
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับการประเมิน
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
1. ข้าพเจ้าเต็มใจมาอบรม			
2. เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมรู้สึกว่ายาวเกินไป			
3. อยากให้มีการอบรมแบบนี้อีก			
4. กิจกรรมมีหลากหลายน่าสนใจ			
5. อบรมแล้วเขียนเรียงความได้ดีขึ้น			
6. กิจกรรมช่วยให้เขียนสรุปความง่ายขึ้น			
7. อยากให้เพิ่มเวลาในการจัดอบรม			
8. ได้ประโยชน์จากการอบรมครั้งนี้มาก			
9. มีความสุขในการร่วมปฏิบัติกิจกรรม			
10. การเขียนตามจินตนาการไม่ใช่เรื่องยากอีกแล้ว			
11. นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้ในการเรียน และชีวิตประจำวันได้มาก			
12. หลักสูตรทำให้มีความรู้จริงเรื่องการเขียนและมีความสุขในการเขียนเรื่อง			
13. เนื้อหาในหลักสูตรฝึกอบรมน่าสนใจ			
14. อยากให้จัดอบรมบ่อยๆ			
15. วิทยากรให้ความรู้ดีมาก			
16. การเขียนไม่ใช่เรื่องน่าเบื่ออีกแล้ว			

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1
17. การฝึกอบรมช่วยเสริมเรื่องการเขียนได้ดีมาก			
18. การอบรมช่วยทำให้ได้ความรู้แบบไม่เครียด			
19. หลักสูตรเน้นการปฏิบัติจริงได้ประโยชน์			
20. ถ้ามีการฝึกอบรมในเรื่องอื่นๆ อีกเข้าร่วม อบรมด้วยแน่นอน			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไข

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

()

**แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่าง
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่าง เรื่องการพัฒนาหลักสูตร
ฝึกอบรมเรื่องนักเขียนน้อยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอพระพุทธบาทจังหวัด
สระบุรี ประกอบด้วยเอกสารที่จะประเมิน ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรฉบับร่างประกอบด้วย

- ความนำ
- หลักการ
- จุดมุ่งหมาย
- เนื้อหาสาระ
- เวลาในการอบรม
- กิจกรรมในการฝึกอบรม
- สื่ออุปกรณ์
- การวัดและประเมินผล

2. แผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม 4 แผน ประกอบด้วย

- มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย
- ตัวชี้วัด
- สาระสำคัญ
- สาระการเรียนรู้
- จุดประสงค์การเรียนรู้
- สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- ภาระ/ชิ้นงาน
- การจัดกระบวนการเรียนรู้
- สื่ออุปกรณ์
- การวัดและประเมินผล

โปรดพิจารณาความสอดคล้องส่วนประกอบหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย โครงร่าง
หลักสูตร และแผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดคะแนนสำหรับ
พิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อ ดังนี้

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ขอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตามรายการที่ประเมิน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางตามเกณฑ์การประเมิน และโปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างท้ายรายการประเมินแต่ละหัวข้อ เพื่อประโยชน์สำหรับผู้วิจัยในการปรับปรุงต่อไป

ข้อ	ประเด็น	ระดับความ คิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	ความสอดคล้องของส่วนประกอบในหลักสูตร ฉบับร่าง ได้แก่ ความนำ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมฝึกอบรม เวลาในการอบรม สื่ออุปกรณ์ การวัดและ ประเมินผล			
2.	ความสอดคล้องขององค์ประกอบของ แผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรมที่ 1			
3.	ความสอดคล้องขององค์ประกอบของ แผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรมที่ 2			
4.	ความสอดคล้องขององค์ประกอบของ แผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรมที่ 3			
5.	ความสอดคล้องขององค์ประกอบของ แผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรมที่ 4			
6.	ความสอดคล้องของเนื้อหาและเวลาในแต่ละ แผนการจัดกิจกรรมฝึกอบรม			

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

()

ภาคผนวก
การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ตาราง 13 การหาดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ

1. แบบสัมภาษณ์ต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (index of item objective congruence: IOC) ซึ่งคำนวณจากสูตร IOC ต้องมีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป

3. ในการวิจัยครั้งนี้แบบสัมภาษณ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ เท่ากับ 1.00

ตาราง 14 การหาดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ

1. แบบสอบถามต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (index of item objective congruence: IOC) ซึ่งคำนวณจากสูตร IOC ต้องมีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป
2. ในการวิจัยครั้งนี้แบบสอบถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

ตาราง 15 การหาดัชนีความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่างจากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ

1. หลักสูตรมีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (index of item objective congruence: IOC) ซึ่งคำนวณจากสูตร IOC ต้องมีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป
2. ในการวิจัยครั้งนี้หลักสูตร มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ เท่ากับ 1.00

ตาราง 16 การหาดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรมจากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+0	+1	4	0.80	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
19.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ

1. แบบวัดเจตคติต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (index of item objective congruence: IOC) ซึ่งคำนวณจากสูตร IOC ต้องมีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป
2. แบบวัดเจตคติที่มีค่า IOC มากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป มีจำนวน 20 ข้อ
3. ในการวิจัยครั้งนี้แบบวัดเจตคติต่อการเขียนบทหรือยกรอง มีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

ตาราง 17 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนจากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					Σ^R	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4.	0	+1	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ

1. แบบทดสอบต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (index of item objective congruence: IOC) ซึ่งคำนวณจากสูตร IOC ต้องมีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป

2. ผลจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

ตาราง 18 ความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดทักษะการเขียน

ข้อที่	ความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.42	0.44
2	0.50	0.52
3	0.50	0.44
4	0.44	0.48
5	0.50	0.52
6	0.54	0.36
7	0.58	0.36
8	0.50	0.44
9	0.58	0.28
10	0.56	0.56
11	0.58	0.36
12	0.52	0.40
13	0.56	0.24
14	0.58	0.28
15	0.44	0.48
16	0.56	0.48
17	0.58	0.60
18	0.56	0.56
19	0.58	0.36
20	0.52	0.40

หมายเหตุ

1. แบบทดสอบสอบที่ผ่านเกณฑ์ต้องมีความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ถ้าต่ำกว่า 0.20 ข้อสอบนั้นยากมาก ถ้าสูงกว่า 0.80 ข้อสอบนั้นง่ายมาก และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.42 – 0.58 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.24 – 0.60

2. แบบทดสอบสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ

3. ในการวิจัยครั้งนี้แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.821

ภาคผนวก จ

หนังสือขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการทำ
วิทยานิพนธ์หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/ ๑๑๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้ (Try out) เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหทัยพิบูล (สำนักงานสลากกินแบ่งสงเคราะห์ ๖๘)

ด้วยนางสาววรรณเพ็ญ น้อย่าง รหัส ๕๐๒๒๗๐๓๐๕๐๘ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี โดยมี ผศ.ดร.วิไล ทองแผ่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ยุพา ยิ้มพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นางสาววรรณเพ็ญ น้อย่าง ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในสถานศึกษาสังกัดของท่านหวังอย่างยิ่งในความกรุณาและคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี ทั้งนี้นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทรเรือง)

รองคณบดีปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ , ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๙ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email : education@tru.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๙.๐๒/ ๑ ๑๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

ด้วยนางสาววรรณเพ็ญ น้อย่าง รหัส ๕๐๒๒๗๐๓๐๕๐๘ นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนา
หลักสูตรฝึกอบรม เรื่องนักเขียนน้อย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อำเภอพระพุทธบาท
จังหวัดสระบุรี โดยมี ผศ.ดร.วิไล ทองแม่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ผศ.ยุพา ยิ้มพงษ์
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนระหว่างการเก็บข้อมูล ซึ่งสถานศึกษาของท่าน ได้ถูก
เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โค้รขอความอนุเคราะห์จากท่านให้
นางสาววรรณเพ็ญ น้อย่าง ดำเนินการเก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หวังอย่างยิ่งในความกรุณาและคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี
ทั้งนี้นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อและประสานขอความอนุเคราะห์ด้วยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาอนุญาตด้วยจักเป็นพระคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ จันทร์เรือง)

รองคณบดีปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะครุศาสตร์

โทร.๐-๓๖๔๑-๑๑๑๒ ๐-๓๖๔๒-๒๖๐๗-๙ ต่อ ๔๑๑

โทรสาร ๐-๓๖๔๒-๒๖๑๐

Email: education@tru.ac.th

ภาคผนวก จ

ภาพกิจกรรมนักเรียนและเกียรติบัตร

การฝึกอบรมนักเขียนน้อย

ท่านผู้อำนวยการกล่าวรายงาน

นักเขียนน้อยลงทะเบียนเข้ารับอบรม

พิธีเปิดการฝึกอบรมนักเขียนน้อย

ผู้เข้ารับการอบรมตั้งใจเรียนรู้

เขียนจากการดูวีดิทัศน์

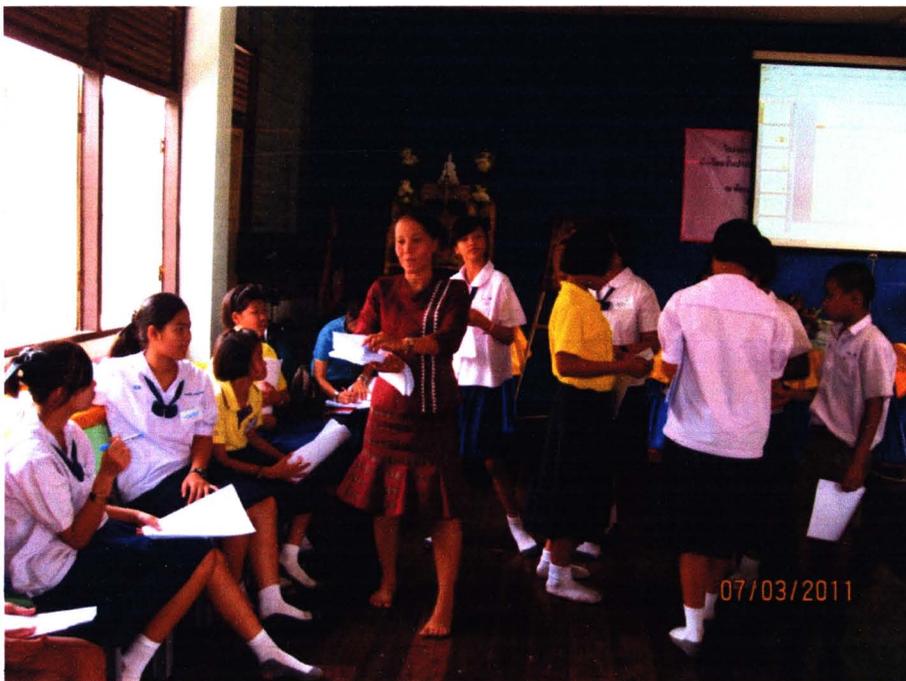

ทำนวิทยากรร่วมกันให้ความรู้

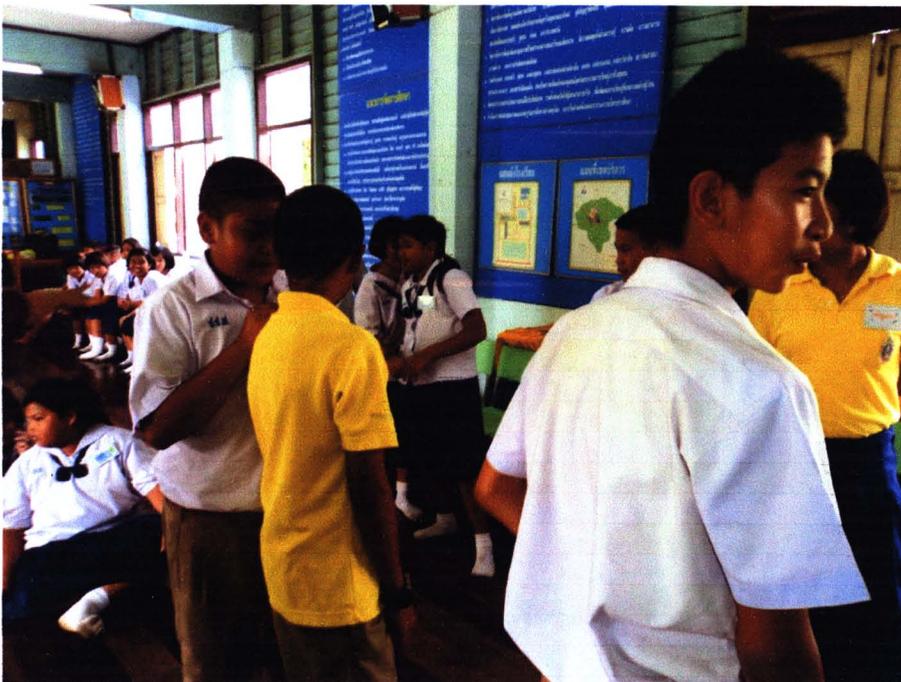

รับใบงานแล้วตั้งใจเขียน

เขียนเป็นกลุ่ม

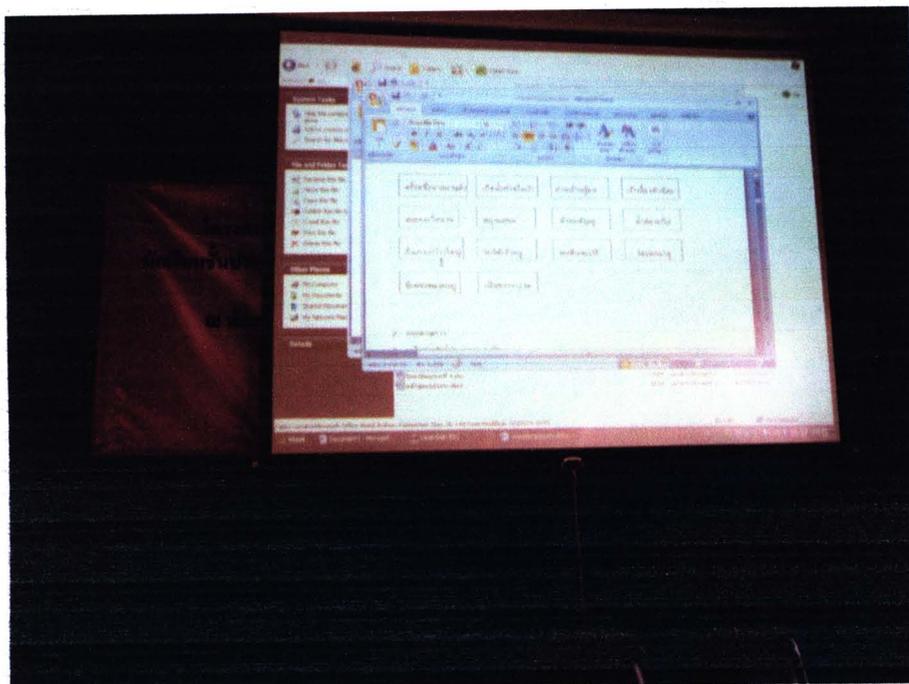
ช่วยกันทำงานกลุ่ม

ทำงานเสร็จแล้วก็เติมพลัง

เรียนรู้จากจอโปรเจคเตอร์

นักเขียนน้อยตั้งใจอบรม

เขียนเรื่องจากสัตว์ประหลาด

นักเขียนน้อยนำเสนอผลงาน

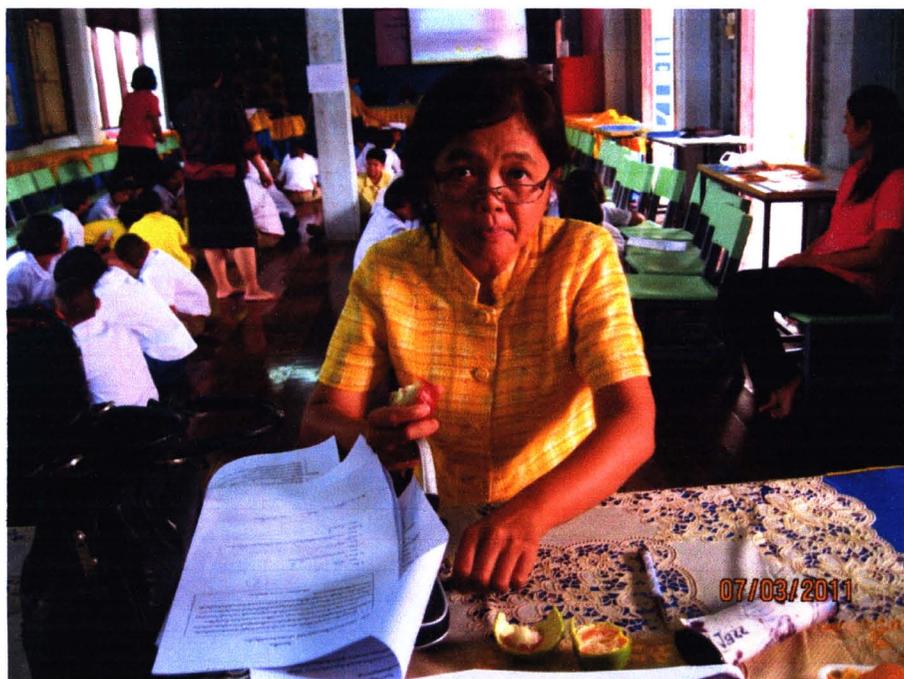
เล่นเกมการเขียน

คล้ายเตรียมด้วยเกม

ผู้ช่วยวิจัยตรวจผลงานนักเขียนน้อย

ผู้ช่วยวิจัยตรวจสอบผลงานนักเขียนน้อย

ท่านผู้อำนวยการกล่าวปิดการฝึกอบรม

ท่านผู้อำนวยการมอบเกียรติบัตรให้นักเขียนน้อย

มอบเกียรติบัตรให้วิทยากร

ท่าน ผศ. ดร.วิไล ทองแผ่ ร่วมถ่ายรูปกับคณะวิทยากร

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ - สกุล	นางสาววรรณเพ็ญ น้อยอ่าง
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 17 เดือน มกราคม พ.ศ. 2502
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 143 หมู่ 1 ตำบลโคกลำพาน อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี 1500
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
ประวัติการศึกษา	2525 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโท ภาษาไทย วิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี 2553 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ลพบุรี

